

ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΙ ΕΣΝΑΦΙΟΥ ΤΩΝ ΑΜΠΑΤΖΗΔΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ Γ'. τόμου)

Β') Τὰ Ἀρχεῖα

I

§ 1). Τὸ πρῶτον τῶν ἀρχείων βιβλίον εἶναι κατάστιχον πλάτους 0,15 καὶ ὕψους 0,30 τοῦ μέτρου, δεδεμένον διὰ ναστοχάρτου κεκαλυμμένον διὰ λεπτοῦ δέρματος καὶ πολλοῦ ἐφθαρμένον ἔνεκα τῆς χρονίας χρήσεώς του. Ἐκτὸς ἐνιαχοῦ κενῶν τινῶν εἶναι σχεδὸν ὅλον γεγραμμένον περιλαμβάνον ἐν ὅλῳ 67 φύλλα χάρτου, ἤτοι 134 σελίδας ὑφ' ἡμῶν ἠριθμημένας. Ὡς φαίνεται πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκ τε τῆς ἀοχῆς καὶ τοῦ τέλους αὐτοῦ ἀφηρεθήσαν φύλλα τινὰ περιέχοντα διαφόρους προχείρους σημειώσεις, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῶν σωζομένων ἐν τέλει τοιούτων. Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ 1701, ὁπότε ἀνεκαινίσθη τὸ παλαιότερον βιβλίον, ἐδωρήθη δὲ εἰς τὸ ρουφέτιον ὑπὸ τοῦ κύρ Δροσινοῦ:

«Ἐπὶ ἔτους χιλίους ἐφτακοσίους πρώτη ἔγεινεν σύνοδο τῶν μαστόρων τῶν ἀ(μ)πατζήδων, μικροὶ καὶ μεγάλοι, καὶ ἐκαινούργησαν τὸ παλαιὸν τὸ κατάστιχον καὶ τὸ ἀφιερώσαν ἐτοῦτο ὁ κύρ Δροσινὸς εἰς τὸ ρουφέτιον.

Ἐκ τούτου μεταγράφονται κατ' ἔτη ἐν τῷ νέῳ βιβλίῳ τὰ ὀνόματα τῶν ἀναγορευθέντων μαϊστόρων ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ρουφετίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Χατζηδήμου ἐν ἔτει 1685 Μαΐου 15. «Εἰς ἐνδειξιν καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν ἐγένετο αὕτη ἡ ἐπιγραφή, δηλονότι ἐκάθισεν πρωτομάστορος ὁ Χατζηδήμος». Τὰ εἶδη τῆς ἐν αὐτῷ γραφῆς (χειρὸς) εἶναι ἑκατὸν περίπου, ἀνδρῶν ἀπαιδευτῶν, γινωσκόντων ἀνάγνωσιν καὶ στοιχεῖα γραφῆς. Αἱ ἀνορθογραφίαι ἀπαντῶσι σχεδὸν ἐν ἐκάστη συλλαβῇ τῶν λέξεων. Σπανίως σελίδες τινὲς εἶναι ἀπληλαγμένα ἀφορήτων ἀνορθογραφιῶν.

§ 2. Πρωτομαϊστορεῦντος τοῦ Χατζηδήμου, 1685—1703.

1685. Μαῖστορες 24, οἱ πρῶτοι ἀναγορευθέντες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συστάσεως τοῦ ρουφετίου. Ἐκαστος αὐτῶν καταβάλλει τέλος ἐφ' ἀπαξ γρόσια 10 «ἔδωσεν φιλειά». Εἰς ἐξ αὐτῶν ὁ Θόδωρος μνημονεύεται ὡς μακαρίτης «συγχωρημένος», ἅτε τῆς μεταγραφῆς γενομένης μετὰ 16 ἔτη ἐν τῷ νέῳ βιβλίῳ. (I, σελ. 1—3).

1688. Μαῖστορες 80: «ἔδωσεν» ἢ «ἔδωκεν τὴ φιλειά του ὁ... γρόσια ἡ ἀσλάνια 10».

Λορεαὶ ἐκ γρ. 75 «διὰ τὴν ψυχὴν του ἔδωσεν ὁ.....» «ἄφησεν ὁ μακαρίτης εἰς τὸ ρουφέτι» (σελ. 3—9).

1692. Μαῖστορες 15. (σελ. 9—10).

Ἀρχεῖον
Βραχίων
Λαογραφικὴ
Γενικὴ Βιβλιοθήκη
Αθ. 7.2.1940-1941
v 9-65

1693. Μαΐστορες 28. Ὁ Διαμαντῆς γράφεται ὡς καὶ ἀκολουθῶς Γιαμαντῆς. (σελ. 9—12).

1696. Μαΐστορες 9. (σελ. 12).

1697. Μαΐστορες. 35. (σελ. 12—15).

1699. «Ἀφιέρωσεν ὁ μακαρίτης Χατζῆ-Δημητράκις Μαυρουδόγλους εἰς τὸ ρουφέτι σαχάνια 38, ὁκάδες 22 διὰ ψυχικὴ του σωτηρία· ὁ μακαρίτης Χρήστος τοῦ Γραμματικοῦ ἀνεψιὸς γρόσια 10. Μαΐστορες 11. (σελ. 15—16).

1701. Μαΐστορες 16. Γράφεται: ἀνεψός, προγονός. (σελ. 16—17).

1702. Μαΐστορες 7. Ἀνατίθεται εἰς τὸν Καρατζιὰ «μεσάλες νὰ φέρη ἀπὸ τὴν Ἀδανα» τὲς ἔφερε». (σελ. 17).

«Ἐπὶ ἔτει 1703, Ἰουλίου 23. Ἑσυνάχθηκε τὸ ρουφέτι τῶν ἀμπατζήδων, μικροὶ καὶ μεγάλοι, καὶ εὐρῆκαν εὐλόγο ἱερεῖς τε καὶ κοσμικοὶ καὶ ἐσυμφώνησαν τοιαῦτα· καὶ ἐβάλαμε ἡ ὁλόγη προεστὸν τὸν ἐντιμώτατον Κυρίστη Χριστοδουλάκι νὰ τὸν ἔχωμεν προεστὸν εἰς (ὅ,τι) ὑπόθεσι τύχη τοῦ ρουφείου νὰ μᾶς τὴν κρίνῃ μὲ τοὺς ἐπιλοίπους δέκα, μὲ τὸν εὐλαβέστατον παπᾶ κὺρ Κωνσταντῖνον καὶ κὺρ Δροσινὸς καὶ κὺρ Χατζῆ-Δῆμος καὶ κὺρ Δημήτρις Μπέγκλης καὶ κὺρ Χατζῆ Ζάχος καὶ κὺρ Χατζῆ-Πάππου καὶ κὺρ Ἀθανάσις Κασάμπο(γ)λους καὶ κὺρ Κωνσταντινίδος καὶ κὺρ Βουῆλο καὶ κὺρ Δημήτρι. Αὐτοὺς ἡῤαμε εὐλογοὶ, εἴ τι θέσουν καὶ λύσουν, εἴμαστε εἰς τὰ πάντα στρεχτοί, μὲ θεὸ (καὶ) μὲ ψυχὴ τους ἕως τοῦ ἐρχομένου (ἔτους) καὶ βάνομε καὶ τζαούση τὸν Παπάλογλου Κυρίστη Νικόλα». (σελ. 19).

§ 3) Πρωτομαΐστορεύοντας τοῦ Κυρίστη Χριστοδουλάκι μετὰ 10 συμβούλων, 1703—1706.

1703. Μαΐστορες 40. (σελ. 17—21).

1704 «ἐν ἔτος 1704, ἐν μηνὶ τοῦ Δεκεμβρίου 22», Μαΐστορες 14. «† Ἀφιέρωσα ἰγὰ Χατζῆ-Νικηφόρος τοῦ Χατζῆ-Κωνσταντίνου, ὁ γαμπρὸς τοῦ Λογοθέτη ἕνα καζάνι ἑνὰ ὁκάδες νὰ εὐρίσκεται εἰς τὸ ρουφέτι διὰ ψυχικὴ σωτηρία». (σελ. 21).

1705 «ἐν μηνὶ Μαΐου 30». Μαΐστορες 5. (σελ. 21).

«† Ἐπὶ ἔτους χιλίους ἑπτακοσίους πέντε ἔτεινα(ν) τῶν μαστόρων τὰ τεστίργια καὶ ἐπάγησαν ἔξοδα γρόσια 90 καὶ ἑξοδιάστηκε κρέας ὁκάδες 26 καὶ 400 ψωμιὰ καὶ 20 ὁκάδες βούτυρο καὶ τέσσαρα κοιλὰ οὐζί καὶ 50 σταμνιά κρασί καὶ 6 σταμνιά ρακή διὰ ἐνθύμῃσι». (σελ. 129).

«Ἐπὶ ἔτους χιλίους ἑπτακοσίους πέντε παραστᾶσα ἡ γυνὴ τοῦ μακαρίτη Κωνσταντίνου Τερξόγλου ὀνόματι Σοφὴ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς μαστόρους καὶ ἔκαμε ἀγωγὴ μὲ τὸν Μαρῖνο διὰ τὸ τίποτε τοῦ ἀνδρός της καὶ τὸ ἡῤαν εὐλόγο καὶ ἐσυβάσθη καὶ ἐξώφλησε. Μαΐου 31. Χατζῆ-Δούκας, Χατζῆ-Δῆμος, Στέργιος, Διαμαντῆς, Μιχάλης, Πάντζιος». (σελ. 131).

«1706 Ἀγούστου 3. Ἐνθύμῃσι τὸ πῶς ἐσυνάχθηκαν οἱ μαστόροι τῶν ἀμπατζήδων, γέροντες καὶ νέοι εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ μεγαλο-

μάρτυρος Δημητρίου καὶ εὗραν εὐλογο καὶ ἔκαμαν προσετὸ τὸν κύρ Γεώργι Σοντάλιον, δικαιοφύλακα εἰς τὰ πάντα τοῦ ρουφετίου, εἴ τι ἂν ὑπόθεσι τύχη, νὰ τὰ τελειώνη καλὰ, νὰ εἶναι καλὰ τελειωμένα καὶ ὅπωςδήποτε φανῇ κανεῖς ἀπειθής, μὲ εἴ τι φανῇ εὐλογο νὰ παιδεύεται· καὶ εἰς τοῦτο ἐγένετο τὸ παρὸν συμφωνητικὸ γράμμα ἐνώπιον τῶν ἐντιμοτάτων κληρικῶν καὶ εὐλαβεστάτων ἱερέων καὶ τιμιωτάτων μαϊστόρων. Καὶ ἂν τύχη καὶ ἔβγη κανεῖς πασκαλῆς¹ ἀνερώτητα, νὰ ἔχη νὰ πλερώνη γρόσια ς' ἔξω ἀπὸ τὴν φιλειά του. Καὶ ὁψέ-ποτες, ὅταν ἐβγαίνῃ πασκαλῆς, νὰ δίνη καὶ τὸ περκουζάρι² τοῦ μαστορή του· ὅσο δὲν τὸ δώσῃ νὰ μὴν ἐβγαίνῃ. (σελ. 24).

§ 4) *Πρωτομαϊστορεύοντος τοῦ Γεώργι Σονταλίου. 1706—1710.*

1706 Μαῖστορες 25, ὧν εἰς ἀντὶ τέλους προσήνεγκε 19 σαχάνια. «† ἐπροσήλωσεν ὁ Γιοβαννῆς εἰς τὸ ρουφετί γρόσια 10, ὅταν ἐκοιμήθην, ἀφιέρωσε ὁ Πολυζῶης δέκα γροσιῶν σαχάνια». (σελ. 22—27).

1707. «Ἔτος 1707 μηνὶ Ἰουνίῳ 14. Ἐνθύμησι, ὅποιοι ἔδωσεν τὴν φιλειά του». Μαῖστορες 12 (σελ. 27).

1708. Μαῖστορες 6. Ὁ Κυριάκις Ἀμασειαλῆς «τὴ φιλειά του νὰ τὴ στεῖλῃ». (σελ. 27).

1709, «Ἐν ἔτει † 1709, ἐν μηνὶ Ἰουνίου † τῆς 18» Μαῖστορες 7. (σελ. 28—29),

«Ἐνθύμησι τὸ πῶς ἀποθανόντας ὁ μακαρίτης Στόγιος εἰς τὸ Προυχάλι ἀφιέρωσε μία ὁμολογία τοῦ Δημήτρι εἰς τὸ ρουφετί καὶ τὴν ἐδώσαμε τὸν κύρ Κωνσταντῖνον τὸν Σανίδουγλου νὰ παίρῃ τὰ 30 γρόσια καὶ νὰ δίδῃ τὴν ὁμολογίαν του». (σελ. 133).

1710. «Ἐπὶ ἔτους χιλίους ἑπτακοσίους δέκα, Μαρτίου 12 ἔγειναν ἀρχὴ διὰ τὰς φιλειὰς τῶν νέων μαϊστόρων». Μαῖστορες 12. «Ὁ μακαρίτης Ἡλίας ἄφησε εἰς τὸ ρουφετί σαχάνια 5 διὰ τὴ ψυχὴ του καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸν συγχωρήσῃ».

1710. «Ἰουνίου. 3. Ἐσυνάχθησαν οἱ μαστοροὶ καὶ εὗρῃσαν εὐλογο διὰ τὰ σαχάνια, ὅποιον χριστιανὸν χρειασθοῦν, νὰ τὰ πάρῃ (καὶ) νὰ δίδῃ ἕνα ζλότι ς τὰ σαχάνι καὶ ὅσο δὲν πλεωρῇ τὸ καλαῖ, νὰ μὴν δίδονται. Καὶ ἐβάλαμε τὸν Μαστορο-Θανάσι, τζιανούση, νὰ κυβερνᾷ καὶ ἡ ρόγα του γρόσια 15 καὶ εἴ τι παίρνει ἀπὸ τοὺς πασκαλῆδες, νὰ εἶναι δικὰ του τὸ μισὸ γρόσι». (σελ. 28).

1) Μαῖστορ, οἷονεἰ πασχαλινός, ἐορτάσιμος, καθ' ὅσον ἡ εἰς μαῖστορα ἀναγόμενός τις ἐορτάζετο δι' εὐωχίας καὶ δειπνου (φιλειά). Ὁ μὴ ἀναγορευόμενος ἐπισήμως εἰς μαῖστορα, ἀλλὰ αὐτὸς λαμβάνων τὸν τίτλον (ἀνερώτητα) ὀφείλει ἐκτὸς τοῦ τέλους νὰ καταβάλῃ καὶ πρόστιμον ἔξ γροσιῶν.

2) Ἡ λ. ἱταλική τὸ πρὸς τὸν μαῖστορά του δῶρον τοῦ ἀναγορευομένου εἰς μαῖστορα μαθητοῦ του διὰ τὴν προφορικὴν σύστασιν προφανῶς εἰς τὴν συνέλευσιν.

§ 5. *Κυβερνῶντας τοῦ ἱερατοῦ Μαστρο Θανάσι ὡς πρωτομαστορος*, 1710—1716.

1711. «'Ετος 1711, ἐν μηνὶ Μαρτίου 30». Μαῖστορες 9. (σελ. 30).

1712. «'Εν μηνὶ Ἰουλίου 17». Μαῖστορες 16. «'Ο Λάσκος ἔδωσε πακίρι διὰ τῆ φιλειά του». Ἀπαντᾷ μαχητὴς ἀντὶ μαθητὴς (σελ. 31—32).

1713. «'Ιουλίου 10. Ἀφιέρωσεν ὁ ἄρχων κύρ Χατζῆ Μαυρουδῆς εἰς τὸ ρουφετί τῶν ἀμπατζήδων σαχάνια 46 καὶ ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ τον. 'Εν μηνὶ Αὐγούστου 1 ἔδωκαν τὶς φιλειές τους», μαῖστορες 23 (σελ. 32—33).

1714. «'Εν ἔτει» Μαῖστορες 20. Γκίλιππος ἀντὶ Φίλιππος (σ. 33—35).

1715. «'Εν ἔτῳ ἀπὸ τοῦ Στρατὴ τοῦ Κάσταγλη τοῦ προγουνὸ ἔδωσε τῇ φιλειά του. 'Ο Γεώργιος Στοῖλος τοῦ Ρούπστα¹ τοῦ τσηράκι ἔδωσε τῇ φιλειά του». Μαῖστορες 7 (σελ. 35).

1716. «'Ετος, ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου 19» Μαῖστορες 6. «ἔδουσι» καὶ «ἔδωσε τῇ φιλειά του» ἐκ παραλλήλου. «Σπάσος ἀφιέρωσε εἰς τὸ ρουφετί γρόσις 15² ἀπεθαίνοντας καὶ διὰ ἐνθύμησί του ἔδωσαν ἀπὸ τοῦ ρουφετιοῦ τὰ ἄσπρα γρόσια 5² διὰ τὸν σκλάβο, ὅπου ἐξαγόρασαν. Ἀφιέρωσεν ὁ μακαρίτης Γεώργιος εἰς τὸ ρουφετί ἄσλάνια 50. Ἐδωσάμε ἄσλάνια 10 διὰ τὴν σκλάβά τοῦ Χατζῆ-Δημητράκι. Ἀφιέρωσεν ὁ κύρ Χατζῆ-Μαυρουδῆς εἰς τὸ ρουφετί διὰ τὴν ὕγιαν τοῦ φλουρία ματῆφικα 33». (σελ. 36—37).

1716. «'Εν ἔτει 1716 ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 15. Ἐνθύμησιν, ὅπου ἀφιέρωσαμεν εἰς χεῖρας τοῦ σακκελίωνος παπᾶ Ἰωάννη τοῦ ρουφετιοῦ ἐν πρώτοις τὸ μεγάλο καζάνι ὀκάδες 33, ἕτερο τὸ μισὸ ὀκάδες 21, καὶ τὸ μικρὸ ὀκάδες 9, κεπτῆς ἕνας δράμια 35, ἕτερος κεπτῆς ἕνας δκά 1, καὶ μισάλες 8 καὶ μισάλια 12, καλᾶ ὀκάδες 2, σαχάνια 225, ναλπᾶκια τρανά καὶ μισιακά 52, τὰ σαχάνια καὶ τὰ λεγκέρια ὅλα ὀκάδες 145, ναλπίκια μικρὰ 64, κιλίμια 3 καὶ χαλί 1, ἕτερα σαχάνια 9, ἕτερα σαχάνια 10 καὶ ναλπίκια 5, ἕτερο κιλίμι ἕνα 1» (σελ. 37).

§ 6. *Κυβερνῶντος τοῦ σακκελίωνος παπᾶ Ἰωάννου ἀντὶ πρωτομαστορος*, 1716—1717.

1716. «'Εν ἔτει 5 τοῦς 1716 Μαῖου 16. 'Εν πρώτοις τοῦ σακκελίου τοῦ κηρὸ τοῦ παπᾶ κύρ Ἰωάννη ἐλάβαμεν τῆς μαστορείας τὴν φιλειά ἀπὸ τὸν Ζαχαρινὸ ἄσλάνια 10, τοῦ μαστόρου Ἠλῆσο τὸν κάλφα». Μαῖστορες 7. (σελ. 38).

1717. «'Εσυνάθησαν μαῖστορες τοῦ ρουφετιοῦ ἀμπατζήδων, μικροὶ καὶ μεγάλοι καὶ ἠῤῥαμεν εὖλογον νὰ βάλωμεν προσετοὺς τὸν ἐντιμώτατον κύρ Χατζῆ-Ἀναστάσι, τὸν ἐντιμώτατον κύρ Στέργιον, τὸν ἐντιμώτατον κύρ Λιαμαντῆ, τὸν ἐντιμώτατον κύρ Χατζῆ-Χρυσόσκουλον, τὸν Χατζῆ-Πέτκον, τὸν

1) Ρούπστας—Ρούππος, ἀντὶ Ρούππος=Ροδοπαῖος, ὁ τῆς Ροδόπης περὶ τὸν Στενίμαχον κάτοικος.

κὺρ Ἰωάννην, τὸν Χατζῆ-Γεώργι καὶ τὸν κὺρ Κώστα καὶ τὸν κὺρ Κωνσταντῖνο καὶ τσαούση τὸν Κώστα καὶ τοὺς ἔχουμεν εἶπει τρόπους ὅλοι κοινῶς εἰς τὰ δίκαια καὶ ἐὰν εὐρεθῇ τινὰς ἀναμεταξύ μας ἐνάντιος, νὰ παιδεύεται μὲ γνώμη κοινή». (σελ. 40).

§ 7. *Πρωτομαϊστορεύντος τοῦ Χατζῆ-Ἀναστάσι μετὰ ὀκτὶ συμβούλων*, 1717—1719.

1717. Μαΐστορες 27. (σελ. 40—41). «Ἰουλίου 13. Ἔδωκε λογαριασμὸ ὁ Χατζῆ Ἀναστάσις τὰ ὅσα κουλουζλούκια ἐπλήρωσε καὶ ἐλάβαμε τὲς ἀποδείξεις καὶ τὸν ἐδώσαμε ἕτερα γρόσια 115 δανειακὰ χωρὶς διάφορο διὰ χάριν φιλίας». (σελ. 129).

1718 ἔτος Ἀπριλίου 26. Ποιὸς πασκαλῆς ἔδωσε τὴ φιλεΐά του, ἀσλ. 10». Μαΐστορες 8. (σελ. 42).

1719. «Σ τοὺς 1719, Ἰανουαρίου ἡ τις 10. Ἔδωκεν ὁ Χατζῆ Ἀναστάσις λογαριασμὸν ἐμπροσθεν τῶν μαστόρων καὶ ἐξώφλησεν καὶ τὰ 62 τὰ δάνεια, ὅπου ἔλαβεν ἀπὸ τὸ Ποντούρογλου ὁ Χατζῆ Ἀναστάσις, τὰ ἀφιέρωσεν τοῦ ὄρδου ἡ τοὺς μαϊστόρους». Μαΐστορες 12 καὶ «ἐπὶ ἔτος 1719 Νοεμβρίου 18» ἕτεροι 8, ἥτοι ἐν ὅλῳ 20. Ἐκ παραλλήλου ἀπαντᾷ: «ἔδωκε, ἔδουσε, ἔδωσε». (σελ. 43—44).

§ 8. *Κυβερνῶντος τοῦ ἐμμίσθου τσαούση Κώνστα ἀντὶ πρωτομαϊστορος*, 1719—1723.

1721. Μαΐστορες 15 ἀναγορευθέντες ἐν δυνάμει ἀγγελυεσένιν: «οἱ φιλεΐες». (σελ. 44—45). «Νοεμβρίου 12. Ἐβγάλεν ἀπὸ τῆ σακκοῦλα, ἐδώσαμε ἡ τὸ μουκατὰ ἄσπρα 360. Ἔδωσεν κουλουζούλκια ἄσπρα 1030». (σελ. 127).

1722. «Ἀπριλίου 23. Ἐστοιχίσαμεν ὅλοι οἱ μαστόροι τὸν μαϊστορὴ Κώνστα ἀσλάνια 25» (σελ. 128). Μαΐου 26. Μαΐστορες 9. «Ἀφιέρωσεν τὸ ρουφετί εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον ἀσλ. 30 διὰ νὰ μνημονεύουν τὰ ὀνόματά τους ὁλωνῶν παντοτεὶνὰ ρουφετί ἀμπατζήδων μία παρρησία. Ἐδώκαμεν καὶ διὰ τὴ μεγάλην Ἐκκλησίαν ἀσλάνια 100». (σελ. 45—47).

1723. «Ἐπὶ ἔτος 1723 Μαρτίου 22». Μαΐστορες 2. (σελ. 47).

§ 8. *Πρωτομαϊστορεύντος τοῦ Κώνστα καὶ ταμιεύοντος τοῦ κὺρ Στέργιον*, 1723—1726.

1723. «Ἐν μηνὶ Ἰουνίου 12. Διὰ ἐνθύμησι ὅπου ἐλάβαμε ἀπὸ τοῦ Χατζῆ Χρυσόσκουλου τοῦ Χατζῆ-Πάππου, ὅπου εἴχαμε νὰ παίρνωμε ἀσλ. 100. Ἐλάβαμε ἀπὸ τὸν Σάρογλου ἐκεῖνα πὸ χρεωστοῦσι ἀσλ. 115». «Γοῦ ρουφετίου τὰ ἄσπρα εἶναι ἀσλ. 78, τὰ ἔτοιμα 270, ἕτερα ἡ τοὺς πανᾶδες 150».

«Τὸν πρωτομαϊστορὰ τὸν Κώνστα τὸν ἀφιέρωσαν ἡ τὸ ρουφετί διὰ νὰ εὐρίσκειται ἡ τὸ ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ ἡρρωγιάσαν ἀσλάνια 25 καὶ τὸν ἀφ(ε)νητὸν κὺρ Στέργιον τὸν ἀφιέρωσαν οἱ μαστόροι μὲ τὸ θέλημά του διὰ νὰ ἔχη τὸ πουργὶ τὸ μαστορικὸ, ὅ,τι ἔξοδα εἶναι βασιλικά νὰ ἔχη νὰ παραστέκεται καὶ τὸν περκουζάρι τῶν μαθητᾶδων νὰ δίνεται τὸν μαϊστορὴ του χωρὶς ἄλλο.

Καὶ τὸ ἦσαν εὐλογο οἱ μαῖστροί, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, ὅτε γείνη σὺναξι μαστορικῇ καὶ πηγαίνῃ ὁ πρωτομαῖστορας νὰ λαλήσῃ κανέναν κατὰ τὴν ὥρα καὶ δὲν ἔλθῃ, ἢ μικρὸς ἢ μεγάλος νὰ σφαλνιέται τὸ ἀργαστήρι του ἢ καὶ (ὁ) ὄντας του καὶ νὰ παιδεύεται». (σελ. 48).

1723. «Αὐγούστου 17, Διὰ ἐνθύμησιν φανερώνομεν ἡμεῖς οἱ Ἀνατολῖτες καὶ ἡμεῖς οἱ ἀργαστηριᾶτοι ὅτι ἐσυνάχθησαν ὁμοῦ καὶ τὸ ἦσαν εὐλογο ὅτι νὰ δύνουν οἱ ἀργαστηριᾶτοι ἀσλάνια 20 διὰ τὰ ἔξοδα, καὶ ἐκείνοι, ὅπου κάμουν εἰς τὸ κάστρο ἄλισφερίσι ἐξόχως τὰ 30 ἀσλάνια, καὶ τὰ ἐπίλοιπα, ὅσα τρέξουν, νὰ πληρώνωνται ἀπὸ τὴ μέση τοῦ ρουφετίου· τὸν κάθε χρόνον νὰ πληρώνωνται τὰ 30 ἀσλάνια». (σελ. 49).

1724. «Ἐν ἔτει Μαῖου 29». Μαῖστρος 18. Ἀπαντᾷ δις «ἀνεψιός». (σελ. 50—51).

1725. «Ἐν μηνί Μαῖου εἰς 25». Μαῖστρος 5. «Ἐπῆραν τὰ παιδιὰ τεστίρι, παιδιὰ τὸν ἀριθμὸν 59 καὶ ἐξοδιάσαμε ἀσλάνια χιλιάδες 20, ἧγουν χιλιάδες εἴκουσι. Ἀφιέρωσαν καὶ εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους ὅτι νὰ μνημονεύουν τὸ ρουφετί ἀσλ. 50. Ἐδώσαμε καὶ εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον διὰ λάδι ἀσλ. 5. Θύμησι—ἐλάβαμεν ἀπὸ τὸν Χατζῆ-Δρούκα ἀπὸ τὸ διάφορον ἀσλ. 16· τὰ δέκα ἐδώσαμεν τὸν πνευματικὸν τῶν σκλάβων, ὅπου ἐδιέταξεν ὁ δεσπότης καὶ τὰ ἔξι εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον διὰ ἄγαθοι. Ἀπὸ τὸν ὄντα ἐλάβαμεν ἀσλ. 20, καὶ 10 ἐδώσαμεν τὸν Λαμβριώτη διὰ ἑλεημοσύνη. Καὶ διὰ τῆς ἁγίας Μαρίνης τὰ κερία ἐδώσαμεν τὸν δεσπότη ἀσλ. 15. Τὸν πρωτομάστορα διὰ τὴ ρόγα του ἐπῆραν ἀπὸ τῆς σακκούλας τὰ ἄσπρα». (σελ. 51—53).

§ 10. *Πρωτομαῖστορεῦοντος ἐμμέσθως τοῦ Ἀποστόλου Νέγκου*, 1726-1727.

1726. «Ἐν μηνί Ἰουνίου 15. Ἐσυμφώνησαν οἱ μαστροὶ τὸ πῶς, ὅποιος ἂν θέλῃ νὰ πᾶσῃ τὰ (μ)πακιρικά τῶν μαστρῶν, νὰ μὴν ἔχῃ νὰ πληρώνῃ τίποτα, χάρις ἂν χαθῇ τίποτα, νὰ τὸ πλερώνῃ ἐκεῖνος, ὅπο τὸ ἔχασεν». Μαῖστρος 23 ἀναγορευθέντες ἐν τρισὶ συνελεύσεσιν· εἰς τούτων ἀντὶ τέλους ἔδωκε 15 σαγάνια. «Ἐλογαριάστηκαν οἱ μαστροὶ καὶ ἔδωσαν τὸν λογαριασμὸν οἱ τσιαρσιλῆδες σῶο καὶ ἀνέλλιπα ἐν μηνί Αὐγούστου πρώτη». (σελ. 51—54).

§ 11. *Πρωτομαῖστορεῦοντος τοῦ Κωνσταντίνου Κεντινένογλου*, 1727—1730.

1727, Ἰουνίου 1. Μαῖστρος 16. «Ἰδοὺ γράφομεν τὰς φιλιές, ὅπου ἐπλήρωσαν ὁ κάθε ἕνας». (σελ. 55)

1728, Ἰουνίου 1. Μαῖστρος 8. (σελ. 55).

1729, Ἰουνίου 1. Μαῖστρος 13. «Τοῦ φτετινοῦ τοῦ χρόνου οἱ φιλιές». (σελ. 56).

1) Ἡ Φιλιπούπολις.

2) *Μονὴ ἐπὶ τῆς Ροδόλης παρὰ τῇ κόμῃ Περοστίτσα. Νῦν κατεστραμμένη.*

1730. «Μαῖον 23. Σήμερα ἔδωσεν ὁ κύρ Κωνσταντῖνος τὸν λογαριασμόν σῶον καὶ ἀνέλλιπον καὶ ἐξώφλησεν». (σελ. 56).

§ 12. *Πρωτομαῖστοροῦντος τοῦ ἀρχοντος τσελεμπή κυρίου Κωνσταντίνου λογοθέτου, 1730—1733.*

1730. «Ἰουνίου 1 εἰς τὴν Φιλίππούπολιν. Κατασταίνομεν τὸν νάρχον τσελεμπή λογοθέτη κύριον Κωνσταντῖνον προεστὸν εἰς τὸ ρουφετί μας καὶ τὸν κάμονομεν τσελίμι» εἰς ὁμολογίας ἰρεῖς ἀσλ. 680, ἐξ ὧν εἰσέπραξεν 600, «ἔγεινεν ἡ σοῦμμα, ὅπου ἔλαβεν τοῦ ρουφετίου, ἔδωσα ἀπὸ τὰ τσοσάυτα διὰ τὸ χάτι σερίφι γρ. 300, ἔμεινε τοῦ ρουφετίου ἄσπρα εἰς τοῦ λόγου μου γρ. 300». (σελ. 57). Μαῖστορες 2. (σελ. 56).

1732, Ἰουνίου 28. Μαῖστορες 15. «Καὶ ἐπῆραν οἱ μαῖστόροι τὸ λογαριασμόν ἀπὸ τὸν ἐνδοξότατον κύρ Κωνσταντῖνον λογοθέτη. Σωστά, Ἰουλίῳ πρώτῃ. Ἐνθύμησι τὰ ἄσπρα, ὅπου κάμομεν τσελίμι τὸν ἐνδοξότατον τσελεμπή Κωνσταντῖνον ἀσλ. 724». (σελ. 58—59).

1733, «Ἐνθύμησι τὸ πῶς εἰς τοὺς 1733 Αὐγούστου πρώτη ἐπῆραμε λογαριασμόν τὸν ἐνδοξότατον τσελεμπή Κωνσταντῖνον καὶ ἔμειναν οἱ λόγου του... ἔγεινεν σοῦμμα ἀσλ. 979, ἄσπρα 17 εἰς εἰς τὸν τσελεμπή». (σελ. 59).

§ 13. *Πρωτομαῖστοροῦντος τοῦ Χατζή-Θανάσι Κεντιντένογλου 1733-1739.*

1733, Αὐγούστου πρώτη. Μαῖστορες 18 «γράφομεν τὶς φιλιές, ὅπου πῆραμε». Ἐλεημοσύνη ἀσλ. 130. (σελ. 60).

1734. Μαῖστορες 7. (σελ. 61).

1735. Μαῖστορες 27. (σελ. 61—62).

1737, ἐν μηνὶ Ἰουνίου 22. Μαῖστορες 31. Ἀπαντῶσιν: ἔδωκε καὶ ἔδωκε, ἀνιψὸς δὲ, γυνὴς πολλάκις, τὴν φιλεῖ τον. (σελ. 62—64).

1739, ἐν μηνὶ Ἰουνίου 22. Ἐνθύμησι (ὅ)τι ἔδωκε ὁ Χατζή-Θανάσις ὁ Κεντιντένογλου λογάριαι τοὺς μαστόρους ὅλους». (σελ. 65).

§ 14. *Πρωτομαῖστοροῦντος τοῦ κύρ Χριστοδούλου (Τόκα) μετὰ 4 συμβούλων 1739—1740.*

1739 «ἐν ἔτει... ἐν μηνὶ Ἰουνίου 21. Συνήχθησαν οἱ μαστόροι ροφετί τῶν ἀμπατζήδων ὅλοι κοινῶς καὶ ἐσυμφώνησαν κοινῇ γνώμῃ καὶ ἔβαλαν προεστοὺς νὰ ἐπιτηροῦν καὶ νὰ διετηροῦν τὸ ροφετί εἰς κάθε χρῆσιν καὶ ὑπόθεσιν· ἐμ πρώτα τὸν αἰδισιμώτατον οἰκονόμον παπᾶ κύρ Μαργαρίτην, δεύτερον τὸν αἰδισιμώτατον ἅγιον σακκιλίον παπᾶ Κωνσταντῖνον, τρίτον τὸν κύρ Χατζή-Κωνσταντῖνον, τέταρτον τὸν κύρ Χριστόδουλον, πέντις ὁ κύρ Παῦλος· καὶ τὰ ἄσπρα τὰ ὅσα συναΐονται τὸ ροφετίον νὰ τὰ ἔχη ὁ κύρ Χριστόδολος εἰς τὴν φύλαξίν του· καὶ τὰ ὅ,τι πάρεχεν νὰ ἔχη κατὰστίχο νὰ διαλαμβάνη. Ἐν πρώτοις ἔλαβεν ὁ προλογῆ (:) ἀπὸ τὸν κύρ... γρ. 605, ἡγουν ἑξακόσια πέντι». Μαῖστορες 8, ἐν οἷς καὶ ὁ Κωλάροχαρδόγλου (σελ. 65—67). «Ἐδωσα τὴν λογάριαι σωστή ἐγὼ ὁ Τόκας καὶ ἐξιφίλησα». Αὐγ. 20, ἔτος 1740. (σελ. 68).

§ 15 *Πρωτομαῖστορεύοντος τοῦ κὺρ Χριστοδούλου Τόκα*, 1740—1747.

1740. «Ἔτος... μὴν Αὐγούστου 20. Ἐσυνάχθηκαν οἱ μάστοροι εὐρίσκοντας τὸν Χατζῆ-Κωνσταντίνου ἀσλ. 605 καὶ ἔδωσι τὰ ἱκατὸ πέντι τὸ Τόκα διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ ροφτίου νὰ τὰ ξοδιάζῃ καὶ ἔμειναν τὸν Χατζῆ-Κωνσταντίνου ἀσλ. 500, ἦγουν πεντακόσια νὰ τρέχουν μὲ τὸ διάφορον τὰ δέκα ἔντικα». Μαῖστορες 13 (σελ. 67—68).

1741. Αὐγούστου 13. Μαῖστορες 14 (σελ. 68—69).

1742. Ἰουνίου 16. Μαῖστορες 8. «Μὴν Αὐγούστου 18. Ἐσυνάχθηκαν οἱ μάστοροι καὶ ἐλογαργιάσαν καὶ ἔμειναν τὸν Χριστόδουλο ἀσλ. 44, ἄσπρα 40 νὰ ἔχῃ νὰ ξοδιάζῃ διὰ τοῦ ροφέτι τὴν ὑπόθεσι ὅ,τι καὶ ἂν τύχῃ». (σελ. 69—70).

1743. «Ἐτει... μηνὶ Ἰουνίου πρώτῃ». Δάνεια εἰς ἔξ μαῖστορας : «ἐπῆρα ἐγὼ ὁ Χατζῆ Κωνσταντῖνος ὁ Καρύδας ἀπὸ τὸ ροφέτι μας τῆς μέσης τὰ ἄσπρα ἀσλ. 100 μὲ τὸ διάφορον ἀσλ. 12». «Μηνὶ Αὐγούστου 17». Μαῖστορες 10. Ἐλεημοσύνη εἰς τὸ ροφέτιον 80 ἀσλανίων τριῶν ἀποθανόντων : «Ἀποθαίνοντας ὁ... ἀπαρίασι (:) λεημοσύνη εἰς τὸ ροφέτι ἀσλ...». «Ἐσυνάχθησαν οἱ μάστοροι καὶ ἐπῆραν λογάριασι τὸ πρωτομάστορη καὶ ἔμεινεν εἰς τὸ πρωτομάστορη ἀσλ. 10 διὰ νὰ ξοδιάζῃ διὰ τὴ μέση τὴν ὑπόθεσι τὸ ροφέτι» (σελ. 70—72).

1744. Ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου 18. Μαῖστορες 13. «Ἐδωσα ἐγὼ ὁ Χριστόδουλος τὴν λογάριασι τοῦς μάστορους καὶ ἔμειναν ἀπάνου μου νὰ ξουδιάζου 28 διὰ τοῦ ροφετίου τὴν ὑπόθεσιν σὲ ὅ,τι κάμῃ χρεῖαν» (σελ. 72—73).

1745. «Πιθαίνοντας ἡ κυρὰ Μιλάχω τὸ μακαρίτη Χατζῆ-Μαυροδῆ ἡ ἀρχόντισσα ἀφιέρωσι εἰς τὸ ροφέτι ἀσλ. 50 ἐν χεῖρας τὸ τσελεμπῆ Γιαννακάκι καὶ ἔστω ἐνθύμησι' ἔτει 1745, μηνὶ Μαρτίου 10». Μαῖστορες 6. «Αὐγούστου 10». Ἐλογαριαστήκαμε μὲ τὸ πρωτομάστορη τὸν κὺρ Τόκα καὶ ἔμειναν σὲ λόγου του ἀσλ. 35 διὰ νὰ ξοδιάζῃ διὰ τὸ ροφετίου τὴν ὑπόθεσι τὰ ὅ,τι λάχῃ». (σελ. 74).

1746. Ἰουνίου 21. Μαῖστορες 7. Αὐγούστου 10. «Ἐσυνάχθησαν οἱ μάστοροι καὶ ἐπῆραν τὴν λογάριασι τοῦ πρωτομάστορη τοῦ Χριστόδουλου καὶ ἔμειναν ἀπάνου του ἀσλ. 41 νὰ κάμῃ ἔξοδα διὰ τοῦ ροφετί τὴν ὑπόθεσιν σὲ ὅ,τι καὶ ἂν τύχῃ. Ἐτι γράφομιν καὶ τὰ ἄσπρα, ποὺ ἔχομεν τοῦ ροφετίου δοσμένα μὴ τὸ διάφορον... ὅπου γίνονται γρόσια 550 καὶ ἔμινι τὸ διάφορόν τους ἕως τοῦ ἐρχόμενου χρόνου Ἰουνίου 20 δίνον διάφορο 59, ἄσπρα 4. Ἐγένινεν ἡ ὁλότη τὰ ἄσπρα τοῦ ροφετίου, ποὺ ἔγειναν 650, ἄσπρα 100. Ἐπάγησαν ἔξοδα ἕως τοῦ ἐρχόμενου χρόνου 1747 Ἰουνίου 20 γρόσια 102 ἄσπ. 90 καὶ ξιπέφτοντας αὐτὰ ἔμειναν γρόσια 548, ἄσπρα 10. ἔτι τὸ Χριστόδουλο εἶναι γρόσια ἕτερα 20. Ἐτοῦτα ἔμειναν τοῦ (X)ρ. γρό-

σια 568 ἄσπ. 10. Τὰ ἔλ(α)βαν καὶ μαστορισεῖα δι' ἑξὶ μηνὶς ὁ Χριστόδουλος» (σελ. 74—75).

§ 16. *Πρωτομαῖστορεύοντος τοῦ κὺρ Παρασκευᾶ, 1747.*

1747. «Ἐν ἔτει... Ἰουνίου 24. Ἐσυνάχθησαν οἱ μαστόροι ὅλοι καὶ ἐλογαριάστηκαν τὸ τί ἔχει τὸ ρουφετί, νὰ δίδωνται μὲ διάφορο ἢ ὁλότῃ τὰ ἄσπρα τοῦ ρουφετιοῦ νὰ εἶναι πρωτομάστορος ὁ Παρασκευᾶς». Ἐδόθησαν δάνεια εἰς 11 μαῖστορούς ἀνὰ 50 γρόσια ἀπέναντι ἐντόκων ὁμολογιῶν ἀνὰ 57 γρ. (14 %). «Ἐγεναν σοῦμμα τὰ ἄσπρα, ὅπου εἶναι μὲ τὸ διάφορόν του μαζὺ γρ. 632. Ἐτι ἔμειναν τῆς μέσης ἄσπρα εἰς τὸν Παρασκευᾶν τὸν πρωτομάστορῃ διὰ νὰ κάμῃ ἔξοδα διὰ τὸ ρουφετί ἕως τοῦ ἐρχόμενου χρόνου τὸν ἐδώσαμεν γρόσια 55, ἄσπρα 90. Ἀυτὰ ἐξ ἴσου τὰ πέραμι».

Μαῖστορες 6. «Ἐδῶ γράφομι κὶ τίς φιλειές, ὅπου ποῖος ἔδωσι τῇ φιλειάν του». Ἐτι ἐδόθησαν δάνεια εἰς 3 μαῖστορας ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς ὄρους. «Ἐδῶ γράφομε καὶ τὰ πακίρια τοῦ ρουφετίου, ὅπου τὰ ἐγχερίζομι εἰς τὸν πρωτομάστορῃ εἶναι 5 τὸ μέτρος λεγκίρια 365, καζάνια 3, κεπτζέδες 2, φανάρια 2, κιγιούμια 2, κιλίμια 2, χαλιὰ 2, μισάλες 3 καὶ πιᾶτα 5». (σελ. 76—77).

§ 17. *Πρωτομαῖστορεύοντος Χριστοδοῦλου Οἰκονόμου, 1747—1748.*

1747. «Ἐν ἔτει... Δικιμβρίου 17. Ἐμίστηνεν ὁ κὺρ Παρασκευᾶς διὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔδωσι λογάριασι κὶ ἐξέκαμι ἀπὸ τὴν ὑπερεσίαν τοῦ ρουφετίου. Ἐκάμαμι προστὸν τὸν Χριστόδουλον τὸν Οἰκονόμου κὶ τὸν ἐδώκαμι ἄσπρα τῆς μέσης διὰ ἔξοδα νὰ κάμῃ διὰ τὸ ρουφετί γρ. 84». Μαῖστορες 15. Δάνεια εἰς τρεῖς μαῖστορας ἀνὰ 50 γρ. ὡς ἀνωτέρω (σελ. 77—78).

1748. «Ἐτος Ἰουλίου 1. Διὰ ἐνθύμησι ἐγὼ ὁ κὺρ Χριστόδουλος ὅτι πῶς ἔδωσα τὴν λογάργιασίν μου ἀνάμισα τῶν εὐριθέντων μαστόρων Χατζῆ-Παρασκευᾶς, Γεώργις Πουλλογλῶς, Καραγιάννης, Χατζῆ-Τόλους-Ντιμιτρίτζόουλος. Ἐδοσι τὴν λογάριασι καὶ ἐξέκαμι» (σελ. 79).

§ 18. *Πρωτομαῖστορεύοντος Χριστοδοῦλου Παπαζόουλου, 1748—1750.*

1749. Ἰουλίου 12. «Διὰ ἐνθύμησι ἔδω γράφομε τὸ ρουφετί τῶν ἀμπατζήδων ἐσυνάχθησαν μὲ τὴν ὁλότῃ καὶ ἐβάλαμε τὸν κὺρ Χριστόδουλον, λέγομε τοῦ Παπαζόουλου πρωτομάστορῃ διὰ νὰ παίρνῃ, νὰ δίνῃ ὅ,τι κὶ νὰ λάχῃ καὶ τὸν δίνομε ἀσλάνια 55, ἄσπρα 30 καὶ ἔστω εἰς ἐνθύμησι». Μαῖστορες 11 (σελ. 79).

1750. «Ἐν ἔτει... ἐν μηνὶ Ἰουνίου 18». Μαῖστορες 14, ἐν οἷς καὶ ὁ νῖδς τοῦ πρωτομαῖστορος δι' ὃν «ὁ πρωτομαῖστορος ἔδωσι τῇ φιλειᾷ του ἀπὸ τὴν ῥόγα του ἀσλάνια 5 καὶ τᾶλλα τὰ χάρισα(ν) οἱ μαστόρ». (σελ. 80).

§ 19. *Πρωτομαῖστορεύοντος τοῦ Χριστοδοῦλου Τόκα, 1750—1754.*

1750. «Ἰουνίου 18. Διὰ ἐνθύμησι ἀφίνουμε τοῦ ρουφετίου τὰ ἄσπρα εἰς τὸν πρωτομαῖστορῃ μας τὸν Τόκα, ἀσλ. 59 νὰ τὰ ἔχῃ διὰ ἔξοδου τοῦ ρουφετίου σὶ ὅ,τι καὶ ἂν τύχῃ, ἕτερα ἔλαβε ἀσλάνια 4» (σελ. 81).

1751. «ἐν μηνί Ἰουλίῳ 20» Μαΐστορες 7. «Πεθαίνοντας οὐ Σαχτια-
τζῆς Δημητράκις οὐ Σαλονικεῖς ἀφιέρωσι τὸ ρουφετί τῶν ἀμπατζήδων ἀσλ.
5». «Ἐνθάδε ἐσυνάχθησαν τὸ ρουφετί ἀμπατζήδων καὶ ἐπῆραν τοῦ μαστορῆ-
Τόκα τὸν πρωτομάστορη λογάριασι καὶ τὸν ἀφιέρωσαν ἀσλάνια 65 διὰ τὰ
ἐξοδιάζῃ τὴν ὑπόθισι τοῦ ρουφετί τὸ τί κάμη-λάχη (:).» (σελ. 82).

1752. «ἐν μηνὶ Αὐγούστου πρώτῃ». Μαΐστορες 10. Κληροδότημα ἐν 15
ἀσλανίων. «Ἐσυνάχθησαν γοὶ μαστόροι καὶ πῆραν ἀπὸ τὸν πρωτομάστορὶ
μας τὸν Χριστόδουλο λογάριασι καὶ τὸν ἀφι(ε)ρώσαμε ἀσλ. 98 τὰ τὰ ἐξο-
διάζῃ διὰ τοῦ ρουφετιοῦ τὴν ἀπόθισι». (σελ. 82—83).

1753. Αὐγούστου α'. Μαΐστορες 18. «Τὰ ἄσπρα τοῦ θεοφρουρήτου ρου-
φετίου μας, ὅπου ἐδιαμοιράσθησαν εἰς τοὺς μαστόρους, γράφομεν τὰ δνό-
ματα αὐτῶν». Ὁμολογία 21 μαϊστόρων μετὰ τοῦ ἐτησίου τόκου των (14¹/₂)
πρὸς 57 γρ. ἑκάστη. «Ἐσυνάχθησαν οἱ τιμιώτατοι μαστόροι ὃ τε ὁ κὺρ
Μανωλάκις, κὺρ Χατζῆ Γεώργις καὶ κὺρ Χατζῆ Χριστόδουλος Ντιμιρτζό-
γλους καὶ ὅλοι οἱ ἐπίλοιποι καὶ ἐπῆραν τὸν λογαριασμὸν τὸν μαστορ Χρι-
στόδουλον προεστὸν καὶ τὸν ἀφιέρωσαν εἰς χεῖράς του ἀσλάνια 90 διὰ τὰ
ἐξοδιάζῃ διὰ τοῦ ρουφετίου τὴν ὑπόθισιν ὃ, τι ἤθελεν τύχει χρονικῆς». (σελ.
83—88).

1754. Ἰουλίῳ 20. Μαΐστορες 13. «Ἐλάβαν τοῦ ρουφετίου τὰ ἄσπρα
οἱ μαστόροι», 27 τὸν ἀριθμὸν ἀπέναντι ἐντόκων ὁμολογιῶν πρὸς 57 γρ. ἑκά-
στης. «Εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος κατὰ τὸ 1754 Ἰουλίῳ 20 ἐσυνάχθησαν οἱ μαστό-
ροι καὶ ἐπῆραν τὸν λογαριασμὸν ἀπὸ τὸν μαστορ Τόκαν καὶ ἐξώφλησαν καὶ
ἔστω εἰς ἔνδειξιν». (σελ. 85 καὶ 88—89).

§ 20. *Πρωτομαϊστορεύοντος τοῦ Χατζῆ-Χριστοδούλου Ντιμιρτζόγλου*
1754—1755.

1754. Ἰουλίῳ 30. «Ἐσυνάχθησαν οἱ μαστόροι καὶ εἶρον εὐλογον τὸν
κὺρ Χατζῆ Χριστοδούλου Ντιμιρτζόγλου εἰς τὸ νὰ εἶναι κυβερνήτης καὶ πρω-
τομάστορος εἰς τὸ ρουφετί μας τῶν ἀμπατζήδων καὶ τὸν ἐνεχείρισαν ἀσλ.
100, ἄσπρα 60 διὰ τὰ ἐξοδιάζῃ εἰς τὰς χρεῖας τοῦ ρουφετίου μας». Ὁμο-
λογία δανείων 6 πρὸς 57 ἀσλ. ἔξ ὧν μία διπλὴ 114 ἀσλανίων. (σελ. 89).

1755 Ἰουλίῳ 22. «Ὅντος ὁ κὺρ Χατζῆ-Χριστοδούλος προεστὼς ἀνη-
γορεύθησαν μαΐστορες 12. «Ἀποθαίνοντας ἡ μπάμπω Ράτω ἀφιέρωσεν εἰς
τὸ ρουφετί ἀσλ. 5. Ἀποθαίνοντας ὁ Ἀρναούτογλους ἔδωσεν εἰς τὸ ρουφετί
μας ἄσπρα 110. Ὁ μακαρίτης Μανρουδῆς ὁ Μανδρατζόγλους ἀφιέρωσεν εἰς
τὸ ρουφετί μας λιγγέρια 40 ὁμοῦ καὶ ναλμπικία μισά. Ἐξώδισαν διὰ τὸ ρου-
φετί τοῦ ἐνὸς χρόνου εἰς τε ἐλεημοσύνας εἴς τε ἔξοδα καὶ ἔδωκε καὶ τὰ ἐπί-
λοιπα καὶ ἐξώφλησε». (σελ. 90).

§ 21. *Πρωτομαϊστορεύοντος τοῦ Χατζῆ-Παρασκευᾶ, 1755—1760.*

1755., Ἰουλίῳ 27. «Ὅντος ὁ κὺρ Χατζῆ-Παρασκευᾶς προεστὼς καὶ

τὸν ἀφιερῶσαι ἀσλάνια 83 νὰ δίνη διὰ τοῦ ρουφετιοῦ τὴν ὑπόθισιν», (σελ. 91).

1756, Ἰουλίον 21. Μαῖστορες 7 καὶ Ἰουλίον 27 μαῖστορες 15, ἐν ὧλφ 22. Μαῖστόρων δύο πρόστιμα (παιδεῖαι) ἐκ 12 ἀσλανίων. «Εἰς μνημόσυνόν της ἔδωσεν εἰς τὸ ρουφέτι μας ἡ μακαρίτισσα Σιτζητανόουγλου ἀσλ. 5, ἔτι ὁ Χατζῆ-Δημήτρις Τακιατζῆς μακαρεῖα ἀσλάνια 10». (σελ. 91—92).

1757, Αὐγούστου α'. Μαῖστορες 8. (σελ. 91).

1758, Αὐγούστου 1. Μαῖστορες 6. Ἐλεμιοσύναι τεσσάρων εἰς τὸ ρουφέτιον ἀσλάνια 37.90. (σελ. 92).

1759, Αὐγούστου 1. Μαῖστορες 8. «ἔτι ἐπῆρα ἀπὸ τοῦ... τῇ φιλειά». (σελ. 93).

1760, Αὐγούστου 1. Μαῖστορες 8. «ἔτι πήραμι» ἢ «πλέρωσι» ἢ «ἔδωσι» (σελ. 93).

§ 22. *Πρωτομαῖστορέντος τοῦ Χατζῆ-Στοιγιάννη*, 1760—1763.

1760. Αὐγούστου 21. «Ἀπεκατεστήσα(με) ἡμεῖς οἱ ἀμπατζῆδες εἰς τὸ ἑσνάφι μας πρωτομαῖστορα τὸν κὺρ Χατζῆ-Στοιγιάννη» εἰς τὸ νὰ ἔχη τὴν φροντίδα τοῦ ἑσναφίου καὶ τοῦ ἐκάμαμε τεσλίμι τὰς ὁμολογίας βουλωμένας εἰς μίαν σακκούλα». Ἔπονται ὀνομαστικαὶ μαῖστόρων ὁμολογίαι 28 ἀνὰ 57 ἀσλ. ἐκάστη πλὴν μιᾶς διπλῆς καὶ ἑτέρας 132 ἀσλ., ἐν ὧλφ ἀσλ. 1728. «Καὶ ἐπὶ χειράς τοῦ ἔκαμαν τεσλίμι ἀσλ. 91». (σελ. 96—97).

1761. Ὁμολογίαι δανείων τριῶν ἀσλ. 214. Μαῖστορες 13. Ἐλεμιοσύναι εἰς τὸ ρουφέτιον ἀσλ. 28 καὶ δωρεὰ 29 σαγανίων (σελ. 97—99).

1762. Μαῖστορες 12. (σελ. 100).

1763. Μαῖστορες 4. «† Ἐσυνάχτηκαν οἱ μαστόροι καὶ πήραν ἀπὸ τοῦ προεστέ μας τοῦ Χατζῆ-Στοιγιάννη τὴ λουγάργιασι σῶα καὶ ἔξαμι». (σελ. 100).

§ 23. *Πρωτομαῖστορέντος τοῦ Χατζῆ-Χριστοδούλου Νιερμριτζόγλου*, 1763—1764.

1763, Ἰουλίον 26. «Ἐπικατέστησαν οἱ μαστόροι καὶ ἤρσαν εὐλογου τοῦ Χατζῆ Χριστοδούλου τοῦ Ντιμριτζόδουλου διὰ προεστέον τοῦ ρουφετιοῦ τοῦ δεσμειν καὶ λύειν». Μαῖστορες 13. Διανομὴ δανείων εἰς 26 μαῖστορας ἀπέναντι ὁμολογιῶν; «ἐμοιρώσαμεν τὰ μαστορικά τὰ ἄσπρα». Ἐκάστη ἔντοκος ὁμολογία ἐκ 57 ἀσλαν. πλὴν τῆς τοῦ πρωτομαῖστορος ἐκ 112. Οἱ ἡμίσεις τῶν μαῖστόρων τιτοφοροῦνται *χανιώτηδες*¹. «Λογαριάζοντας ὁ Χατζῆ Χριστοδούλος καὶ Χατζῆ Στοιγιάννης ἔδωσαν τὸν λογαριασμόν σωστὰ καὶ ἔξαμεν».

§ 24. *Πρωτομαῖστορέντος τοῦ Χατζῆ Στοιγιάννη μετὰ συμβούλου τοῦ Κωνσταντίνου Μηχανατζόγλου*.

1) *Χανιώται* ἐκαλοῦντο τῶν ἀμπατζήδων οἱ ἔχοντες τὰ πρατήριά των ἐντόξ χανίων, οἱ δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ *τσαροῖληδες* (τσαροὶ τουρκ.=ἀγορά).

1764, Αὐγούστου 15. «Καὶ ἦσαν εὐλογον οἱ μαστόροι, κατάρτησαν προεστὸν τὸν Χατζῆ-Στογιάννην καὶ τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Μηχαναζόγλου καὶ τοὺς ἐγγείρισαν διὰ ἔξοδα ἀσλ. 100 καὶ ἕτερα (ἄ)φινον ὡς τῇ σακκοῦλα μαστορικὰ ἄσπρα ἀσλάνια 66». Μαΐστορες 15. «Συναχθέντες οἱ μαστόροι θεωρήθηκεν ὁ λογαρισμὸς τοῦ Χατζῆ Στογιάννη ἔτος χίλιον ἑφτακοσίους ἔξῃντα τέσσαρις καὶ ἑκαμεν καὶ ἐγγείρισαν ὡς τῇ σακκοῦλα ἀσλ. 600 καὶ διὰ ἔξοδα ἔξωως ἀσλ. 116 καὶ ὁμολογίης, ὅπου ἔχουν οἱ μαστόροι σοῦμμα 34» (σελ. 103—104).

§ 25. *Πρωτομαΐστορεύοντος τοῦ Χατζῆ-Στογιάννη μόνου*, 1765—1767.

1765, Αὐγούστου 15. «Ἐπικατέστησαν ἡμεῖς οἱ ἀμπατζῆδες εἰς τὸ ἐναφί προεστὸν τὸν Χατζῆ-Στογιάννην εἰς τὸ νὰ ἔχη τὴν φροντίδα τοῦ ἐναφίου καὶ τοῦ κάμαμι τεσλίμι τὲς ὁμολογίης βουλλωμένους ὡς τῇ σακκοῦλα καὶ ἄσπρα ἀσλάνια 600, ἔτι διὰ ἔξοδα ἀσλάνια 116». Μαΐστορες 9. «Ἐδωσεν τὸν λογαριασμὸν ὁ Χατζῆ-Στογιάννης καὶ ἐξώφλησεν, 1766 Αὐγούστου 10» (σελ. 105).

1766, Αὐγούστου 19. «Δίνοντας τὸν λογαριασμὸν σωστὸν ὁ Χατζῆ-Στογιάννης τὸν ἐπικατέστη(σαν) πάλι προεστὸν οἱ μαστόροι εἰς τὸ νὰ ἔχη τὴν φροντίδα τοῦ ρουφετίου καὶ τὸν ἐγγείρισαν μέσα εἰς τῇ σακκοῦλα βουλλωμένα ἀσλάνια 600 καὶ ἕτερα τὸν ἐγγείρισαν διὰ ἔξοδα τοῦ ρουφετίου εἴ τι χρειαστοῦν ἀσλ. 118—24 (παράδες) καὶ ὁμολογίης τοῦ ρουφετίου ὡς τῇ σακκοῦλα 41». Μαΐστορες 13. (σελ. 106).

1767, Μαΐστορες 4. Ἀποθανὼν ὁ πρόεδρος ἀφαιέρωσεν ἀσλ. 10, ὁ Θεὸς μακαρίσῃ τον». (σελ. 107).

§ 26. *Πρωτομαΐστορεύοντος τοῦ Κωνσταντίνου (Μηχαναζόγλου) μετὰ συμβούλου τοῦ Χατζῆ-Χριστοδούλου (Ντεμιριζόγλου)*, 1767—1772.

1767, Αὐγούστου α'. «Ἐσυνάχθησαν οἱ μαστόροι καὶ ἐπικατέστησαν προεστὸν τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὸν Χατζῆ-Χριστόδουλον διὰ νὰ ἔχουν τὴν φροντίδα τοῦ ρουφετί· ἔτσι τοῦ ἦσαν εὐλογον οἱ μαστόροι καὶ τὸν ἐγγείρισαν τὸν καὶ Κωνσταντῖνον ὡς τῇ σακκοῦλα ἄσπρα βουλλωμένα τὸν ἀριθμὸν ἀσλ. 404· ἔτι τὸν ἔδωσαν ἐπὶ χεῖρας διὰ ἔξοδα τοῦ ρουφετίου ἀσλ. 100». Πίναξ ὀνοματικῶν ὁμολογιῶν τῶν μαϊστόρων 39 ἐκ 57 ἀσλ. ἐξ ὧν μία διπλῇ. (σελ. 108—110).

1768. Πίναξ ὡσαύτως 39 ὁμολογιῶν ἐκ 57 ἀσλ. ἑκάστης. (σελ. 111—112).

1769. Πίναξ ὡσαύτως 46 ὁμολογιῶν ἐκ 57 ἀσλ. ἑκάστης, ὧν δύο διπλῇ καὶ 19 ἀνήκουσαι εἰς τσασιρλῆδες. Αὐγούστου 1. «Διὰ τὸ παρὸν φανερώνομε ὅτι ἐλάβαμε τοῦ Καρακασόγλου τὴν ἐλεημοσύνην ἀσλ. 100 καὶ (ἕ)τερα ἐλάβαμε διὰ τὰ σπιτάλια τῆς πολι(ε)ίας ἀσλ. 1000 καὶ δώσαμε ἀπὸ τὰ ὅποια ἄσπρα τοὺς μαστόρους ἀσλάνια 500 καὶ δώσαμε καὶ εἰς τὴν πολιτείαν διὰ τὸ χρὸς τοῦ τσελεμπῆ Γιαννάκι, ὅπου ἦταν νὰ δίνονται ἀσλ. 200 καὶ

δώσαμε καὶ κτθρ Γιαννάκι Ντουλγκέρογλου ἀσλάνια 400 καὶ γίνονται τὰ ὅλα σοῦμμα ἀσλ. 1100». (σελ. 116).

1770. Ἰουλίου 8. «Οἱ ὁμολογίες οἱ μαστορικὲς» τὸν ἀριθμὸν 39 ἐκ 57 ἀσλ. ἐκάστη, ὧν δύο διπλαῖ. Μία ἐξωφλήθη. (σελ. 117—119). Μαῖστορες 2. (σελ. 103).

1771. Ἰουνίου 18. «Ἴδου φανερόνμεν τὸ διάφορον, ὅπου συνάζεται ἀπὸ τὰ ἄσπρα τὰ μαστορικά». 25 ὁμολογιῶν ἀνὰ 7 ἀσλάνια, ἥτοι 175 ἀσλ. Πίναξ 11 ὁμολογιῶν, ὧν μία διπλῇ. (σελ. 120—123). Μαῖστωρ 1. (σελ. 103).

1772. Μαῖστορες 7. Εἰς καταβάλλει πλὴν τοῦ τέλους τὸ πρῶτον καὶ φόρον καὶ ἀνὰ ἀντὶς ἀσλ. 4 καὶ 21 παράδες. Ἐλεημοσύνα εἰς τὸ ρουφετίον 17 ἀσλ. «Σεπτεμβρίου 31, ἐδώσαμεν τὸν Πέτρο σιὲρ κιγαῖα διὰ τὰ ἄσπρα τῆς πολιτείας, ὅπου ἔχομε, διάφορον ἀσλ. 100». Εἶναι ὁ τόκος τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Καρακάσογλου διὰ τὰ σπιτάλια. (σελ. 103 καὶ 122). Ὡσάντως καταγράφονται καὶ 10 μαῖστορες τοῦ 1773, ὧν τινες καταβάλλουσιν καὶ τεστιρλίκι ἐκ 4 ἀσλ. καὶ 21 παράδων (σελ. 103).

II

§ 27. Τὸ δευτέρον τῶν ἀρχείων βιβλίον εἶναι ὡσαύτως κατάστιχον ἐν εἶδει χαρτοφύλακος, δεδεμένον διὰ λεπτοῦ δερμάτος καὶ ἔχει τὸ αὐτὸ ὕψος τοῦ πρώτου, ἀλλὰ πλάτος διπλάσιον. Λαττηρεῖται καλῶς. Ἐχει 108 φύλλα τ. ἔ. 216 σελίδας ὑφ' ἡμῶν ἡριθμημένας, ὧν ὑπὲρ τὸ ἥμισυ εἶναι ἄγραφοι. Τὸ βιβλίον εἶναι συνέχεια τοῦ πρώτου ἀρχαίου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1772, καταλήγει δὲ τῇ 1ῃ Μαΐου τοῦ 1818. Ἐν τῷ τέλει του περιέχει προχείρους τινὰς σημειώσεις. Τὰ εἶδη τῆς ἐν αὐτῷ γραφῆς (χειρὸς) εἶναι περὶ τὰ 50 ἀνδρῶν τυχόντων ἐκπαιδεύσεως τινος. Ἀγραφοὶ σελίδες ἀπαντῶσιν καὶ ἐν τῷ μεταξύ.

§ 28. *Πρωτομαῖστοροσύνη* τοῦ Χατζῆ Ἀθανάσι Χαλεπλῆ, Χατζῆ Ἀναστάσι καὶ Χατζῆ Στάθι, τοῦ δευτέρου ἔχοντος τὴν διαχείρισιν, ἀρα ὄντος προέδρου 1772—1775.

1772, Ἀπριλίου 25. «Σημειώνου, ὅπου ἦσαν εὐλογον καὶ δίκαιον καὶ ἔβαλαν προεστὸν τὸν Χατζῆ Ἀθανάσι Χαλεπλῆ, αὐτάδελφος τοῦ Μιρτζάνη καὶ τὸν Χατζῆ-Ἀναστάσι ὁμοῦ μὲ τὸν Χατζῆ Στάθι διὰ νὰ ἔχουν τὴν βροτίδα τὸ ρουφετίον τῶν ἀμπατζήδων» (σελ. II, 3). Ἰουνίου 3 μαῖστορες 15. Τὸ τέλος αὐξάνεται εἰς 40 ἀσλάνια τῶν νύων τῶν μαῖστόρων καταβαλλόντων τὸ ἥμισυ (20). Ὑπὸ πολλῶν καταβάλλεται καὶ τεστιρλίκι ἀσλ. 5. (σελ. II, 9).

1773, Ἀπριλίου 10. Μαῖστορες 10. Σημειωτέα : *βγῆκι οὐ... ἡ γνὺς* (πολλάκις), *ἦδουσι, ἔδωκε, ἔδωσε, ἔδωσι, ἔδουκι, πλέρουσι μὴ τοῦ... πλέρωσι μὴ τοῦ τεστίρι του*, τῆς αὐτῆς χειρὸς πάντα. (σελ. II, 9—10). Ἰουνίου 1, καταγραφή 15 ὁμολογιῶν μαῖστόρων ἀργαστηράδων καὶ ἐτέρων 14 *χανιώ-τηδων*. (σελ. II, 5—6).

1774, Μαΐου 17. Μαῖστορες 6. Σημειωτέα : *ἦδουκιν, ἐπλέρωσι*.

(σελ. II, 10). «Ἴγὼ οὐ Χατζῆ-Ἀναστάσις καὶ ἱγὼ οὐ Χατζῆ-Ἀθανάσις ἠδούσαμεν τὸν λουγαριασμὸν τρία χρονῶ καὶ ἤξοφλίσαμεν». (σελ. II, 3).

§ 29. *Πρωτομαῖστοροῦντος τοῦ Χατζῆ-Ἀναστάσι, 1775—1790.*

1775, Ἰουνίου 20. Μαῖστορες 4. πλήρουσι καὶ πλέρωσι οὐ νύξος. (σελ. II, 10).

1776. Μαῖστορες 13. *Πλήρουσι, πλέρωσι, ἔδουσι ὁ... ἡ γυνὴς, ὁ, τοῦ τεστῆρι.* Καθ' ὅλην τὴν πρωτομαῖστορίαν τὸ ἀρσενικὸν ἄρθρον τίθεται ἐκ παραλλήλου ὁ—οὐ, ἡ, τὸ οὐδέτερον τὸ—τοῦ καὶ ἐν γένει διαφαίνεται ἡ πρὸς κώφωσιν τροπὴ τῶν ἀτόνων φθόγγων ε καὶ ο. (σελ. II, 10—11).

1777. Μαῖστορες 11. (σελ. II, 11). Μαῖτον 3. Ἐλάβαμι διὰ τερετέρ-ἀχτῆσι ἀπο τοὺς Καροφίληδες ἡ οὐλότῃ ἀσλ. 40· τρεῖς ἀνθρωποὶ ἤρθαν, τὸ ὄνομά τους: Κύρου Προῦζκου Τοτουρσάνα, Πέγκο Οὐσάμπασια Μήγκου Μήνου, Στόου Μούτου Πούρβου Μπρατιάνι καὶ ἄλλης τρεῖς ἀνθρωποὶ». Τὰ ὀνόματα αὐτῶν ὡς Βουλγάρων μὴ ἐξηλληνισμένων δὲν λαμβάνουσι τύπον καταληκτικὸν Ἑλληνικόν. (σελ. II, 1).

1778. Μαῖστορες 1. (σελ. II, 11).

1779. Μαῖστορες 9. (σελ. II, 11).

1780. Μαῖστορες 10. (σελ. II, 12).

1781. Μαῖστορες 13. (σελ. II, 12).

1782. Μαῖστορες 7. (σελ. II, 12). «Ἐν ἔτει 1782 Ὀκτωβρίου 26. Ἀφιέρωσεν ἡ Νίνα, τοῦ Χατζῆ Κοϊμτζόγλου ἡ θυγάτηρ εἰς τοῦ ἀμπατζήδικου τοῦ ἰσνάφι ἀσλ. 200, λέγων ἀσλάνια διακόσια καὶ παρηγγεῖλι ἐκ στόματός της νὰ δίνωμι ε τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνος τοῦ παγκουάλι τοῦ κάθε χρόνου ἀσλ. 9 διὰ τρία καντήλια, ὅπου ἔχει καὶ καὶν διὰ τοῦ λάδι της, καὶ τοὺς ἱερεῖς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἔχει ἀφιερωμένα νὰ δίνωμεν ἀσλ. 6, τὰ ὅποια ἔχει ἐξ ὀνομάτων καὶ τὴν μνημονεύον καὶ κάθε Λαμπρὴ ἔχει ἀφιερωμένα τις ὀπωχόους νὰ δίνωμεν ἀσλ. 5 καὶ ἀφ' τὰ ἄσπρα καθ' ἕκαστην χρόνου θὰ νὰ τὰ δῖνῃ τοῦ ἀμπατζήδικου τοῦ ἰσνάφι, σοῦμμα ἀσλάνια 20». (σελ. II, 3).

1783. Μαῖστορες 18. (σελ. II, 13).

1784. Μαῖστορες 11. (σελ. II, 13—14). «Ἐσυμφώνησαν οἱ μάστοροι

1) Ἡ Νίνα (Εἰρήνη) θυγάτηρ τοῦ Χατζῆ-Κοϊμτζόγλου καὶ χήρα τοῦ ἀμπατζῆ Χατζῆ-Κοϊμτζου παρέδοκε τῷ 1790 Σεπτεμβρ. 16 τῷ ἄρχοντι λογοθέτῃ γρ. 1300 ἐπὶ τῷ ὄρφ, ἐφ' ὅσον αὐτῇ ζῇ τὸν τόκον αὐτῶν τὸν ἐτήσιον 130 γρ. νὰ λαμβάνῃ σὺν τῇ, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν της νὰ δοθῶσι 1000 γρ. εἰς τὴν μητροπόλιν διὰ τὸ τέμ-πλον, 100 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κεντρικὴν σχολὴν, 100 εἰς τὰ ὀσπιτάλια καὶ 100 εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ χαρτζῆ. Ἡ διαθήκη τῆς φιλοθρήσκου καὶ φιλανθρωποῦ Ἑλληνί-δος ταύτης κατακεχωρισμένη ἐν τῷ κώδικι τῆς μητροπόλεως τῇ 7 Αὐγ. τοῦ 1789 ἐξετελέσθη μετὰ τὸν θάνατόν της τῇ 1 Ἰανουαρίου τοῦ 1793. Κώδιξ Κυρίλλου (1781—1845) σελ. ια' καὶ ιδ'. Ἰδε, Ἀρχεῖον, τόμ. Ε', σελ. 10, § 12 ζ'.

νὰ πηγαίνουν εἰς τὰ μοναστήρια μὲ τὴν ἀράδα Κούκλενη, ἐκ δευτέρας τὸν ἄλλον τὸν χρόνον εἰς τοῦ Μπαζκοβου τοῦ μοναστήρι· τρίτῃ χρόνᾳ εἰς τὸν ἅγιον Κήρυκα τοῦ μοναστήρι· τέταρτος χρόνος εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευὴν Μουλτάβαν· πέντατος χρόνος εἰς τὴν ἁγίαν Γεώργιον τοῦ μοναστήρι·».

«Τοῦ Ζαφείρι τοῦ ἀππατζίδικου τοῦ ρουφέτι ἀσλ. 130 καὶ τὰ ἔχομι μὲ τὸ διάφορον τὰ δέκα ἔντικα. Τοῦ Τρουπιτζῆ τοῦ παιδὶ χρεωστοῦμι ἀσλ. 125*».
(σελ. II, 3).

1785. Μαῖστορες 11. (σελ. II, 14).

1786. Μαῖστορες 13. (σελ. II, 14). «1786 Ἀυγούστου πρώτη ἔχει νὰ δίνη τοῦ ἰονάρι τοῦ Παντιπανᾶ τοῦ παιδιοῦ ἀσλ. 200 ἢ Μαρίκου. Τοῦ μακαρίτη τοῦ Χατζῆ Κυριάκι ἢ θυγατέρ χάρισι τὸν παιδί· του σῶου». (σελ. II, 3).

1787. «Ἐν ἔτει 1787 Ἰουνίου, ἔχει τὸ ἰονάρι μας τὴν πουλιτεία μαστορικὰ ἄσπρα ἀσλ. 622, ἔτι ἄλλα ἐδοῦσαμε εἰς τὴν πουλιτεία ἀσλ. 93=715». Μαῖστορες 15. (σελ. II, 15).

1788, Ἰανουαρίου 3. «Διὰ ἐνθύμησι δρον ἐδοῦσαμε διὰ τοῦ οὐρδι τοῦ βασιλικὸ ἀσλ. 336. Πήραμι ἀπὸ τοῦ Καροφίλῆδες ἀσλ. 140· ἀπὸ τὶς Χατζαρχλῆδες πήραμι ἀσλ. 44· ἀπὸ τοῦ Καθλοβηνοῦς πήραμι ἀσλ. 44· ἀπὸ τὶς Ἀβραταλῆδες πήραμι ἀσλ. 45· πήραμι ἀπὸ τοῦς Ντερβεντλῆδες ἀσλ. 32=321». (βιβλ. II, σελ. 1). Μαῖστορες 25. «Ἐθεωρήθη ὁ λογαριασμὸς καὶ ἐπέρσαν ἀντικρυ τὰ ἄσπρα, ὅπου ἔχει τὸ ρουφέτι μας». (σελ. II, 16). Ἀπὸ τοῦδε ἡ φιλειὰ λέγεται μαστορειά.

1789. Ἰανουαρίου 16. Εἰς τὸν ἴδιον κερὸν ἐφάνηκαν ἄσπρα μαστορικὰ δλα καὶ ὁμολογία, ἔγεινα γούμμα γρόσια 2349, πράδ. 4». Μαῖστορες 20.

1) Πᾶσαι αἱ μοναὶ ἐπὶ τῆς Ροδόπης, Ἑλληνικαί. Ἡ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς τῆς Μολδάβας μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἑξαρχίας (1870) ἐπεδικάσθη τοῖς Βουλγάροις διὰ τοῦ Σουλτανικοῦ περὶ Ἑξαρχίας φερμανίου.

2) Ἡ ἐν Πελοποννήσῳ αὕτῃ εὐχρηστος λέξις ἦτο ἀσυνήθης παρὰ τοῖς Φιλίππουπολίταις.

3) Ἡ ὁμολογία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἀθανασίου Χ' Κωνσταντίνου Τρουπιτζῆ ἐκ γρ. 125 ἐπὶ ἀνατοκισμῷ πρὸς 10 % μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς του παρεδόθη τῷ σκευοφύλακι Νικολάκι τῷ 1786 Φεβρ. 9. Τῷ 1787 ὀβρ. 29 ἐκ γρ. 150 ἀνεώσθη εἰς ὄνομα Νεοφύτου, πρεσβυτέρου μονῆς ἁγίων Ἀναργύρων Κρυταίμων καὶ παρεδόθη πρὸς φύλαξιν τῷ τέλειμπῃ σκευοφύλακι. Αὐτόθι, σελ. η'. Ἰδε, Ἀρχεῖον, τόμ. Ε', σελ. 35 § 16, ικ'. Ὑποστίμω παρὰ τῷ αὐτῷ σκευοφύλακι ὑπῆρχε κατατεθειμένη πρὸς φύλαξιν ὁμολογία ἐκ 200 γρ. τῶν πρωτομαϊστόρων τῶν ἀμπατζήδων ἀπὸ 1 Ἀυγ. 1786 ἐπὶ ἀνατοκισμῷ κατ' ἔτος 8 %, μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Ἀντωνίου υἱοῦ τοῦ Μπόγιου ἐκ τῶν χρημάτων, ἅπερ ἀφῆκε διὰ διαθήκης ἡ μακαρίτισσα Μαρία Χ' Κυριακοῦ. Αὐτόθι, σελ. θ'. Καὶ ἑτέρα τῶν πρωτομαϊστόρων τῶν ἀμπατζήδων εἰς ὄνομα Σουλτάννης, θυγατρὸς τοῦ Ζαφείρου ἐκ γρ. 44 καὶ ἄσπρων 90 πρὸς 10 %) ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1784, ἐξοφληθεῖσα τῇ 15ῃ Ἰουνίου 1786. Αὐτ. σ. σ. Ἀρχεῖον, τ. Ε', ἐνθ. ἀνωτ.

«Ἀπὸ τὸ κατὰστιχον τοῦ ἐργκέν-ἄχτζασί συνάχθησαν γρ. 219. «Ἐως τὴν σήμερον ὅσοι μαστόροι ἔβγαν, καλὰ βγαλμένοι. Ἐπὶ τὴν σήμερον 1789 Ἰουλίου 27 ἕως χρόνους δύο νὰ μὴν ἔβγῃ κανεῖς. Καὶ ἂν κἀνὴ συντροφον κανεῖς, ὅπου νὰ μὴν εἶναι μαστορῆς, νὰ παιδενέται καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν μαστόρων μὲ μιὰ φιλειὰ ὅλους τοὺς μαστόρους, μικροὺς καὶ μεγάλους». (σελ. II, 17). «1789 Ἰανουαρίου 25, ἐδώσαμε τὸ ὁρδὶ τὸ βασιλικὸ μὲ ὅλα τὰ ἔξοδα γρ. 386. Πήραμε ἀπὸ τοὺς Καρλοβαλῆδες, Σοποταλῆδες, Χατζιρλῆδες, Ντερβεντλῆδες, Καραφερλῆδες, Ἀβραδαλῆδες διὰ τὸ βασιλικὸν ὁρδὶ γρ. 327». (σελ. II, 1).

1790, Μαΐου 22. Μαῖστορες 4 παρὰ τὴν διάταξιν. Ἰουνίου 20. «ἔθεωρήθη ὁ λογαριασμὸς τῶν μαστόρων καὶ ἐξέκαμεν ὁ παλαιὸς μὲ τὸν Χατζῆ-Ἀναστάσι καὶ ἐφάνθησαν ἄσπρα μαστορικά ἔτοιμα γρ. 3000, ἥτοι τρεῖς χιλιάδες ἄσπρα γιρό». Ἐχομε καὶ 5 τὴν πολιτείαν δομένα ἄσπρα τοῦ ἱσναφίου μας γρ. 715 νὰ τρέχουν πρὸς 1 καὶ 10 (παράδες) τὸν μῆνα νὰ λαμβάνῃ τὸ διάφορόν τους τοῦ χρόνου γρ. 105». (σελ. II, 23). Ἰανουαρίου 20, «ἐδώσα διὰ τὸ ὁρδὶ τὸ βασιλικὸ γρ. 376· πήραμε ἀπὸ τοὺς Καρλοβαλῆδες, Σοποτλουῖδες, Ἀβρανταλῆδες, Ντερβεντλῆδες, Καρσφιλῆδες γρ. 282». (σελ. II, 2). 1790, Ἰουλίου 15 «ἐδώσαν τὰ ἱσναφί μας ὁμολογία τοὺς ἄρχοντες διὰ γρόσια 260 ἀπὸ τὸ πρᾶγμα τοῦ Φιλίππα πρὸς 10 τοῦ χρόνου». Ὁ ἐτήσιος τόκος εἶναι ἐπιχορήγησις τοῦ σουφτείου πρὸς τὴν κοινότητα (σελ. II, 3).

§ 30. *Πρωτομαστορεύοντο τοῦ Χατζῆ, πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ, 1790—1793.*

1791. Φεβρουαρίου 25 «ἐδώσα διὰ τὸ ὁρδὶ τὸ βασιλικὸ ἀσλ. 352 : 20. Ἐλαβα ἀπὸ τοὺς Ντερβεντλῆδες πλ. γρ. 316». (σελ. II, 2). Ἰουνίου 5. «Σημειώνομε τοὺς πασχάλῆδες ὅπου ἔβγαίνουν» μαῖστορες 14. «Τί δίνονται. Ἐν πρώτοις ἐδώσαμε τὸν Χατζῆ-Γιαννάκι διὰ νὰ ἐξάμῃ ὁμολογίαν τοῦ γρ. 43.20. Ἐστάθησαν τὰ 300 γρ. μῆνας 4· διάφορον 16.30. Ἐτι ἐδόθησαν διὰ ἄσπρων διάφορα τὸν Χατζῆ-Ἀναστάσι τῶν 200 γρ. καὶ ἄλλα γρ. 12, ἔτι ὅπου εἶχε περασμένα ἐδικὰ του γρ. 28. Ὁ τσαούσης ἔλαβε τὴν ρόγαν του ὅλη, ἤγουν 25 καὶ ἐξωφύλησεν. Ἐξοδα τοῦ Χατζῆ-Τάσου λιανικῶς 83. Δεκεμβρίου 15 ἐδώσαν διὰ κουλαούζια γρ. 130', διὰ τὸν ὄντὰ τὸ νοίκι 15, λιανικῶς 45.30. Ἐθεωρήθησαν ὅλα καὶ ἐξέκαμαν τὰ ἀντικρυνὰς τὸν ἴδιον καιρὸν 1792 Ἰανουαρίου 13 καὶ ἔμειναν νὰ λάβῃ ὁ Χατζῆς ἄσπρα εἰδικὰ του ἀπὸ τὴν μέσην γρ. 22—30, τὰ ἔλαβεν καὶ ἐξωφύλησεν.

1) Ἐν τῷ κώδικι Κυρίλλου σελ. ιζ' φέρεται : «Ἀνέκαθεν ἡγγαρεύοντο οἱ καλφάδες τῶν ἱσναφίων, ὅπως συνοδεύωσι τοὺς Τούρκους κουλαούζηδες (= συνοδοὺς) τῶν χασνέδων μέχρι τῶν συνόρων τῆς ἐπαρχίας. Πρὸς κατὰπανσιν ταύτης τῆς ἀγγαρείας ἀπεφασίσθη νὰ πληρώνῃ ἡ πολιτεία τὰ ἔξοδα τῶν Τούρκων κουλαούζηδων προσερχομένων ἀρωγῶν καὶ τῶν ἱσναφίων, προσδιορισθέντος ἡμὰ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἕκαστος ἱσναφίον ὀφείλει νὰ χορηγῇ κατ' ἔτος. 1791, Ἰανουαρίου 30». Τῷ 1721 τὸ ρονφέτιον ἐπλήρωσεν ἄσπρα 1030. Ἰδε, Ἀρχεῖον, τόμ. Δ', σ. 29, § 7, β'.

«Ὁλος ὁ λογαριασμός θεωρήθη καὶ τὸ ὁρδὶ ἐδώσαμε γρ. 130 καὶ ἐξώφλησαν καὶ ἡ μακαργεῖα καὶ ὅλα ἐέκαμαν». (σελ. II, 25).

1792, Ἰανουαρίου 13. «Ἐθεωρήθησαν τὰ ἄνωθεν καὶ πέρασαν εἰς τὰ ἔξοδα κοντὰ τὸ κατὰστιχον τοῦ Χατζῆ». Ἀπριλίου 17. «Κάνομε ἀρχὴ εἰς τὸ κατὰστιχον καὶ γράφομε τοὺς μαστόρους, ὅπου ἔβγουν». Μαΐστορες 19. «Νέον λογαριασμὸν γράφομε. Ἐδώσαμε διὰ ἐλεημοσύνην γρ. 50, 20, ἔτι 15 τὸν δεσπότην, τὸν καλαγτζῆ γανωστικά 12.30, εἰς τὸ μαναστήρι τὴν ἁγίαν Παρασκευὴν ἀπὸ τὸ κοτὶ 50, καὶ εἰς τὴν Μολτάβαν ἔδωσαν καὶ οἱ ὀργασταρᾶδες 50. Ἰουνίου 2 ἐδώσαμε τὸν Χατζῆ-Γιαννάκι διάφορον τῶν 200 γροσιῶν γρ. 11.10, διὰ τὸν ἅγιον Θεόδωρον γρ. 40, ἔτι λιανικῶς κατὰ τὸ κατὰστιχὸν του ἕως Ἰανουαρίου 2 γρ. 185.20. Ἰουλίου 2, ἐσυνάχθησαν ἀπὸ τὸ ἐργκὲν ἀχτζισαὶ γρ. 108, ἀπὸ παιδεῖαν γρ. 83». (σελ. II, 25—26).

1792, Ἀπριλίου 17. «Ἴδου σημειώνομε, ὅπου ἐσυμφωνήσαμε ἑμεῖς οἱ μαστοροὶ ἀμπατζήδες ὅλου τοῦ ἱσναφί ὅσον καραμπατζήδες, τόσον καὶ οἱ πανᾶδες, μὲ τοὺς μαστόρους μογοιατζήδες νὰ βάρουν τὸ πρᾶγμα, ὅπου μᾶς κάνει χρεῖα, ὅσον τὰ γριζα, τόσον καὶ τὰ γαϊτάνια καὶ πανιά γράφομε τὴν τιμὴν, ὅπου ἐσυμφωνήσαμε: τὰ κίόκια νὰ βάρωνται πρὸς μλ. 38 τὸ τόπι, ἄλικα μπακάμι πρὸς μλ. 42 τὸ τόπι, τὰ γαϊτάνια μαύρου ἢ ὀκὰ πρὸς μλ. 8, τὸ ἴδιον καὶ τὰ γριζα, γαϊτανὶ μαβὶ ἢ ὀκὰ πρὸς μλ. 18, μαβὶ γριζα σομὴν μπογιὰ ἢ ὀκὰ μλ. 22, πανιά καφέ ρεζι καὶ κοκκίνα πρὸς μλ. 1, ἄσπρα 1 ἢ ἐντιζιά, ἐλβάνι πανιά πρὸς μλ. 8 οἱ δέκα ἐντιζιάδες. Καὶ ἀπὸ τῶρα ὅποιος μαστορὸς ἤθελεν στείλει εἰς τὸ Κάρλοβο πρᾶγμα διὰ νὰ βάρῃ, νὰ παιδεύεται, ἢ εἰς τὸ Παζαρτζίκι».

«Ἐκάμαμεν λόντζια εἰς τὸν Χατζῆ-Γιοβανῆ Κουϊμτζόγλου τὸν ὄντα, ὅπου ἔβρενε ὁ ἀγᾶς πέντε χιλιάδες γρόσια καὶ ἦταν δεκατέσσαρες μαϊστοροὶ: Χατζῆ-Παῦλη, Χατζῆ-Γιοβανῆς Κουϊμτζόγλου, Χατζῆ-Κωνσταντῖνος Παπαδημητρίου, Δημητράκης Χατζῆ-Γιαννάκογλου, Καρπουζάκογλου Σταύρου, Ἀθανάσις Μπουλγκούρογλου, Νένους Περονταρσίης, Χατζῆ Γιοβανῆς Σάββα, Χατζῆ-Χρήστος Γκέου, Χατζῆ Πέτρος, Χατζῆ-Θεοδωρῆς Νιμόγκας, Θεοδωρῆς Παρασκευᾶ, Ἰωάννης Σλανούα». Πρόκειται περὶ μυστικῆς συνελύσεως τῶν ἐπισημοτέρων μαϊστώρων πρὸς σύσκεψιν ἐπὶ χρηματικῆς ἀπαιτήσεως 5 χιλ. γροσίων παρὰ τοῦ ἱσναφίου ὑπὸ τοῦ Τούρκου διοικητοῦ (ἀγᾶ). (σελ. II, 213—214).

1793, Ἰουνίου 19. «Γράφομε τίς μαστοργίες, ὅπου παίρνομε» μαϊστορες 9.—Νοεμβρίου 4. «Ἐθεωρήσαμε τὸν λογαριασμὸν τὰ ἔξοδα τοῦ Χατζῆ ὅπου κάνει λιανικῶς καὶ ἐφάνησαν ὅλα, ὅπου ἔγειναν—σοῦμα γρόσ. 372.20». (βλ. II, 26).

§ 31. *Πρωτομαϊστορέοντις τοῦ Χατζῆ-Ἀναστάσι, 1793—1797.*

1794, Μαΐου 6, Μαΐστορες 14. Πρὸς τῇ μαστορείᾳ 40 γρόσ. ἕκαστος, προσκαταβάλλει καὶ τέλος 10 γρ. *ἐργκελίκι, ἐργκὲν χαρτοὶ ἢ μαστραφί*. «Ο

ὀπισθεν λογαριασμός ἔστησε γρ. 533. Ἐθεωρήθη ὁλος ὁ λογαριασμός ἀπὸ κάθε λογῆς πάρισμο καὶ δόσιμον». Αὐγούστου 27. «Ἐμειναν τῆς μέσης, ἄσπρα ς τὸν Χατζῆ γρ. 66.20.—Ἐδωσαν τὸν τσαούση ἀπὸ τὴν ρόγαν του, γρ. 20. Ἡ ρόγα του εἶναι γρ. 25 ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἕως τοῦ χρόνου». Σεπτεμβρίου 26. «Ἐδώσαμε ἀπὸ τὰ ἄσπρα τὰ μαστορικά τὸν Σταυρίτσα γρ. 200 μηνιάτικα πρὸς ἕνα τὰ 100 τὸν μῆνα, ἔχει καὶ τεσκερὲν εἰς τὲς ὁμολογίες». Νοεμβρίου 27. «Ἐδωσαν τὸ ἱσνάφι μας εἰς τὸν τσελεμπῆ Μιχαλάκι γρ. 1000 ἥτοι γρ. χίλια δανεϊκά μηνιάτικα πρὸς 200 μὲ λόγον τοῦ πανιερωτάτου δεσπότη, τὰ ὅποια ἐδόθησαν διὰ τὸ κονμμέρκι τοῦ κρασιοῦ». (σελ. II 28—29).

1795. Φεβρουαρίου 6. Μαῖστορες 10. Καταβάλλονσιν ἀμφοτέρω τὰ τέλη. «Ἀπὸ ἄσπρων διαφόρετα πῆραμε γρ. 321, ἐδώσαμε γρ. 11—309.20, πῆραμε καὶ ἀπὸ μαστορειῆς γρ. 310—619.20. Ἐμειναν ἄσφῃ βεγάζοντας καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ Χατζῆ.—Φεβρουαρίου 24. Ἐθεωρήσαμε τὸν λογαριασμόν τοῦ Χατζῆ Ἀναστάσι, ὅπου κάνει ἔξοδα λιανικῶς κατὰ τὸ κατὰστίχον του, καὶ φάνησαν γρ. 68 καὶ τὰ ἔλαβεν». (σελ. II 29—31).

1796. Ἀπὸ Μαρτίου 14. Δεκεμβρίου 12 μαῖστορες 14 καταβάλλοντες ἐκάστου 50 γρ. διὰ πάντα τὰ τέλη. Δεκεμβρίου 5. «Ἐθεωρήθησαν οἱ ὀπισθεν λογαριασμοὶ καὶ ἀρχίζομεν ἀπὸ τὴν σήμερον.—Ἀπὸ τοὺς παλαιούς λογαριασμούς μας ἔμειναν γρ. 39, ἀπὸ παιδευσιν 11=50. Ἀπὸ σαχάνια, πῆραμε 4 1/2. Ἀπριλίου 23. Εὐσυνώησεν ὁ Γιοβάννης τσαβούσης καὶ ὁ Γεώργιος οἱ δύο μαζὺ νὰ δουλεύουν εἰς τὸ ἱσνάφι, καὶ ὅ,τι πάρουν νὰ τὰ μοιράζουν καὶ ἡ ρόγα τῶν δύο εἶναι τοῦ χρόνου γρ. 30, διὰ χρόνον ὁλόκληρον. Ἐδώσαμε διὰ τὰ κουλαούζια γρ. 130, διὰ τὰ κεριά, ὅπου δίνουμε, εἰς τὲς ἐκκλησίες τὸν μομτζῆ 1.20, διὰ καῖβὲ καὶ ζάχαρι εἰς τὸν μοφθῆ, ὅπου ἔστείλαμε 12.30 καὶ ἕνα σαβαῖ εἰς τὸν μοφθῆ ἐφέντη 40, διὰ τὰ πακίρικὰ νοίκι διὰ τὸν ὀντάν 15, τοῦ Γιασεμῆ σαλβάρι ἕνα 3, εἰς τὲς ἐκκλησίαις τὰ κεριά καὶ τοὺς ἱερεῖς διὰ τὸ ἱσνάφι ὅπου μνημονεύουν 6, ἕνα γριζο τὸν Γιασεμῆ 4, διὰ τὴν Θανὴν τοῦ Γιασεμῆ 4, τὸν πρωτοσύγγελον ἀγιοσφίτην πατῆ Ἀγάπιον μία παρουσία ἀπὸ τὰ ἄσπρα τὰ μαστορικά γρ. 50, τὸν Μοράττη 10, διὰ τὸ γεφύρι ἔλεημοσύνη 1.5, εἰς τὸν σιαμχανά καντάρ παρασί καὶ ἀρσὶν παρασί 56, εἰς τὸν παιδὶ τῆς Κάνους τὸ διάφορον τῶν 180 γρ. ἔκαμε 14.20, εἰς τὸν ντερβίση, ὅπου φώναζεν ἔδωσαν ἕνα σιαλβάρι γρ. 2, ἕναν πτωχὸν τὰ παιδιὰ του σκλαβωμένα 3, τὸν τσαούση διὰ τοῦ χαράτσι του 4, τὸν δεύτερον τσαούσην 3». (σελ. II, 36—37).

1797. Ἀπὸ Φεβρ. 13. Μαῖου 27. μαῖστορες 20, τέλος ἐκάστου 50 γρ. Ἰουλίου 22. «Τί ἔξοδα καὶ ἀπὸ αὐτὰ τί ἔδωσα, τὸν τσαούση, κερὰ διὰ τὰ πακίρια, τὸν μομτζῆ διὰ τὰ κεριά τὲς ἐκκλησίες, ποὺ δίδονται γρ. 13 : 20. Ἰδοὺ φανερόν· μεν τὰ ἄσπρα ἔτοιμα εἶναι εἰς τὴν μέσην τῶν μαστόρων τοῦ ἱσναφίου ἀμπατζήδων, γίνονται τεσλίμι εἰς τὸν Χατζῆ-Στόγιτσον προϊστόν

μας. Ὁ ἀπὸ μαστορειῶν καὶ ἐργκὲν ἀχιτζιασί καὶ σεγμέν παρασί παλαιὰ γρ. 998 καὶ ἄσπρα 90». (σελ. II, 38—46).

§ 32. *Πρωτομαϊστορευόντος τοῦ Χατζῆ-Σιογίτσου, 1797—1801.*

1797, Αὐγούστου 1. «Δίδονται εἰς χεῖρας τοῦ Χατζῆ-Σιόγιτσου, οἱ ὁποῖες εἶναι τοῦ ἱσναφίου τῶν ἀμπατζήδων-μαστορικά, ὅπου μοιράσθησαν τὰ ἄσπρα-ὁμολογίαις 33=συμποσοῦνται εἰς γρ. 1831 ; λέγω χίλια ὀκτακόσια τριάντα ἓνα καὶ μετρητὰ τὸν ἐδόθησαν διὰ ἔξοδα γρ. 187, ἕτερα ἀπὸ μίαν μαστορειὰν ἀπέρασαν 50, ἕτερα ἀπὸ ἅγιον αἰκὲρι γρ. 54 : 30=291 : 30 ὀφείλω, ὅπου ἕκαμα ἔξοδα λιανώματα 262 : 3, μένουσιν τῆς μέσης 29 : 27. Ὁ δὲ ὀφείλω 13 διάφορον τῶν ἄσπρων τοῦ Πόγου τῆς συζύγου γρ. 66 : 10, τὰ ἐλάβαν, ὅπου τὰ χρεωστοῦσεν γρ.=95 : 37. Ὁ δὲ τὸν Χουσεῖν μπέγι ἀπὸ τῆς μέσης τὰ ἄσπρα ἀσλ. 150, τὸν ντερβίση ἀπὸ τῆς μέσης τὰ ἄσπρα ἀσλ. 800. Ὁ δὲ λαβὰ ἀπὸ τὸν Χατζῆ-Ἀναστάσι Χαλεπῆ, ὅπου εἶχαμεν τῆς μέσης ἄσπρα, ὅπου εἶχαμεν τὰ ἐπάρει ἀπὸ τὸ κονάκ ἀσλ. 811. Ὁ δὲ τὸν Ἀθανάσι Χατζῆ Δημητράκογλου τῆς μέσης τὰ ἄσπρα φλωρία πολιτικά 40=ἐλάβαν». (σελ. II, 46).

1798. Ἀπὸ Φεβρ. 5—20 Δεκεμβρ. «Κάτωθεν σημειώνομεν τὰ ὅσα λαμβάνομεν ἀπὸ μαστορειῶν. Μαῖστορες 12, τέλος 50 γρ. «Ἐστὼ εἰς ἐνθυμὴν μας, ὅπου ἐπαιδεύσαμεν τὸν Χατζῆ-Γεώργι Ράταγλου καὶ χρεωστῆ εἰς τὸ ἑσναφι μας πακίρι ὀκάδες 15. Ὁ δὲ λαβὰμι ἐλεημοσύνη ἀπὸ τὸν μακαρίτην Χρήστου Κονίμτζῆ γρ. 7, διὰ τὸν μακαρίτην Ποῖον 5, ὁ μαστορ-Βέλιος διὰ τὰ σαχάνια τῆς παιδείας του πεσκέσι ἓνα ἔδωκεν γρ. 15. Αὐγάτησαν γρ. 9». Μαῖον 27. «Κάτωθεν σημειώνομεν τὰ ὅσα δίδομεν ἔξοδα, ὅ,τι καὶ ἂν τύχουν. Ὁ δὲ ἔδωκεν διὰ τὸν σαχχανᾶ ἀχιτζιασί γρ. 56, ἀπὸ τὰ ἄσπρα, ὅπου συνάξαμε τὰς ὁμολογίας μία παρουσία τὸν πνευματικὸν Βατοπεδινὸν παπᾶ Ἰωσήφ γρ. 50, γάνωμα σαχάνια μαστορικά 15, τὸν Γεώργιον Λουλᾶ διὰ τὸν κόπον του 25. Ἰουνίου α'. Ὁ μολογίαις μαστορικῆς 34 ὅλες πρὸς γρ. 56, ἥτοι πενήντα ἔξι. Ὁ δὲ τὸν τζαούση Γιουβάννη γρ. 15, ἐτελείωσεν ἡ ρόγα του, διὰ τὰ ἀμάξια κίρᾶν, ὅπου πάγησαν εἰς τὸ μοναστήρι 9 : 10, ἐλεημοσύνη 1, διὰ τὰ κερὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ διὰ τὸν Λουλᾶν 1 : 12, τὸν τζαούση Ἰωάννη 20, διὰ τὸν πασιὰ, ὅπου δὲν ἐφθασαν ἀπὸ τῆς μέσης τὰ ἄσπρα 10, τὸν Καβράκι 5 : 20, ἀπὸ τῆς μέσης τὰ ἄσπρα διὰ τὴν πολιτεία 250, 4 ὀκάδες ἁγιοσκέρια 12 : 9, τὸν Κοϊκόγλου τὴν ἀδελφὴν ἐλεημοσύνην 5. Νοεμβρίου 24. Διὰ τοῦ κοῦρτ γιανούζι ἔδωκαμι τοῦ Κωνσταντίνου Χατζῆ-Δημητρώγλου γρ. 5, ἐλεημοσύνη 3, διὰ τὸν περδὲ εἰς τὸν ἅγιον Ταξιάρχην καὶ ἕτερα, ὅλα γίνονται 9, τοῦ βαρούσι-κεχαγιά τὸ ἐργκὲν ἀχιτζιασί γρ. 130, τὰ Χριστοῦγεννα ἐλεημοσύνη 6, διὰ ἓνα ὄρφανόν 5, τὴ Λαγκερὸν δι' ἓνα ὄρφανόν 5, ἔτι ἓνα ὀπτωχὸν 1.20, τὸν καζαντζῆ, ὅπου ἔδωκαμεν 7, τὸν τζαούσην διὰ τὴν ρόγαν του 10, τὸν μουμτζῆ διὰ τὰ κηριὰ 3, διὰ τὸν ὀσταμπαῖ τοῦ γριζίου 4 : 10, διὰ τὴν παλαβὴν ὅπου διαβάσαν τὸ τετρανάγγελον εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντίνον 5,

ς τὴν κρίσιν σαραχτάρης 7, τὸν μουτιζή 1,21, τὸν τζαούση 3, ἀρσὶν ἀχτζιασί καὶ καντάρ 56, διὰ τὸν Ἀρμένιον 5 τὴν κρίσιν καὶ 5 τὸν βοεβόδα διὰ ἔξοδα 56. Ἐδώσαμε τὸν Χατζή Κυριάκου διὰ τὰ παλαιά, ὅπου τὰ ἐπλήρωσεν ὁ Χατζή Γιαννάκις γρ. 80. Εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Χατζή-Τάσου τὸν Τζαούση ἀπὸ τὴν ρόγα γρ. 4». (σελ. II, 49).

1799, Ἰουνίου 18. «Γράφομεν τοὺς μαστόρους, ποὺ ἔβγουν», μαστορες 12, τέλος τὸ αὐτό. «Ἐξοδα τὰ ὅπισθεν γράφομεν κατὰ σειρὰν: Ἰουλίου 22 διὰ τὸν Ἀρμένιον ἔξοδα διὰ μίαν κακουμόγουν γρ. 120, διὰ ἓνα κιζὶ καὶ σανδάλι ποχτζιάν 30, σοῦμμα γρ. 150, διὰ τὸ τεστίρι τῶν ραφάδων χισμετζήδες 10, σεγμένι 44.22, διὰ τὸ φερμάνι τοῦ χάτι σερίφι, ὅπου νὰ μὴ κονεύουν οἱ πασάδες εἰς τὸ βαρόσι¹, ἐδώσαμε ὁμοῦ μὲ τὸ διάφορον, ὅπου εἶχον νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν Κωστάκιν Μήτικογλου διὰ 10 μῆνες διάφορον, γρόσια 565:25, ἔτι ἔδωσα τὸν τζαούση ἀπὸ τὴν ρόγαν του 17, διὰ τὰ ἀμάξια, ὅπου πάησαν οἱ καλφάδες εἰς τὸ μοναστήρι 12, ἐκκλησίες 5 διὰ νὰ μνημονεύονται τὸ ἰονάφι ἀπὸ 1 γρ. εἰς κάθε ἐκκλησίαν 5, λαμπάδες ἕκανα διὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἔδωσα 1.20, τὸν τζαούση 5, ἐργκὲν ἀχτζησι 130, διὰ ἔλεημοσύνης καὶ ἄλλα ἔξοδα 149.37, διὰ τὸν σαχμανά διὰ τὸ ἀρσὶν παρασι 56.20, τῶν ἄσπρων διάφορον τοῦ Πόγιου τὸν νῦ 14:13². (σελ. II, 50—51).

1800, Ἰουνίου 9. Μαΐστορες 9, τέλος τὸ αὐτό. «Εἰς τοὺς 1798, ὅπου εἶχαμεν δώσει διὰ τὸ φερμάνι γρ. 750, εἰλάβαμεν ἀπὸ αὐτὰ γρ. 650. Ἰουνίου 20, ἐπλήρωσα τὸν δεσπότην, ὅπου χορηγοῦνταμεν διὰ ὁμολογίας γρ. 150, ἔκαμε καὶ τὸ μνηνιάτικον γρ. 6.25, ἔδωσα ἔλεημοσύνην δύο κιορτζήδες 6, κηρί 5 ὄκ. διὰ τὴν ἐκκλησίαν 1.35, ἓνα κορίτσι ἔφυγε ἀπὸ τὰ τούρκικα νὰ γλυτώσῃ καὶ νὰ τὸ πανθρεύσουν ἔδωσα 3, διὰ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων 40 εἰς Στανίμαχον 10, εἰς τὴν χαρὰ τοῦ Χατζή Γιαννάκι γάνωμα τὰ σαχάνια καὶ ἓνας τέντζερες τριανός 20, εἰς τὰς 1799, ὅπου ἔκαμεν τὸ ζαϊφρέτι εἰς τὸν ὀσπίτιον τοῦ Χατζή Γεώργι Οὐζοῦν Γιωβάννογλου, τὰ ὅποια ἄσπρα τὰ ἔδωσεν ὁ Γιωβάννης Ἀπτάλογλους καὶ τοῦ τὰ ἐγγειρίζομεν τώρα εἰς τὰς Ἰουλίου 27 ὅπου μὲ τὸ διάφορον διὰ 16 μῆνας γρ. 240, ἔδωσα τὸν μαστορ-Ἀναστάσι βαροῦς-κεχαγιὰ διὰ τὸ ἐργκὲν ἀχτζεσι 130, τὸν τζαούση 20, καὶ τὸν Κωνσταντίνον Ἀρικογλου δανεϊκά 20, διὰ τὴν παλαβὴν 4, διὰ τὸν

1) Ἐν τῷ κώδικι Κυρίλλου τῆς μητροπόλεως (σελ. 5 νέας ἀριθμήσεως) ὑπάρχει τὸ ἀκόλουθον περὶ τούτου σημείωμα: «Ἐν ἔτει αψρθ¹ (1799) Μαΐου 8, Τούρκικον ασιγ² Τιλχτιζέ ιε³. Ἦλθε τὸ χάτι-σερίφ διὰ νὰ μὴ γίνωνται κονάκια εἰς τὸ βαρούσι⁴ τὸ καθ' αὐτό, ἀφοῦ ἔγεινε καίτι εἰς τὸ σιτζίλι, ἔμεινεν εἰς τὸν ναζιρη Τζελέπ-ἀγά, τὸ δὲ ἴσον αὐτοῦ ἀπαρallάκτως ἔμεινεν εἰς ἡμᾶς καὶ ἐδόθη τῷ ἄρχοντι δικαιοφύλακι πρὸς διατήρησιν ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα χαρτιά τῆς πολιτείας καὶ ἔστω εἰς ἔνδοξιν. Ὁ Φιλίππουπόλεως Κερίλλος». — Βαρούσι=χριστιανικά σπίτια. Ἰδε, Ἀρχεῖον, τόμ. Δ', σελ. 29 § 7, β'.

2) Τόκος τῆς ἐν τῇ σημειώσει 3 § 29 ἀναφερομένης ἐκ τοῦ κώδικος τῆς μητροπόλεως ὁμολογίας.

τσαούση τὸ χαρτὶ 4, διὰ τὶς πέντι ἱκκλησίαις 5, διὰ τὶς λαμπάδας φκειαστικά 2, εἰς τοὺς 1786, ὅπου ἐχρεωстоῦσαμεν τοῦ Πόγιου τὸν υἱὸν ὀνόματι Ἀντώνιν, τὰ γρ. ἐπληρώσαμεν καὶ ἐξωφλήσαμεν ἀπὸ αὐτὰ γρ. 200, διὰ τὸ φερμάνι ἐπάγησαν ἔξοδα τὸ ἀπικλικ γρ. 100». (σελ. II, 51).

§ 33. *Πρωτομαϊστορέυσης Κωνσταντίνου Μήτκογλου, 1801—1811.*

1801, Ἀπριλίου 29. Ἰουνίου 26 «κάτωθεν σημειώνομεν τοὺς ὅσους μαστόρους ἐβγάζομεν»· μαῖστορες 8, τέλος τὸ αὐτό. «Νὰ δώσῃ. Ἐλαβα διάφορον 17.20, ὅσα ἐσυνάξαμεν διάφορον τῶν ἀσπρῶν 132, παιδείαν Κράχτογλου 7, ἀπὸ τὸ λείψανον τοῦ Πέτκου 3, ἀπὸ τὸν Γιαννάκι Καβάσογλου διὰ τὸ λείψανον 3, ἀπὸ τὸν Δημητράκι Μήτκογλου διὰ τὸ λείψανον 3. Κάτωθεν σημειώνομεν τὰ ὅσα ἔξοδα ἀκολουθοῦν νὰ λάβῃ: Ἐδώσαμεν τὸν τσαούσην μας Ἰωάννην γρ. 5, τὸν Γεώργιον Λουλιὰν διὰ τὸν κόπον του 20, τὸν κιχαγιά τῆς κρίσης 7, διὰ τὶς λαμπάδας 1, 11, ἔξοδα, ὅπου ἔκαναν τὸ χειμῶνα τὸ ἰσνάφι 96.75, σοῦμμα 111, 26. Μαῖου 12, ἔδωσα τὸν πνευματικὸν τοῦ Ἰβήρου γρ. 30, τὸ ἐργκὲν ἀχτζασι 130, ἀρσὶν ἀχτζασι 56, τοὺς σολλαρηδες 3, τὸν τσαούση 5, διὰ τὶς λαμπάδες τὸν μουμιτζή 1.35, διὰ τὸν Χακὴ πασᾶ τὰ δάνεια 30, τὸν τσαούσην διὰ χειρὸς τοῦ γρὸ Κωσταντίνου Μήτκογλου 20, διὰ τὸν πασιᾶ, ὅπου δὲν ἤβγαιναν τὰ ἄσπρα 100, τὸν Λουλιᾶ, ὅπου χασομέρισεν, ὅπου συνάξαμεν τὰ ἄσπρα 10, διὰ τὸ σιντουκι τοῦ τζιαούση, ὅπου πῆρεν ἀπὸ τὸν Κωνσταντίνον Κοῦμιτζόουλου 6.20, λεημοσύνη 1, τὸν τζιαούση τοῦ Χακὴ πασιᾶ 1, διὰ τὸ σιντουκι, ὅπου ἔχουν τα παχίρια, κιὰ 15, διὰ πέντι ἱκκλησίαις 5, ἕναν, ὅπου τὸν ἔστειλεν ὁ δεσπότης, ὅπου πῆραν ἱαλεπτὲ τὸν υἱὸν του 5, τοὺς ντελῆδες τὸν τζαούση 2, τὸν Πανταζή, ὅπου μᾶς ἀλιβέρτισεν τὰ ἄσπρα διὰ τὸ ἰσνάφι, διὰ ἀλατζάδες γρ. 32, διὰ ἕνα ὀπτωχό, ὅπου τὸ πανδριεύαν 3 : 15, διὰ μίαν σακάτισσα 1, διὰ τὶς λαμπάδες εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον 1.20, διὰ μίαν ὀπτωχὴν, ὅπου τὴν ἐσήκωσαν 5, διὰ μίαν ὀπτωχὴν, ὅπου ἀνδρесеυσεν τὴν κόρη της 3, τὸν τζαούση 3, διὰ τὸ γιοφύρι 3, τὸν μουμιτζή διὰ τὰ λαμπάδες 2». (σελ. II, 52—53).

1802, Μαῖου 13—18 Ἰουλ. Μαῖστορες 11, τέλος τὸ αὐτό. «Ἐλαβα ἀπὸ τὸν Νικηφόρον Σλιβογλου τὸ διάφορον ἀσλ. 56, ἀπὸ τὸν Μπουσᾶ μακαρεία 3, ἀπὸ παιδεμμά τοῦ Νικόλα Σανταλόουλου 15, ἀπὸ τὸ λείψανον τοῦ Ταντζή 5, ἀπὸ τὸν Ἀναστάσι Κρασουβτινά 62.—Ἐδωσα τοὺς παπᾶδες εἰς τὴν ἁγία Μαρίνη ἀσλ. 1, διὰ τὴν λαμπάδα τοῦ δεσπότη 0.30, διὰ μίαν ὀπτωχὴν, ὅπου σκλάβωσεν ὁ κλέπτης τὰ παιδιὰ 3, τὸν Γεώργιον Λουλιὰν διὰ τὸν κόπον του, ὅπου ἐπερπάτησεν 1 : 20, ὅσα ἔδωσαμεν τὸν Παύλη, ὅπου ἔχει δώσει διὰ τοὺς Συγμενωτάς, ὅπου εἶχαν τὸν Ἀλῆ-μπέγη 130, διὰ ἕνα κορίτσι, ὅπου ἦταν εἰς τὰ τοῦρκικα 3, διὰ ἕναν σκλάβου 3, τὸν βαροῦς κεχαγιά διὰ ἐργκὲν ἀχτζασι 23, τὸν τζαούση ἀπὸ ρόγα του 30, διὰ κηριὰ καὶ λεημοσύνη 4 : 15, διὰ τοὺς τζαούσηδες 6 : 20, τὸν Δημήτρι διὰ τὸν κόπον του 1, διὰ ἕναν σκλάβου 2, ἔλεημοσύνη 2, τοὺς παπᾶδες εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακὴν 1,

τοὺς παπᾶδες εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνο 1, διὰ ἕναν σκλάβωμένον 2, διὰ ἕνα ὀπτωχὸν ἐλεημοσύνη 2, διὰ τὴν γειτόνισσα τὴν γριὰ ἐλεημοσύνη 2, διὰ ἕναν σκλάβου ἐλεημ. 2.20, διὰ ἕναν σκλάβου 2, διὰ ἕνα ὀπτωχὸν νὰ τὸ πανδρέψουν 5, διὰ τοῦ ρυζιοῦ τὴν ζημίαν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἄσπρα 106 : 20, διὰ κηριὰ τὸν μουμτζῆ 1.20, εἰς τὸ κονάκι δανεικὰ 50». (σελ. II, 54).

1803, Ἰουνίου 19. Μαΐστορες 13, τέλος τὸ αὐτό. «Τοῦ Ἀγγελεῖ Ρουσόπου παιδεμμία 50, ἔλαβα ἀπὸ τὸ ρύζι τοῦ ἀζικλεμέ, ὅπου ἔδωκα διὰ τὴν μέση, ἀσλ. 49 : 30. Ἐδῶσα εἰς ἁγία Μαρίνη τοὺς παπᾶδες ἀσλ. 1. διὰ τὴν Παναγία τοὺς παπᾶδες 1, τὸν σαραντάρη τῆς κρίσης 3 : 10, διὰ τὰ ρύζια κηρὰ καὶ τὰ σκοινιά 12.20, διὰ τὴν θανὴ τοῦ Κουκουτζόγλου 5, διὰ ἕναν ἀπκηξῆ 20, διὰ τὸν σαχμανᾶ 25 : 20. ἐλεημοσύνη διὰ τὸν Παπακωνσταντῖνο 10, διὰ τὸν Ἀληπασιᾶ τὸν σολταρῆ 6, τὸν πρωτοσύγκελλο Σιναῖτη μία παρουσία 50, τὸν τζαούση 5, διὰ λεημοσύνη 1, τοὺς παπᾶδες εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον διὰ δύο χρονὲς 2, διὰ κηριὰ τῆς ἐκκλησίας 1.20, τὸν Τριαντάφυλλον ἐργκὲν ἀχτζασὶ 130, διὰ γανωστικά τὰ πακίρια 11, διὰ ἕναν ὀπτωχὸν 2, τὸν δεσπότην διὰ τὸν ἀφορισμὸν 5 : 20, τὸ διάφορον τῆς Φανίτσας 105, διὰ γανωστικά, ὀπτωχόν, τζαούση διὰ ρόγαν 24, τὸν Κωνσταντῖνο διὰ τὸ κονάκι, ὅπου ἔδωκε 12.20, διὰ κηρὰ διὰ τὰ πακίρια 15, διὰ τὸ χαρτζοχάρτι τοῦ τζαούση 4, τὸν κυρ Γεωργάκι Χιντεστανλῆ τὸ διάφορον 75, τοὺς παπᾶδες ἁγ. Κυριακῆς καὶ ἁγ. Κωνσταντίνου 2, διὰ τὰ πακιρικὰ διὰ τὸν ὄντᾶ κηρὰ 15, διὰ ὀπτωχὴν 2 : 27, διὰ τὸ Καλόφερον τὸ μοναστήρι ἀσλ. 10». (σελ. II, 56—57).

1804, Ἰουλίου 5. Μαΐστορες 11, τὸ αὐτὸ τέλος. «Ἐλαβα ἀπὸ τὸν Νικηφόρον Σλίβογλου διὰ δύο χρονία διάφορον, ἀσλ. 12. Ἐδῶσα διὰ τὸν δεσπότην τοῦ καποὺ παρᾶσὶ ἀσλ. 17 : 20, τοὺς παπᾶδες εἰς τὴν ἁγ. Μαρίνη, Παναγία, ἁγ. Δημήτριον, ἁγ. Κυριακὴ 4, διὰ σκλάβον καὶ ἐλεημοσύνη διὰ ὀπτωχοὺς 46 : 20, τὸν τζαούση διὰ ρόγαν καὶ χαρτζοχάρτι 47 : 14, τὸν βοηβόντα διὰ τὸν Δημητράκι τὸν κωφὸν 15, διὰ τὸν δεσπότη ἕνα κομμάτι γριζο ἀσλ. 7, διὰ τὴν θανὴ τοῦ Τόντζου 5, διὰ τοῦ Χατζῆ τὸ ἀσκὶ 5, διὰ τὸν σαῖτάρη τῆς κρίσης 3 : 30, τὴν Φανίτσα τὸ διάφορον 105, τὸν πνευματικὸν Ἰβηρίτην 30, τὸν πνευματικὸν Καπίτσαν 30, τὸν Χιντεστανλῆ τὸ διάφορον 75, εἰς τὸν Χατζῆ Κοσμᾶ τὸ σπίτι 10, διὰ κηριὰ καὶ ἀγικέρι 28 : 6». (σελ. II, 58—59).

1805, Ἰουλίου 8, Μαΐστορες 25, τὸ τέλος 100 ἀσλ. τὸ ἥμισυ δὲ διὰ τοὺς υἱοὺς τῶν μαϊστόρων. Παιδεῖες δύο μαϊστόρων ἀσλ. 17 : 20. «Ἐδῶσα διὰ τοὺς παπᾶδες τῶν ἐκκλησιῶν 5, διὰ σκλάβους 21, τῆς Φανίτσας τὰ ἄσπρα, ὅπου τὰ χρεωστοῦσεν τὸ ἐσνάφι ἀσλ. 1000, τὸν κυρ Γεωργάκι τοῦ

1) Χάριν συντομίας, τὰ τοῦ αὐτοῦ εἶδους ἐπιδόματα συμπεριλαμβάνονται ὅφ' ἡμῶν εἰς ἕνα ἀριθμὸν προσιθήμενα ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς :

διάφορον 75, διὰ ἐλεημοσύνης 93 : 20, διὰ τὶς λαμπάδες τὸν μουμτζή 1 : 35, διὰ λαμπάδες εἰς τὴν Παναγίαν 3, τοὺς δύο τζαούσηδες τὴν ρόγα τοὺς 40, δι' ἓνα κορίτσι, ὅπου ἤθελαν νὰ τὸ τουρκέψουν 5, κιρᾶ διὰ τὰ μαστορικά τὰ πακίρια, ὅπου εἶναι 5 τὸν ὄντᾶ διὰ δύο χρονία 30, διὰ μίαν κλειδαριά 1, ἐπλήρωσα τὸν Παπαμανόλι διάφορον ἀσλ. 78 : 10, διὰ ἀγικέρι 26 : 10, διὰ τὴν λαμπάδα τὸν δεσπότην 13». (σελ. II, 60—61).

1806, ἀπὸ Φεβρουαρίου 10, Μαΐου 19, μαῖστορες 28, τέλος τὸ αὐτὸ παιδεύσεις τριῶν μαϊστόρων ἀσλ. 85. Μαΐου 19 «ἔδωσα διὰ τοὺς τζαούσηδες χαρτζοχάρτια, σαχμανᾶ, ρόγα, σαλβάρι 90 : 20, διὰ ἐλεημοσύνης εἰς πτωχοὺς καὶ σακατῆδες 30, τὸν Πανταζή ὅπου τὸν χρεωστουσαμε ἀσλ. 2660, ἐργκὲν ἀχτζασὶ 100, διὰ τὸν σαχμανᾶ, ὅπου δὲν ἐφθασαν καὶ τὰ γίμια 15, τὸν κύρ Γιωργάκι τὸν Χατζή-Ἀγγιλή τὸ διάφορον 15, διὰ ἀγικέρι, λαμπάδες, μουμτζήδες 87 : 25, τὸν πρωτοπαλᾶ διὰ τὸ γράμμα, ὅπου ἔγραψεν 19, διὰ τὸ γιοφύρι 2 : 20, διὰ τὸν ἀνθρωπον, ὅπου ἀγάγησεν εἰς Ἑτρινὲ 80, διὰ τὸν παγηνό του κιρᾶ 17, διὰ τὸν ἐρχομόν του κιρᾶ 12, εἰς τὸν Χατζή-Κανάκι, (ὅπου) ἐγὼ λείποντας ἀνοιξαν καὶ πῆραν (ἀπὸ) τὴν κάσσα ἀσλ. 380». (σελ. II, 62—63).

1807, Ἰουνίου 15, μαῖστορες 8, τὸ τέλος 250 ἀσλ. Παιδεία ἐνὸς μαῖστορος 40. «Ἐδωσα διὰ τοὺς παπᾶδες τῶν ἐκκλησιῶν 3, ἐλεημοσύνη διὰ ἓναν μάστορη, ὅπου ἀπέθανεν 2, τοὺς τζαούσηδες διὰ τὴν ρόγα καὶ τὰ χαρτζοχάρτια 68 : 20, τὸν κύρ Ἀθανάσι Χατζή-Δημητράκι διὰ τὸν Πανταζή τὸ χρέος 1413 : 5+65+375=1853 : 5, τὸν δεσπότην διὰ τὸν Ἑμίν-αγᾶ 252¹, τὴν κοκκώνα Ἀννίτσα τὸ διάφορον 75, τὸν Κωνσταντῖνο διὰ τὸν Χατζή-Ἀπτολᾶ τὸν υἱό, ὅπου πῆραν κοκκίνο γρίζον 13, ἐλεημοσύνη ἀσλ. 13». (σελ. II, 64—65).

1808, Μαρτίου 3, Μαΐου 1, μαῖστορες 15, τέλος τὸ αὐτό. «Ἀφιέρωσεν ὁ Γιαννάκις Ἑρμπεκιολής εἰς τὸ ἱσνάφι σαχάνια 12», τέσσαρες ἄλλοι ἔταξαν πακίρι ὀκάδες 19. «Ἰδοὺ σημεῖον διὰ ἀφιέρωσεν (τίς;) εἰς τὸ ἱσνάφι 1808 Ὀκτωβρίου 12 ἀσλάνια 50, καὶ νὰ δίνωμεν τὸν καθ' ἕκαστον χρόνον εἰς τὸν ἄγιον Κωνσταντῖνον τὴν ἐκκλησίαν πρὸς γρ. 5. Ἐχομεν εἰς τὸν Δημήτρι Ζάγαρλιν ἀσλ. 500». Τρεῖς μαῖστορες ἐκ τῆς μαστορείας τῶν «ἔμειναν νὰ δύνουν» ἀσλ. 600. «Ἐδωσα εἰς τζαούσηδες 97 : 5 ρόγαν κτλ., τὰ Χριστούγεννα ἐλεημοσύνη 11, διὰ τὰ ἀμάξια κιρᾶ, ὅπου ἀγάγησαν οἱ ἀργαστηρᾶδες εἰς τὸ μοναστήρι 9, διὰ ἐλεημοσύνη εἰς ὀπτωχοὺς, ὀρφανό, παπᾶδες,

1) Ὁ τῶν Κυρτζαλήδων ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις ἐπευρόλῃσε καὶ ἐδῶσε τὸν Στενίμαχον καὶ ἄλλας τῆς Θράκης κομπούλεις. Ἡ Φιλίππουπολις ἐσώθη διὰ καταβολῆς εἰς αὐτὸν λύτρων, ἀπερ συνέλεξεν ὁ τότε μητροπολίτης Ἰωαννίκιος παρὰ τῶν ἱσναφίων καὶ ἰδιωτῶν. Περιεφράγη ὅμως διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἀσφάλειαν τῆς διὰ τάφρου, εἰς ἣν εἰσάσθησαν πάντες οἱ Φιλίππουπολίται.

καλόγηρου, σκλάβους 79 : 20, διὰ τὸ ἀγικέρι, ὅπου πήραμεν διὰ τὴς ἐκκλησίας 100, τὸν σαρασάτη τῆς κρίσης 7, διὰ ἄρσιν παρὰ εἰς τὸν σαχανά 57, τὸν Θωμᾶ Καζάση, ὅπου δανειστήκαμε διὰ ὁρὶ μὲ τὸ μνηιάτι(κο) 204, διὰ τὸν ὄντᾶ τὸν κιρᾶ διὰ χρόνια τρία 45, γανωστικά διὰ τὰ σαχάνια 34, τοὺς παπᾶδες τῶν ἐκκλησιῶν 4, τὸν Πανταζῆ τὸν ἱατρὸν ἔτι μὲ χέρι τοῦ Χατζῆ-Δημητράκογλου Ἀθανάσι 240+200+600+260+287=1587 ἀσλ. καὶ τὸν ἐξώφλησα, εἰς τὴν Παναγία διὰ τὰ κηριὰ τοῦ Χατζῆ-Ἀντώνι 13, διὰ τὸ Μπατκούνι τὸ μοναστή(ρι), ὅπου τὸ κάνουν τὸν ἅγιον Πέτρον 25, τὴν κοκκώνα Ἀννίτσα τὸ διάφορον 75, τὸν Δημήτρι, ὅπου δούλευσαν εἰς τὸ τσιφλίκι εἰς τὴν Μπιλάστιτσα 45, ἔτι δέκα μερούσια 24, τὸν πνευματικὸ Λαυριώτη 30, τὸν δεσπότην τὸ διαταγμένον 600, εἰς τὸ Καλονφέρι τὸ μοναστή(ρι) τὴς καλογριῆς 2, εἰς τὸ Ντερμέντερι τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸ εὐαγγέλιον 10, τοὺς τουνψῆδες 2.30, διὰ τὴν φυλακὴ εἰς τὴν γοῖσι 3 : 5, διὰ τὸν σαριγιατάρη 7, διὰ τὸν δεσπότη τὴν λαμπάδα 12» σελ. Π, 66—67).

1809, Ἰουνίου 9. «Ἴδου σημειώνουν ὅσοι μαστοροὶ βγαίνουν», μαῖστορες 14, τέλος τὸ αὐτό, ἀσλ. 3135 «Ἐδωσα τὸ σεγμέν-μπασι διὰ τοὺς ὄντᾶδες, ὅπου γύριναν νὰ ἀδειάσουν ἀσλ. 22, ἔνα τζαούση εἰς τὰ μπαργιάκια 10, εἰς τοὺς τζαούσηδες ὀργὰ αἰλ. 73.30 ὁρδοῦ παρὰ 1809, Ἰουνίου 3, ἀσλ. 183 : 20, εἰς τοὺς παπᾶδες τῶν πέντε ἐκκλησιῶν 5, διὰ ἄρσι μοναζάρι, ὅπου τοὺς ἤφερον ὁ Δημήτρις τζαούσης 20, διὰ ἐλεημοσύνης 37.20, ἐπλήρωσα τὸ διάφορον τῆς κοκκώνας Ἀννίτσας 75, ἔδωσα γανωστικά 14, τὸν Δημήτρι τζαούση διὰ γοῖζα, ὅπου ἔδωσαν εἰς τὸ μπαργιάκι 103 : 20, τὸν Χατζῆ-Πέτρον διὰ τὰ μπαργιάκια, ὅπου ἔδωσαν γοῖζα 50, τὸν πνευματικὸ Παπίτσα 30, διὰ τὸν ὄντᾶ κιρᾶ διὰ δύο χρόνους 30, εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον τὴν ἐκκλησίαν διὰ τὰ 50 γοῖσια, ὅπου ἀφιέρωσαν (ἡ Νίνα) 6, τὸν Βατοπεδινὸ τὸν πνευματικὸ 30, τὸν Νικόλα, ὅπου ἔδωσαν εἰς τὸ μπαργιάκι γοῖζα τὸν ἐπλήρωσαν 46 : 20, διὰ τὸ γκιρίζι, ὅπου πάστρεψαν 6 : 32, ἐπλήρωσα τῆς κοκκώνας Ἀννίτσας τὰ ἄσπρα μὲ τὸ ῥέστον τους, ἔλαβα τὴν ὁμολογίαν ἀσλ. 534, διὰ σκλάβους, ὅπου τοὺς ἔστειλεν ὁ δεσπότης 15, διὰ τὰ ρύζια ἀπὸ τὰ ἄσπρα 400, διὰ τὰ ὑστερινὰ ρύζια 35, ἔτι διὰ τὸ ὀρύζι 30¹, ἐργκέν ἀχτζασι 130, τὸν κιχαγιά τῆς κρίσης 7, τὸν σαχανά 56, διὰ τὰ ρύζια τὸν Χατζῆ Πέτρον 12 : 20, ἔτι διὰ ῥάμματα², ὅπου ἔδωκεν εἰς τὸν πασιᾶ 25, ἔτι ἔδωσα διὰ τὰ ρύζια τὸν ἐξικλιμὲ καὶ ἄλλα ἔξοδα 500 : 11, ἔναν

1) Τὸ διοικητήριον διαθέτον μεγάλην ὀρύξης ποσότητα, ἣν εἰσέπραξεν ἀντὶ φόρων, διένειμεν αὐτὴν εἰς τὰ μεγάλα ρουφέτια τῆς πόλεως, αὐτὰ κατέβαλον τὴν ἀξίαν τῆς καὶ εἶτα τὴν μετεπώλουν.

2) Ἀλληγορικῶς ἀντὶ ρουφέτι, δῶρον πρὸς δεκασιμόν. *Ρουφέτια καὶ πεσέσια* ἐδίδοτο οἰκαιοθελῶς τοῖς Τούρκοις ὑπαλλήλοις ὑπὸ τῶν ρουφετιῶν καὶ τῆς πολιτείας, ὅπως τυγάνωσι τῆς εὐνοίας των. Ἐν τῇ σελ. 4 τοῦ κώδικος Κυριλλίου ἀριθμοῦνται «τὰ πεσέσια, ὅπου δίδονται κατ' ἔτος τοῦ μολὰ νέου ἐρχομένου 1781».

πτωχὸν ἓνα σαλβάρι 5 : 20». (σελ. II, 68—69).

1810, Ἰουνίου 1. «Οἱ κάτωθεν μαῖστορες, ὅπου ἐβγαίνουνε», μαῖστορες 14, τέλος τὸ αὐτό. «Ἀπὸ παῖδιμα 4 μαῖστόρων ἀσλ. 83. Ἀπὸ τρία λείψανα 15». Ἰουλίου 12. «Ἐδωσα ὁρδοῦ παρασί 213 : 20, τὸν Ἀγιάννη ἀπὸ τὰ ἄσπρα τὰ μαστορικά 300, διὰ τὸ ὁρδοῦ παρασί καὶ δευτέρου 1810 Ἀβγ. 12 ἀσλ. 183 : 20, ἐλεημοσύνη εἰς πτωχοὺς, ὁρφανά, παπᾶδες 32 : 20, τοὺς τζαούσηδες διὰ ῥόγαν, ἀρτζοχάρτι, κόπον 117 : 5, ἔτι ὁρδοῦ παρασί 80, τὸν Χατζῆ Πέτρου διὰ τὸν παραγιά-ἀγασὶ τὸν Χατζῆ-Ἀπουλά τὸν υἱὸ 28, εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον ἀπὸ τῆς γυναίκας τὰ ἄσπρα 6, τοὺς παπᾶδες εἰς τὰς ἐκκλησίας 4, τὸν Χατζῆ-Σουλγιμάνι Χαντζῆ 50, τὸν Χατζῆ-Ἀνθιμου εἰς τὸ μοναστήριον τὸν ἅγιον Κήρυκον 40, διὰ τὸν Χατζῆ-Σουλγιμάνι τὸν χαντζῆ διὰ τὰ μεντέρια 1.20, διὰ μίαν σκλάβαν 30, τὸν ἔξαρχο τοῦ ἁγίου τάφου 100, ἐλεημοσύνη τὰ Χριστούγεννα 10, τὸν καίβετζῆ διὰ τὰ χαρτζοχάρτια 12 : 8, τὸν Παπαμανόλι 200, διὰ τὸν Σαρούουλου τὴν γυναῖκα, ὅπου ἀπέθανεν 10». (σελ. II, 68—71).

1811, Μαρτίου 1, μαῖστορες 3. Τέλος τὸ αὐτό. Φεβρουαρίου 27. Μαρτίου 1, «ἔδωσα ὁρδοῦ παρασί ἀσλ. 183 : 20, τοὺς τζαούσηδες διὰ ῥόγαν 25, τὸν σεγμένη 2, ἐλεημοσύνης 8, τὴν Λαμπρή 20, ἕναν διᾶκο, ὅπου διώρισεν ὁ δεσπότης 10, τὸν σααϊτάρη τῆς κοίτης 1, διὰ τὸ ἐργκεν ἀχτζεσί 130, ἐπλήρωσα τὸν σεγεμεντσί με διάφορον τοῦ ἀσλ. 762 : 20». (σελ. 71—73).

«Ὁ Κωνσταντῖνος Μήτκογλου τὰ δώση, ὡς φαίνονται λεπτομερῶς : ἀπὸ 1801 Ἀπριλίου 29 ἕως 1811 Μαΐου 18, λογαριασμὸς τοῦ κυρ Κωνσταντῖνου πρωτομάστορη τὰ ὅσα ἔλαβεν εἰς χρόνους 10 καὶ ἡμέρας 19, ὅπου ἐστάθη πρωτομάστορης. Ἐξεωρήθη ὁ λογαριασμὸς του παρόντων ὄλων τῶν μαστόρων καὶ πλήρωσεν, πῶς ἔλαβε σοῦμμα ἀσλ. 17.755, εἰς σάλδος του ἄντικρυς, ὅπου ἐσύναξεν ἀπὸ ἐργκεν ἀχτζεσί ἀσλ. 1642 : 39—ἀσλ. 19.397:39, γρόσια δέκα ἑννιά χιλιάδες καὶ τριακόσια ἑνενηντα ἑπτὰ καὶ παράδες τριάντα ἑννέα ἥτοι. — Ὁ κυρ Κωνσταντῖνος Μήτκογλου τὰ λάβη : 1811, Μαΐου 18 : τὴν σήμερον, ὅπου παρεδόθη ὁ λογαριασμὸς εἰς ὄλους τοὺς μαστοροὺς διὰ χρόνους 10 καὶ ἡμέρας 19 ἀπὸ 1801 Ἀπριλίου 29 ἐφάνησαν ὅτι ἔδωσεν σοῦμμα ἀσλ. 19.397 παρ. 39, γρόσια δέκα ἑννέα χιλιάδες καὶ τριακόσια ἑνενηντα ἑπτὰ καὶ παράδες τριάντα ἑννέα». Ἐπονται αἱ ἀντόγραφοι ὑπογραφαὶ τῶν ἐλεγχτῶν μαῖστόρων, ὁ Ἰωσήφ Χατζῆ-Μιχάλη Κέρογλου μάρτυς, Χ' Γιαννάκης, Χ' Κωνσταντῆς, Ἰωάννης Στόιτζου Περουσιτιζήλης μάρτυς, Χατζῆ Κυριάκος Μεκῶν, τουρκιστὶ, Σταύρις Χ' Τάσιου, Ἀθανάσιος Χ' Δημητρίου Γκιουμὸνς-γκερδάν μάρτυς, Χ' Γεωργῆς Γάτογλου μάρτυς, Ἀθανάσης Κωσταντῖνου Μπουλγκούρογλου μάρτυς, Ἀργίρις Γιορ. Πάνογλου μάρτυς, Ἀθана. Ἰωάνου Κοτζιάσογλου μάρτυς, Ἀναστάσις Εὐταξόγλου μάρτυς, Παύλης Τζόνε με κανεῖν γνώμην ὅλον τον μαστορον ἐπιτροπι-

κὼς τοὺς υπογραφο ὅλους τοὺς μαστοροὺς καὶ μαρτυροῦ¹.

§ 34. *Πρωτομαϊστορέοντος Χατζῆ-Κυριάκου Μελκών, 1811—1820.*

1811. «Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ γνώμην κοινὴν ὄλων τῶν μαϊστόρων τοῦ ἀμπατζήδικου ἐσναφίου μας τὴν σήμερον 1811 Μαΐου 18 ὅλοι οἱ μαστοροὶ διορίζομεν διὰ πρωτομάστορήν μας τὸν Χατζῆ-Κυριάκον Μελκών, τὸν ὁποῖον τὸν δίδομεν τὴν ἀδειαν ὅλοι κατὰ τὸν νόμον μας νὰ φυλάξῃ τὸ γιὸλ ἀρκάν μας καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειάν του, πῶς τὸν δεχόμεθα καὶ ὑποταζόμεσθα, ὑπογραφόμεθα ὡς κάτωθεν». «Ὁ ἄνωθεν Χατζῆ-Κυριάκος Μελκών νὰ δώσῃ εἰς μετρητὰ ἀσλ. 215, εἰς μίαν ὁμολογίαν τοῦ Στογιάννη Γκένου ἀπὸ 1810 Ἀὐγ. 24 ἔλαβεν μὲ τὸ μηνιατικὸν τοὺς μαζὺ εἰς κεφάλαιον ἀσλ. 200 καὶ διάφορον ἐπάρθησαν ἀσλ. 217, εἰς τοῦ Νικηφόρου τὸν γαμβρὸν νὰ λάβῃ χωρὶς διάφορον 120, εἰς τὸν Στεῖτα ἐπίτροπον τοῦ Γκεριζιᾶ ἐπάρθησαν 50, εἰς τὸν Γεώργη Βλάχου 170, εἰς μίαν ὁμολογίαν τοῦ Ν. Βούλκου καὶ Κ. Πέγκου, σύντροφοι τοῦ Α. Ζαγάραλι ἀπὸ 1810 Ἀπριλ. 24, ἡ ρηθείσα ὁμολογία ἀλλάχθηκε ἀπὸ 1811 εἰς κεφάλαιον ἀσλ. 500, ἔγειναν τὰ ἄνωθεν σοῦμμα ἀσλ. 1272». Μαϊστορες 6, τέλος τὸ αὐτό, ἀσλ. 1375. «Τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὴν λόντζιαν ἐσυνάχθησαν ἀπὸ τὸ ἐργκὲν παρασί, τὰ ὁποῖα γεγραμμένα κατ' ὄνομα εἰς τὸ ξεχωριστὸν κατάστιχο, ἀσλ. 190». Ἀπὸ 20 Μαΐου—31 ἐσυνάχθησαν τέλη 2 μαϊστόρων ἀσλ. 375, ἔτι διὰ μὲν παρασί καὶ ἀρσίον παρασί εἰς τρεῖς δόσεις (122:23, +60+29:45), σοῦμμα 716 : 68. «Ἐκλείσθησαν καὶ αἱ ἄνωθεν 3 στάσεις, ἔστησαν σοῦμμα ἀσλ. 3423 : 68». Ἀπὸ 31 Μαΐου—23 Ἰουν. Μαϊστορες 2, ἀσλ. 500, ἀπὸ ἐργκὲν καὶ μὲν παρασί (H+17 : 30+20 : 90+10), διὰ παιδεύσεις (25+10+18) ἀπὸ ἀγιοκεράρι 21 : 90, σοῦμμα ἀσλ. 633 : 90. «Ἐκλείσθη ἡ κάσσα καὶ ὡς ἄνωθεν 2 στάσεις καὶ ἔγειναν σοῦμμα ἀσλ. 4057 : 38». Οἱ ὅλοι μαϊστορες 10. (βιβλ. Π. σελ. 78).

«Ὁ ἄνωθεν Χατζῆ-Κυριάκος Μελκών νὰ λάβῃ» ἀπὸ 18 Μαΐου—28 Ἰουνίου : «Ἐπλήρωσεν εἰς χρέος τῆς ἀγίας Κυριακῆς, ὅπου ἦτον μὲ ὁμολογίαν ὁμοῦ μὲ τὸ διάφορόν τοὺς ἀσλ. 565 : 25, ἐλεημοσύνη εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Σόπου 25, κερὰν διὰ τὰ μπακίρια 2 χρονῶν 30, τὸν σαχμανὲ 56, ἐπληρώθη τὸ ὀφειλόμενον τοῦ δεσπότη ἀγίου Φιλιππουπόλεως κυρίου Ἰωαννικίου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐλειτούργησεν καὶ μνημόνευσεν τοὺς ἀποθαμένους καὶ ζωντανούς μαστορούς τοῦ ἀμπατζήδικου ἐσναφίου 1200, ἔτι ἐδόθησαν διὰ

1) Ἀπὸ τῆς πρωτομαστορείας τοῦ Κωνστ. Μήτκογλου, ὅστις διωργάνωσε τὸ ρουφέτιον ψηφίσας καὶ τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ (σύμφωνον), ἐπικρατεῖ τάξεις ἐν τοῖς ἀρχαίοις προτασσομένων τῶν ἐσόδων καὶ ἐπομένων τῶν ἐξόδων. Ἡ γλῶσσα ὑπὸ τὴν σχολικὴν ἐπίδρασιν ῥέπει πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν λογίων τῆς σχολῆς τοῦ αὐοιδίμου Κοραῆ γραφομένην καὶ εἶναι ἀπηλλαγμένη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνορθογραφίων. Ἐνίοτε ἀπαντῶσι συμπλέγματα τοῦ βορείου ἰδιώματος, δηλ. ἡ κῶφωσις τῶν ἀτόνων *ε* καὶ *ο*, ἀλλὰ σπανίως.

φραμελίδικα τῶν ἀνθρώπων του 30, ἔτι διὰ ἔξοδα παπάδων, ψαλτάδων, 5 ἄρτων καὶ ἄναμμα τῶν πολυελαίων ὅλα ἀσλ. 26, ἄσπ. 6=56 : 6, δι' ἐξόφλησιν τοῦ σιγμέν παρὰσὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Μήτκογλου 38 : 60, ἔτι μία παρουσία χρέος τοῦ Μήτκογλου εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Μπατζικοβίου 50, τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐκλείσθη καὶ ἡ ἀντικρυς σοῦμμα καὶ ἔγενεν : ἀσλ. 2020 : 91, ἐπληρώθησαν διὰ ἑλεημοσύνην 9, τὰ συνειθισμένα τῶν 5 ἐκκλησιῶν γρόσι 1 τοὺς ἱερεῖς 5, διὰ τὴν ἑλεημοσύνην τοῦ δεσπότη, ὅπου κρατεῖ ὁ λαμπαδάριος 10, διὰ τὰς λαμπάδες τῶν 5 ἐκκλησιῶν 30, σοῦμμα 54, συνεποσώθησαν τὰ ἄνωθεν σοῦμμα ἀσλ. 2074 : 91, μένει κέρδος τῆς κάσας διὰ σάλδος τοῦ λογαριασμοῦ βάνοντας ἀσλ. 1982 : 67=ἔγεναν τὰ ἄνωθεν σοῦμμα ἀσλ. 4057 : 38». (βιβλ. II, σελ. 79).

«Ἐξακολούθησις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἀμπατζήδικου ἑσναφίου ἀπὸ Ἰουλίου 8. Γυρίζω τὴν ὀπισθεν σοῦμμα τοῦ καπιταλίου τοῦ ἑσναφίου μας, ἀσλ. 1982 : 67». Μαῖστορες 5=ἀσλ. 1155, «ἔλαβον διὰ τὸ σχολεῖον καὶ σπιτάλια παρὰ τοῦ κληρονόμου τῆς μακαρίτιδος Χατζῆ-Ἐλεντίσας 100, ὥσαυτως παρὰ τοῦ κληρονόμου τοῦ Χατζῆ Ἀντωνί Νεμετσίου 50, παιδεία τοῦ Παναγιώτη τοῦ Παπαγιουβάννη νῦν διὰ τὴν αὐθαδεῖαν του εἰς τὸν μαστορο-Γιουβάννη 22=1330. Συνεποσώθησαν τὰ ἄνωθεν διὰ καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου 3312 : 67». Μαῖστορες 8 μὲντοι Λεγεονόρου 22, διάφορον ὁμολογίας, κισὰς τῶν καραμπατζήδικων λαμπάδων (917 : 75+753 : 99), «συνεποσώθησαν τὰ ἄνωθεν διὰ καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου 4983 : 13». Οἱ ὅλοι μαῖστορες 23. (σελ. II, 78).

«Ἰδοὺ γράφομεν τὰ ὅσα ἔξοδα ἀκολουθοῦν εἰς τὸ ἑσνάφι ὡς κάτωθεν φαίνονται : ἔδωσεν τοὺς λαλιτάδες, τὸν ἐφημέριον, διὰ 1 ὁκὰ καφε τᾶζι, διὰ 13 ἀμάξια, ὅπου ἐπῆγαν οἱ μαστόροι κάθε ἀσλ. 7 : 60,=157, ὀφείλω ὅπου ἔλαβον εἰς τὸ μετόχι, ὅπου μοὶ μέτρησαν καὶ εἰς Φιλιππούπολιν, ὅπου συνάχθησαν ἀπὸ ὅσους δὲν ἐπῆγαν=108,60, ἔξοδα τοῦ ἑσναφίου, ἑλεημοσύνη εἰς διάφορα πτωχὰ μέση, ἔτι διὰ τὸν οἰκονόμον τοῦ μετοχίου εἰς τὸ Στανίμαχον διὰ τὰ σανα, ὅπου ἔδωσεν εἰς τὰ ἀμάξια=84,60, 1 ἄλλανζιὰ σιάμικον ἔδωσαμεν εἰς τὸν βοϊβόδα Ὁμέρ-ἀγά διὰ τὸν μονκατὰ, ὅπου μᾶς ἔκαμεν γιὰ τὰ ρύζια καὶ ἀπὸ 700 κοιλὰ τὰ κατεβάσαμεν εἰς τὰ 600, διὰ τὰ σπιτάλια, διὰ ὀακὴ καὶ γεμίσια τοὺς μαστόρους. διὰ τὸ πώμα τοῦ τεστιρίου, διὰ τὸν Λουλᾶν, ὅπου ἦτον ἄρρωστος=117 : 20, 1500 ὁκάδες σταφύλι, διὰ κάτσες, βαρέλια καὶ δετικά, κασσόνια, ξύλα καὶ ἔτι ἔξοδα=309 : 30. Ὁκτωβρίου 12. Ἐπλήρωσεν εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον διὰ τὰ συνειθισμένα γρόσια 50, ὅπου ἄφησαν πρὸ καιροῦ εἰς τὸ ἑσνάφι διὰ νὰ πληρώνεται κάθε χρόνον τὸ διάφορόν τους καὶ ἐδόθησαν τὴν σήμερον εἰς τοὺς ἱερεῖς 3 καὶ εἰς τὸ παγκάρι 3, ἑλεημοσύνας, 10 ὁκάδες ἁγιοκέρι διὰ τὰς ἐκκλησίας καὶ χύσιμο λαμπάδες, ζηνία ἀπὸ τὰ φλωρία τοῦ Μήτκογλου, διὰ τὸν Τζιτζῆ σήκωμα, διὰ 1 γοῦνα τοῦ τζαούση σαγιάκι καὶ γούνωμα, διὰ τὰς κουμάντες

τὸ ὄρφανόν=505, μένουν καὶ κέρδη τῆς κάσας τοῦ ἑσναφίου, τὰ ὁποῖα βάνονται διὰ σάλλδος 478 : 112, συνεποσώθησαν τὰ ἄνωθεν σοῦμμα 4983 : 112». (σελ. II, 79).

1811, Μαΐου 31, Φιλιππούπολις. «Μὲ γνώμη ὧλων τῶν μαστόρων ἀμπατζήδων καὶ πανάδων εὐρέθη εὐλόγον κοινῶς, ὅτι ὅσοι καλῶδες στοιχοῦν τὴν πρώτη τους ρόγαν, νὰ μὴν πληρώνουν βοήθειαν τοῦ ἑσναφίου τὰ τηροῦντα ὅσα εἶναι, εἰ δὲ εἰς τὰς λοιπὰς ρόγας ὅσες εἶναι, πρὶν νὰ ἔβγουν μαστόροι, νὰ πληρώνουν εἰς τὸ κουτί εἰς τὸ γρόσι ἀπὸ 1 παρᾶν καὶ ὅσοι καλῶδες στοιχοῦν οἱ μαστόροι τους νὰ δίδουν τὴν εἰδήσιν τὸν κατὰ καιρὸν πρωτομάστορην καὶ ὅλοι τὸ στέργουν καὶ ὅσοι μαστόροι δὲν δίδουν τὴν εἰδήσιν εἰς τὸν πρωτομάστορην στοιχώντας τὸν κάλφα τους, νὰ παιδεύωνται δίδοντες εἰς τὸ κουτί ἀπὸ εἴκοσι πέντε γρόσια καὶ αὕτη ἡ συμφωνία νὰ ἀκολουθῇται ἀπὸ τὸ περασμένον ἁγίου Γεωργίου 1811 Ἀπριλίου 23».

1811, Ἰουνίου 9. «Ἐπαραινθήσαν οἱ καραμπουζιτζήδες τὰ ὅσα εἶδη πραγμάτων βάφουν εἰς τὸ ἀμπατζήτικο ἑσνάφι εἰς τὰς κάτωθεν τιμὰς καὶ ἐστέρχηται καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη : τὰ μαβιά γρίζα ἡ ὁκὰ πρὸς 48, τὰ μπαμπάκια γρίζα τὸ τόπι πρὸς 120, τὰ κρόκια γρίζα τὸ τόπι πρὸς 95, τὰ λαχανιά καὶ κίτρινα τὸ τόπι πρὸς 80, τὰ μαύρα γαϊτάνια ἡ ὁκὰ πρὸς 30, τὰ νευτιά σιαγιάκια ἡ ὁκὰ πρὸς 60, τὰ μαβιά γαϊτάνια μπρασοβάνια τὸ τόπι πρὸς 10, τὰ πανιά νευτιά καραμφίλλι καὶ ἄσπρα ἡ ἐντιζὲ πρὸς 2». (σελ. II, 215).

1812. «Ἐξακολούθησις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἀμπατζήδικου ἑσναφίου 1812 Ἰανουαρίου 1, γυρίζω τὴν ὀπίσθεν σοῦμμα τοῦ καπιταλίου τοῦ ἑσναφίου μας ἀσλ. 4478, πρ. 112». Μέχρι 18 Μαΐου μαῖστορες 5, παιδεῖται δύο μαῖστρον, διάφορον δανεῖον=σοῦμμα 5762 : 25, ὁφείλω τὰ ἀντικρὺς ἔξοδα ὅπου ἔγειναν, ὡς φαίνονται 713 : 69, ἔμειναν 5049 : 81. Ἰδοὺ γράφω τὰ ὅσα ἔξοδα ἀκολουθοῦν ὡς κάτωθεν φαίνονται : Ἀπὸ δύο τζιουβάλια ρύζι τοῦ κονακιού, ὅπου περίσσευσεν, τὰ ὁποῖα μᾶς τὰ ἔδωσαν, ζημία 67 : 30, ἀπὸ τὰ χαρτζοχάρτια ζημία 14 : 60, χαρτιά τῶν τζαούσηδων, ἔλεημοσύνη, διὰ τὸν Σαρόγλου 8 πῆχ. σιαγιάκι πρὸς παρὰδ. 42 μὲ ἄδειαν τῶν μαστόρων, μισθὸς τσιαούση, τοὺς τοτζήδες τοῦ ντουνανμᾶ μπαξίσι=54 : 108, σοῦμμα 160 : 42, μισθὸς τσιαούση, ὁρδοῦ παρὰσί εἰς τοὺς 1812, διὰ τὴν φιλειὰν τὴν μαστορικὴν τῶν ἀποθαμένων μαστόρων, δι' ἕνα κορίτσι, ὅπου τὸ ἀνδρῆυσαν, σοῦμμα 438 : 4, εἰς ἕνα καλόγηρον διὰ τὰ ἅγια δῶρα, εἰς 1 γυναῖκα Στανιμωχιώτισσα μὲ γράμμα τοῦ δεσπότη, εἰς τοὺς σκλάβους, ὅπου ἔμασα μὲ γράμμα τοῦ δεσπότη καὶ πατριάρχου=525, διὰ κιτᾶν εἰς τὸν ὄνταν διὰ τὰ μαστορικὰ μπακίρια, διὰ τὸν σαραϊτάρη τοῦ μαχημέ, ὅπως εἶναι συνήθεια, διὰ ἔργκὲν παρὰσί, διὰ δύο καλογραίας, δι' ὄρφανόν, ἔτι διὰ 1 σκλάβον μὲ γράμμα τοῦ δεσπότη=σοῦμμα 713.64. Ἐκρίθη εὐλόγον ἀπὸ ὅλους τοὺς μαστόρους ἀμπατζήδες ὅτι τὰ ἄσπρα, ὅπου ἐδόθησαν εἰς τοὺς 1810 Ἰουλίου 15 δάνεια εἰς τὸν Ναντίρ ἁγᾶ Χατζή Μουσταφᾶ κατὰ

τὸ κατάστιχον, ὅπου φαίνεται τὰ ὅσα ἔδωκεν ὁ καθεὶς, νὰ τὰ λάβῃ ὀπίσω καὶ τὰ ὀφείλω 3010. Τὴν σήμερον 1812 Μαΐου 18 ἔμειναν διὰ καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου μας σοῦμμα 2039 : 81. Ἐθεωρήθη ὁ λογαριασμός τοῦ πρωτομάστορος καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐξώφλησεν». (σελ. II, 81).

«Μαΐου 18, Ἐπιστήθη πάλιν πρωτομάστορος μετὰ τὴν θέλησιν ὧλων τῶν μαστόρων ἀμπατζήδων ὁ Χατζῆ-Κυριάκος Μελκὼν καὶ ἰδοὺ γράφω ὡς ὀπισθεν φαίνεται τὸ καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου, ὅπου ἐξιδιαιρέθη ἔμεινεν καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου 2039 : 81». Μέχρι 10 Ὀκτωβρίου μαστορες 16, «ἐσυνάχθησαν ἀπὸ διάφορα, ἄρσιν καὶ μόνιμ παρασί καὶ διὰ τὸ κοντί, ἀπὸ τὸν μακαρίτην Θανάσι Κοτσιάσογλου διὰ τὰ σπιτάλια καὶ τὸ σχολεῖον (100), παιδεῖται, ἐργκέν παρασί, ἀπὸ τὸ κρασίον τοῦ ἑσναφίου, ὅπου ἐτοιμάσθη διὰ τὸ τεστίρι, ἐπωλήθη κρασί καὶ πόρησαν (50), ἀπὸ τὸν Θανάσι Πολίτογλου διὰ τὸ μοναστήρι βοήθειαν (25), σοῦμμα ἀσλ. 6558 : 45, ὀφείλω τὰ ἀντικρυς ἔξοδα ὡς φαίνεται 1056 . 45, συνεποσώθησαν τὰ ἀνωθεν 5 ἔξω καλέμια σοῦμμα 5502 : 52». «Ἰδοὺ γράφω τὰ ὅσα ἔξοδα ἀκολουθοῦν : διὰ τοὺς ταμπάκηδες καὶ ἄλλα λιανικῶς, διὰ τὰ μπακίρια, ὅπου ἐχάθησαν καὶ διὰ σεγκμέν μπασί, ἔτι ἐδόθησαν μετὰ ἄδειαν τῶν μαστόρων τὴν Φωτεινὴ Βασίλισσα ἔλεημοσύνη (75), ἔτι διὰ 10 ἀσλ. ἀντικρύς διὰ τὰς 5 ἐκκλησίας (55), ἔλεημοσύνη διὰ τὸν σαμχανέν (56), εἰς τὸ μοναστήρι τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, ὅπου τὰ ἀπόσσωσα καὶ τὰ ἔκαμα 1000, τοὺς λαλητάδες, μπαζίσι εἰς τὸ μετόχι καὶ 1 μολαράν, ἔτι 8 ἀμάξια, διὰ τὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας τῶν Κρυτσίμων εἰς τὸν σαντορτζῆ, εἰς τὸ μοναστήρι τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κρυτσίμα (43.60), διὰ τὰ δύο μοναστήρια τῶν Κρυτσίμων τοὺς λαλητάδες (39), ἔτι διὰ τὰ ἀμάξια ὅπου χάθησαν οἱ μαστοροὶ διὰ τοὺς Κρυτσίμους ἀπόσσωσα διὰ 2 μαστορούς (5.30), διὰ σκλάβον Ραγούσαϊον, 1 σαβαὶ τὸν σέχη τοῦ μεβλεχανέ (90), διὰ τὰς λαμπάδες τῶν μανουαλίων καὶ διὰ τοὺς 5 ἄρτους εἰς τὸ μοναστήρι τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, διὰ τὴν λειτουργίαν, διὰ δύο σκλάβους Μωραίτας, διὰ τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Διαρμπεκιολίου, διὰ 1 ξένην καλογριὰν τὸν Μακάριον ἀρχιδιάκον, διὰ ἀσνὶ εἰς τὸ τζαμί 2 πῆχ. ροῖχον, δι' ὄρφανά, πτωχοὺς, καλογριάς, παπαιδὲς καὶ καλογήρους ἔλεημοσύνην, διὰ ἀσνὶ εἰς τὸ ὠρολόγι δύο πῆχεις τούχα, διὰ τὰ ἀσπούρια μερικῶν μαστόρων, ὅπου δὲν πῆγαν πέρυσι εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Μπατουκόβου (50). Ἐγενίαν τὰ ἀνωθεν ἔξοδα, ὡς φαίνονται, σοῦμμα 1056 : 45. Ἐμεινεν καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου 5502 : 52». Μαστορες ἔτι 2 μέχρι 13 Δεκεμβρίου, ἀπὸ παιδευσιν καὶ ἀπὸ δύο λειψανα, σοῦμμα, (500+30.60)». (σελ. II, 83).

1813, Ἰανουαρίου 1. «Ἐξεκαθαρίσθη τὸ ρύζι, ὅπου ἐλάβμεν ἀπὸ τὸν Ναζίο ἀγὰ Χατζῆ Μουσταφᾶ εἰς Παζαρτζίκι καὶ τὸ πώλησα ἐδῶ εἰς Φιλιππούπολιν κάθε ἀσλ. 4 καὶ παράδες 8. Ξετέφτοντας ὅλα τὰ ἔξοδα, λέγω Παζαρτζικίου-Φιλιππούπολις καὶ ἐξικλεμὲν ἀπὸ γρόσια 3202 παρ. 90 ἔμει-

ναν ὡς ἄντικρυς 1857 : 84, ἀπὸ ἐργκέν, ἀρσίν, μουμπαρσά καὶ διὰ τὸ κοντί, διὰ παιδευσιν τοῦ Χατζῆ-Γιουβαννῆ διὰ τὸ πάρισμο τῶν ἀμπάδων, ὅπου παρέβη τὸν νόμον (50), ὡσαύτως τοῦ Βούλκου Δημητρίου (250), ἐλογαριάσθησαν αἱ μαστορικῆς ὁμολογίαι, ὅπου χρεωστοῦν εἰς τὸ ἐσνάφι τῶν ἀμπατζήδων, οἱ ὅποιοι ἐπλήρωσαν τὸ διάφορον καὶ ἀλλάχθησαν αἱ ὁμολογίαι, ἔγινε τὸ διάφορον 623 : 60, συνεποσώθησαν ὡς ἄνωθεν 3 στάσεις ὡς φαίνονται σοῦμμα 9260 : 34. Ὁφείλω τὰ ἄντικρυς ἔξοδα ὡς κάτωθεν φαίνονται ἐν ἔτει 1813, Μαΐου 17, 1022 : 57. Μαΐου 17. Ἐθεωρήθη ὁ λογαριασμός τοῦ πρωτομάστορη καὶ ἔμεινε καπιτάλι τοῦ ἐσναφίου σοῦμμα 8237.57».

«Τὰ ὅσα ἔξοδα ἀκολουθοῦν εἰς τὸ ἐσνάφι τῶν ἀμπατζήδων, ὡς κάτωθεν φαίνονται : διὰ 15 ὄκ. ἁγιοκέραι, διὰ 5 ἐκκλησίαις, διὰ καλόγηρον ὅπου φτεῖανει μίαν ἐκκλησίαν εἰς τὴν Ἀνατολὴν βοήθεια, ἐλεημοσύνην εἰς καλόγηρους, πτωχοὺς, κορίτσια, ὅπου παντρεύονται διὰ προίκα, πτωχοὺς, σήκωμα νεκρῶν, διὰ χύσιμον λαμπάδων, διὰ 1 σεντούκι τοῦ ἐσναφίου χαρτύτικο, ὅπου τὸ ἔφερεν ὁ Παύλης Γζώνη (80), διὰ ἐλεημοσύνην τῶν πτωχῶν τῶν Χριστουγεννίων (121.60), διὰ μισθοὺς τσιαούσηδων, διὰ προίκα, ὅπου ἐδόθησαν εἰς τὸ κονάκι διὰ τὰ χωριὰ καὶ τὰ πλήρωσεν ἡ κάσσα (23.72), δι' ἓνα παιδί, ὅπου γλύτωσε τὸν προμικύριον, δι' ὁφειλά, δι' ἐξέλεμὲν φλουρίων ρουμπιέδων, διὰ τὸ λείψανον τῆς γυναικὸς τῶν Σορέα, διὰ συγχώρησιν τῆς ἐβδομάδος τῶν ψυχῶν καὶ σταφίδες, ἐλεημοσύνη εἰς 1 παπὰ Μωραΐτην, δῶρον τῶν τοπυρήδων τοῦ ντουναμᾶ, τῶν νταουλτζήδων, διὰ τὸν πρωτομάστορη Χατζῆ-Κυριάκον, ὅπου τὸν ὑπεσχέθησαν οἱ μαστοροὶ ἓνα μινίσιν (115), διὰ δύο ξεγυμνωμένους παρὰ τῶν Φραντζέων μὲ ἀδειαν τοῦ δεσπότη (15), διὰ δύο παιδιὰ Σταναμαχιώτικα σκαλωμένα, διὰ τοῦ Πάσχα τὴν ἐλεημοσύνη (50), ἀρσίν καὶ ἐργκέν παρᾶ τὸν σαραϊτάρη τοῦ μερχεμέ χισμέτι (7), εὖ τὸ ρακί, ὅπου νὰ πίνουν οἱ μαστοροὶ μετὰ τὴν λόντζιαν, δι' ἁγιοκέραι εἰς τίς 5 ἐκκλησίαις, ἐλεημοσύνας. Συνεποσώθησαν αἱ ἄνωθεν ἔξω 5 στάσεις ὡς φαίνονται σοῦμμα 1022 : 57»¹ (σελ. II, 85).

«Μαΐου 17, Φιλιππούπολιν. Μετὰ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ τὴν θέλησιν ὅλων τῶν μαστόρων ἀμπατζήδων πάλιν ἐπεστήθη πρωτομάστορης τῶν ἀμπατζήδων ὁ Χατζῆ-Κυριάκος Μελκὼν καὶ ἰδοὺ γράφω τὸ ὅσον καπιτάλι ἔμεινε τοῦ ἐσναφίου, διὰ νὰ ἀκολουθῇται πάλιν τὸ κατάστιχον. Ἐμεινεν καπιτάλι τοῦ ἐσναφίου 8237 : 97, ὡς ὅπισθεν κάτω φαίνεται, γρόσια οὐκὼ χιλιάδες καὶ διακόσια τριάντα ἐπτὰ καὶ ἄσπρα ἑνεήντη ἐπτὰ». Ἀπὸ 23 Μαΐου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους μαΐστορες 11. Τῇ 26 Ἰουλίου δανεῖζεται τὸ ἐσνάφιον παρὰ τῶν νέων ἐπιτρόπων τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ τῶν ὁσπιταλίων μὲ ὑπογραφὴν τῶν μαστόρων γρ. 10332, δι' ἃ ἐξέδωκεν ὁμολο-

1) Χάριν συντομίας αἱ στάσεις καὶ οἱ ἀριθμοὶ πολλῶν ἐπιδομάτων, συμπτυσσόμενων ἄλλως τε, παραλείπονται, σημειουμένων τῶν κυριωτέρων μόνον.

γίαν 11832. Διὰ τῶν χρημάτων τούτων ἐπλήρωσε τὰ ὑπὸ τοῦ κονακίου ἐπιβληθέντα αὐτῷ ὀρύζια, ἅτινα πωλήσαν μετὰ ζημίας ἐξώφλησε κατόπιν τὸ δάνειον. Τὸ κεφάλαιον ἀνήλθεν εἰς 23018 : 16 καὶ ἀφαιρουμένων τῶν ἀκολουθησάντων ἐξόδων 829 ἔμεινεν 22189 : 16. Τὰ ἔξοδα περιιστρέφονται περὶ τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς ἔλεημοσύνας, ρόγαν τσιαούσηδων, δῶρα, μπαξίσια, ἐξ ὧν μνημονευτέα : «διὰ τὴν Παναγίαν Φανερωμένην εἰς τὸν Ἀμπέλινον, ὅπου κόνεψαν μερικοὶ καὶ ἔφαγαν (18 : 90), διὰ τὸν τσιαούσην κιρὰν τοῦ ἀμαξίου διὰ τὴν Μολυδάβαν (10), διὰ τὸν ἅγιον Γεώργιον ἓνα φελόνι σαβαῖ καὶ ἓνα πατραχήλιον σαβαῖ, κήχ. 9 πρὸς ἀσλ. 20 καὶ σειρήτια καὶ τοῦφες καὶ φουῦντες καὶ ραφτικὸ (254.60), διὰ τὸν πεζοδρομόν, ὅπου ἔστειλα εἰς τοὺς καλφάδες διὰ Στανίμαχον, μπαξίσι εἰς τὸ τσιαλίκι τοῦ Ντερβίς-μπέη εἰς Μπελάστιτσα (11 : 60), διὰ τοὺς 5 ἄρτους εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον, διὰ τὸν καλόγηρον Πλιάκα γέροντα ἐκεῖ, διὰ τὰ Κινιζάκια δῶρον (10), ἀπόσωσα τὸ γράψιμον τῶν μαστόρων εἰς τὸν ἡγούμενον διὰ νὰ γείνουν σωστὰ ἀσλ. 1300, διὰ 12 τσουβάλια μπεϊλίκια, ὅπου χάθηκαν (24), ἔδουκα (πολλάκις) ἔλεημοσύνη πτωχόν, χήραν, καλογριά, ὀπτωχὴ, διὰ τὸν ἐνταφιασμό της, ἐπῆρα καρβούνια ἓνα ἀμάξι (11 : 90), αἰκέρι ὀκ. 16 δριάμια 190 (61), συνεποσώθησαν τὰ ἄνωθεν ἔξοδα, ὡς φαίνονται σοῦμμα 829» (σελ. II, 87).

1813, Μαΐου 26. «Μὲ γνώμη δέον τῶν μαστόρων καραμπατζήδων καὶ πανάδων ἐσυμφωνήθησαν αἱ κάτωθεν τιμὲς : τὰ μαβιά γοῖζα ἡ ὀκὰ πρὸς 54, τὰ μπακαμιά γοῖζα τὸ τόπι πρὸς 120, τὰ κιοκία γοῖζα τὸ τόπι πρὸς 120, τὰ λαχανιά κίτρινα καὶ νερουνητιά τὸ τόπι πρὸς 100, τὰ μαῦρα γαϊτάνια ἡ ὀκὰ πρὸς 30, τὰ σαγιάκια νευτί, κόκκινον, μορικο, πράσινον καὶ κίτρινον ἡ ὀκὰ πρὸς 65, τὰ γαϊτάνια πρασινοράνια μαβιά τὸ τόπι πρὸς 10, ἡ ἐντιξὲ τὰ πανιά νευτί, καραμφυλλί καὶ κόκκινον πρὸς 3, ἄσπρα 1» (σελ. II, 215).

1814, Ἰανουαρίου 4. «Ἐλαβον παρὰ τοῦ Πέτκου Κωνσταντίνου, ὅπου ἐβγῆκεν ὀπισθεν μαστορῆς καὶ ὡς μαστόρου νῆος εἶχε πληρώσει τὸ ἥμισυ, ἀσλ. 125, τώρα δὲ μετὰ τὸ νὰ ἀποδείχθῃ ὅτι δὲν ἦτο μαστόρου νῆος ἐπλήρωσεν ἔτι καὶ ἐξώφλησεν, ἔτι ἀπὸ τὸν κιρὰν τῶν καλφάδων πανάδων, εἰς τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου Γαβριὴλ ἡγουμένου τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, διὰ βοήθειαν τοῦ μακαρίτου Πέγκου ἀπὸ τὸ τίποτέ του διὰ μνημόσυνόν του εἰς τὸ ἑσνάφι τῶν ἀμπατζήδων (100). Μαΐου 17, ὀφείλω τὰ ἀντικρυς 23632 : 1, ἔξοδα ἀπὸ τὰ ἄνωθεν 1179 : 78, ἔμειναν τὰ ἄνωθεν καπιτάλι σοῦμμα τὸν ἀριθμὸν 21425 : 43».

Μαΐου 17. «Ὀφείλω τὰ ὀπισθεν ἄσπρα τῆς Ἑλληνικῆς σχολῆς καὶ ὀπιταλίων κερ. ἀσλ. 10332 καὶ τὸ διάφορόν τους ἀπὸ 1813 Ἰουλ. 26, ὡς ὀπισθεν, ἕως 1914 Μαρτίου 1, ὅπου ἐστάθησαν εἰς τὸ ἑσνάφι τῶν ἀμπατζήδων ἀσλ. 921 καὶ γίνονται ὅλα σοῦμμα 11.253, ἔμειναν τὰ ἄνωθεν σοῦμμα τὸν ἀριθμὸν 11199 : 43, προσθέτομεν καὶ διάφορον, ὅπου ἔμειναν εἰς 1 ὁλόκληρον χρόνον ἕως 1814 Μαΐου 17, ξεπέφτοντας τὰ ὅσα ἐπλήρωσα διὰ

τὸ σχολεῖον καὶ ὀσπιτάλια 10102,62, συνεποσώθη τὸ καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου 1814 Μαΐου 17 γρ. ἔντεκα χιλ. καὶ τριακόσια ἕνα καὶ ἄσπρα ἑκατὸν πέντε : 11301.105. Ὁφείλω ἔτι τὸ ὑπόλοιπον διάφορον μὲ τὸ νὰ μὴ ἐδούλευσαν 1 χρόνον καὶ εἶναι περασμένοις ὁ διάφορος διὰ 1 χρόνον, πῶς τὰ ἔλαβον οἱ ἀμπατζήδες 579.105, ἔμειναν τὰ ἄνωθεν καπιτάλια τοῦ ἑσναφίου 1814 Μαΐου 18 σοῦμμα 10722, ὀφείλω ἀπὸ τὰ ἄνωθεν τὴν ζημίαν τῶν ρυζίων, ὅπου μᾶς ἐδόθησαν ἀπὸ τὸ κονάκι, ὡς φαίνεται εἰς τὸν ἐξεχωριστὸν τοὺς ἐπὶ λεπτοῦ λογαριασμὸν 4338 : 24, μνήσκει καπιτάλι τοῦ ἀμπατζήδικου τοῦ ἑσναφίου ἕως 1814 Μαΐου 17 σοῦμμα 6383 : 96». (σελ. II, 88).

«Ἴδου γράφω καὶ τὰ ὅσα νέα ἔξοδα ἀκολουθοῦν τοῦ ἑσναφίου» 1179 : 70 εἰς 4 στάσεις· ἐκ τούτων ἀναγραφτέα «διὰ τὰ σπιτάλια ἔδωσα διὰ τοὺς μόρτηδες (40)¹, τὸν πριμικύριον διὰ ἕνα κορίτσι, ὅπου γλῆτωσαν (10 : 60), ἔτι διὰ ἕνα Ἑβραῖον, ὅπου ἔγεινεν χριστιανός καὶ τὸν φεγγάτις (14), ἔτι διὰ 1 λαμπάδα τοῦ δεσπότου (10), ἔτι διὰ 1 ποτούρι τὸν Γεωργίον ὀσταμπαση 13.60), ἔτι διὰ τὴν ἐλεημοσύνην τῶν Χριστουγέννων, ὅπου μοιράζεται (51), διὰ τὰ σπιτάλια (42 : 40), διὰ 25 ὀκάδες ἁγιοκέρι (112.60), διὰ τὸν ὄνταν, ὅπου ἔβαλα τζιάμια καὶ τσερτσεβέδες (41.45), διὰ τὸν ἔρανον, ὅπου ἐκάμαμεν διὰ τὸ φέρεσιμον τῆς ἁγίας Ζώνης (200), ἔτι διὰ τὴν ἁγίαν Ζώνην βοήθειαν διὰ τὰ ἔξοδα, ὅπου ἔγειναν (100), κερᾶν διὰ τὸν ὄνταν τοῦ χανίου τὴν Σμαράγδα (50.30+50+50.60), διὰ ἐλεημοσύνην τῶν πτωχῶν τοῦ Πάσχα (70), ἔναν τζαλμὰ εἰς τὸν πρωτομάστορον (105), ἔτι διὰ καλούφι κόκκινον διὰ τὸν πολνέλιον τῆς Μολτάβα (15), διὰ βοήθειαν τοῦ Ἱβηρίτη Γρηγορίου εἰς τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸ ἑσνάφι (25 : 93), διὰ τοὺς καλογήρους τῆς ἁγίας Ἀννης, ὅπου ἦλθαν (11.60), διὰ τὸν σαραϊτάρον τοῦ μαχημέ (7), διὰ ζημίαν φλωρίων (8.60), διὰ δύο χρόνους εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τῶν παπάδων διὰ τὸ διάφορον, ὡς τὰ ἄφησεν κατὰ καιρὸν μία γυναῖκα (12), διὰ 1 μαγγάλι εἰς τὸ ἑσνάφι δι. 3 δρ. 250 (18)». (σελ. II, 87). Ἐμεινεν ἄλλιν πρωτομάστορος τῶν ἀμπατζήδων καὶ γράφω κάτωθεν τὸ καπιτάλι, ὅπου ἔξεκαθαρίσθη 6383 : 96. Ἐσυνάχθησαν ἀπὸ μούμ, ἀρσίιν, ἐργκέν παρσι καὶ τοῦ κουτιοῦ (211.78+150.99)». Μαῖστορες μέχρι 26 Νοεμβρίου 6 (γρ. 1125). (σελ. II, 90). Ἐξόδα ἔτι μέχρι τέλους γρ. 901 : 50. (σελ. II, 91).

«Νοεμβρίου 10. Ἴδου γράφω τὰ μαστορικά ἀμπατζήδικα μπακιρικά, ὅπου ἐμετρήθησαν καὶ πόσα ἐβγήκαν τὸ κάθε εἶδος ἐξεχωριστὸν : 6 μεγάλα καζάνια κουλολῶδिका, 2 ἔτι κουλολῶδिका καζάνια μικρότερα, 3 τετζερέδες μεγάλοι, 1 σινίον μεγάλο, 2 γχιούμια, 2 ἔτι γιουμπρίκια διὰ νύψιμον, 1 μαγγάλι μπακιρένιον, τὰ ἄνωθεν εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ ταβάνι τοῦ ὄντα, 2

1) Μόρτηδες ἐκαλοῦντο οἱ νεκροφόροι καὶ νεκροθάπται τῶν πανωλοβλήτων καὶ χολεριώντων.

τηγάνια μέσα εἰς τὸ σεντούκι καὶ τὰ κάτωθεν 2 κεπτοσέδες, 8 τεντζερέδες μεγάλοι, 16 καπάκια μεγάλα τῶν καζανιῶν καὶ τεντζερέδων—40 ἔγειναν τὰ ἄνωθεν, 80 ναυμπικιά μεγάλο μπόγι, 60 ἔτι ναυμπικιά μεσιανὸ μπόγι, 40 σαχάνια μεγάλο μπόγι, 222 ἔτι σαχάνια μεσιακὸ μπόγι, 6 πιᾶτα καλαγένια, 476 ἔγειναν τὰ ἄνωθεν, ἥτοι τετρακόσια ἐβδομήντα ἔξι, 1 καζάνι ἔτι κουλο-λουδικο, 3 σαχάνια ἔτι, 10 κόκκινα μακρομέσαλα γιαρπεκιρένια, 4 μεγάλα κιλίμια, 1 χαλί μικρούτσικο. Ἐχάθηκιν εἰς τὸ τεστίρι μας ἓνα καζάνι ἀπὸ τὸ ἐνάφι τῶν ἀμπατζήδων καὶ ἐδώσαμεν ἀπὸ τὰ ἐδικὰ μας εἰς τὸν τόπον του». (σελ. II, 207).

1815. Ἀπὸ 18 Φεβρ.—20 Μαΐου, μαῖστορες 10, παιδεύματα τριῶν μαῖστώρων (47), καὶ ὅσα ἐσυνάχθησαν ἀπὸ μούμ, ἀρσίν, κοντι παρασί καὶ ἐργκὲν ἀχτζεσί, ὅσαυτὸς ἀπὸ ἄσπρων ἐντερέσσον (46.39) καὶ ἀπὸ διαφό-ρατα, ὅπου εὐρέθησαν ἐπάνω εἰς τὸν Χατζῆ Κυριάκον (171), κεφάλαιον 11026 : 27. Ἔξοδα : ἐλεημοσύναι, εἰς κτιζομένας ἐκκλησίας εἰς τὸ Μπατάκι καὶ Ἀρναουτλούκι, ἀρσίν παρασί, ἐνοίκιον ὄντ᾽ διὰ τὰ μπακιρικά, δῶρα εἰς τὸν σαραϊτάρη τῆς κρίσης καὶ τοὺς τοπτζήδες, ἀγιοκῆρι καὶ λαμπάδες, ρόγα τσιαούση, ρακί διὰ τὸ ἐνάφι, βοηθήματα εἰς σκλαβωμένα παιδιά, σοῦμμα 1533 : 20. Μαΐου 20 «ἐδεσποθήσαμεν τὸν λογαριασμὸν τοῦ Χατζῆ-Κυριάκου πρωτομάστορή μας καὶ ἐπάρησαν ἐν ἑαυτοῖς ἀσπρα εἰς φύλλον 1814 Μαΐου 17 εἰς ἔτοιμα καὶ εἰς ὅσα ἐσυναχθήσαν ἕως τὴν σήμερον γρ. 11.026 : 9. Ὅσα εἰς ἔξοδα ἐφάνησαν εἰς τὸ ἀντικον φύλλον τοῦ ἰδίου ἔτους γρ. 1533 : 20 καὶ ἀπὸ μίαν ὁμολογίαν τοῦ Τριῶρον κατὰ λάθος, ὅπου τὰ ὅσων πίσω 133 : 20=1667, ὅσα διὰ σάλδος ἐξεκαθαρίσθησαν νέτα εἰς ἄσπρα καὶ ὁμολογίας καὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐναφικὴν κάσσαν 9359 : 9». (σελ. II, 94—96).

«Γνώμη κοινὴ τῶν μαῖστώρων ἀπεφασίσθη εἰς τὸ ἐξῆς ἡ μαστορεῖα νὰ πληρῶνῃ ὁ ἐξιαμπῆς γρόσια 200 καὶ τοῦ μαστῶρον ὁ υἱὸς γρόσια 100». Μαῖστορες 19 μέχρι Νοεμβρίου, «Ἀπὸ Μαΐου 20 ἕως Αὐγούστου 4 ὅσα ἔξοδα ἀκολούθησαν εἰς ἐλεημοσύνας καὶ λοιπὰ ὡς φαίνονται εἰς τὸ πρόχειρον κατὰστιχον ἐν γρ. 363, ἔτι διὰ τῆς Πόλης τὸ ἀγῶγι, ὅπου ἐπῆ-γεν ὁ πρωτομάστορης, πάγημα καὶ ἐρχομὸς καὶ ὅσον ἐκάθισεν εἰς τὴν Πόλιν τῶν ἀλόγων τροφὴ (300), εἰς τὸ πατριαρχεῖον ὅσα ἐξωδεύθησαν (182), εἰς καϊκάδικα (18) ἀπὸ Αὐγούστου 5 ἕως Νοεμβρ. 5, ὅσα ἔξοδα λιανικὰ ἔγει-ναν ὡς διαλαμβάνει τὸ πρόχειρον κατὰστιχον (371), ὅσα εἰς χαμὸν μονέδας, ὅπου ἔχασαν εἰς 20.000 γρ., ὅπου ἐδάνεισαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς πολιτείας (227.10), ὅσα ἐπληρώθησαν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς σχολῆς καὶ τοῦ νοσοκο-μείου θεωροῦνται λεπτομερῶς εἰς τὸν λογαριασμὸν (692 : 12), ὅσα ἔγειναν ἔξοδα ἕως τὴν σήμερον Δεκεμβρίου 23 ὡς φαίνονται εἰς τὸ πρόχειρον—σοῦμα 2582 : 33+360 : 30». (σελ. II, 98—99).

«Μαῖου α', ἰδοὺ γράφομε, ὅσες ὁμολογίαι εἶναι» 34 τὸν ἀριθμὸν ἀξίας 12538 : 20+230.

1816, Μαρτίου 22—Αὐγούστου 2, μαῖστορες 25. «Ἐσυναχθῆσαν ἀπὸ ἐργκέν-μουμ παρασί, ὅσα ἐλάβαι ἐντερέσσα ἀσπρῶν ἀπὸ τῆς ὁμολογίας, ὅπου ἐδοῦλευσαν ἔως τώρα (1365 : 2), διὰ ἑξι μηνῶν ὅπου πῆρα κιρᾶ ἀπὸ τὸν ὄντι (125). Ὅσα ἀπὸ 1815 τῇ 25ῃ Μαΐου μέχρι σήμερον 1815 μᾶς ἐχάρισεν ὁ πλουσιόδωρος Θεὸς εἰς ἕναν χρόνον ὁλόκληρον, ὡς φαίνονται ὀπισθεν κατὰ ὄνομα ἀσλ, 12591 : 3, ὅσα ἔξοδα, ὅπου ἔγειναν εἰς 22 κονδύλια ὡς ὀπισθεν φαίνεται κατ' ὄνομα, σοῦμμα ἀσλ. 3930 : 13=16521 : 16. Νὰ δώσῃ ἡ κάσσα τῶν ἀμπατζήδων Μαΐου 1816, ὅσα ἔως τὴν σήμερον μᾶς ἔξεκαθάρισαν εἰς τὴν κάσσαν μας ὡς ὀπισθεν σοῦμμα ἀσλ. 12591 : 3» (σελ. II, 100—102). «Μαΐου 20, ὅσες ὁμολογίαι εὐρέθησαν εἰς τοὺς μαῖστρούς, ἄσπρα τοῦ ἐσναφίου τῶν ἀμπατζήδων ὡς διαλαμβάνουν κάτωθεν» 32 τὸν ἀριθμὸν ἀξίας 10995 γρ. τὰ δὲ διαφόρητα αὐτῶν 1597 : 20, ἀπὸ 1 Μαΐου 1816, ταῦται προσοιτεῖται ἔτεροι 8 ἀξίας 2160 καὶ τόκου 255 γρ. (σελ. II, 198—199).

1817, Μαῖστορες 50. «Τῇ α' Μαΐου τῆς ὅσες ὁμολογίαι ἀπερνοῦμεν εἰς τὸ τεφτέρι ὡς φαίνονται» ὁμολογίαι 39 ἀξίας 14350, διάφορον 1927 : 20+255 γρ. (σελ. II, 106 καὶ 116—117).

1818, Μαΐου α'.—Ἰουλίου 3, μαῖστορες 5. «Εἰς δέκα ἀπὸ τὰ κονδύλια ἀπὸ τὴν ὀπισθεν σοῦμμα ἀσλ. 15791, εἰς δέκα ὀκτώ 2186, εἰς δέκα ἑξι νούμερα 2600, εἰς ἑνδεκα κονδύλια 2100, εἰς δέκα ἑπτὰ κονδύλια 3105, συμποσοῦνται ἡ σοῦμμα ἀσλ. 27115 : 38» (σελ. II, 107).

Ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου τῶν ἀρχείων βιβλίων εἶναι καταγεγραμμένα πρόχειρά τινα σημειώματα ἀφορῶντα εἰς συμφωνίας τῶν κατὰ καιροὺς τσιαουσῆδων τοῦ ἐσναφίου καὶ εἰς τὴν καταβολὴν τῶν μισθῶν τῶν ὀλων «1814 Ἀπριλίου 23. Ἐστοιχίσσαμεν πάλιν τὸν Δημήτρι τσιαούση, 2 ζευγάρια γεμενιά καὶ μισθὸν τὸν χρόνον ἀσλ. 100. Ἀπὸ τὰ ἄνωθεν ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς καζαντζήδες καὶ τὰ καμε τεσλίμι ἀσλ. 24, ἄσπρα 36, ἀπὸ τὸν μουναμᾶν τῶν καλφάδων ἔλαβεν ἀσλ. 5 : 90, ἔγιναν, ὅπου ἔλαβεν ἀσλ. 30, ἄσπρα 6, ἔλαβεν ἔτι ἀπὸ 1 σεβαγὶ ἀσλ. 76 : 60=ἀσλ. 106 : 66» (σελ. II, 211).—1814, Ὀκτωβρίου 26. «Μὲ τὴν θέλησιν ὀλων τῶν μαιστρῶν τῶν ἀμπατζήδων ἐπεστήθηκεν τσιαούσης τῶν ἀμπατζήδων τοῦ ἐσναφίου ὁ Γεώργιος Παλικτζόγλου νὰ τὸν δίδωνται 2 ζιβγάρια ἑμνιά καὶ τὸ χαράτσι του καὶ μιστὸν τὸν χρόνον ἀσλ. 100» (σελ. II, 208).

Τὰ ἄλλα σπουδαῖα σημειώματα συμπεριελήφθησαν κατὰ τὰς χρονολογίας τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ,

III

§ 35. Τὸ τρίτον τῶν ἀρχείων βιβλίων, τὸ καὶ τελευταῖον, εἶναι μέγα καὶ ὀγκώδες κατάστιχον ὕψους 0,385 καὶ πλάτους 0,05 τοῦ μ. δεδεμένον καὶ περι-

κεκαλυμμένον δι' ἐρυνθωποῦ δέρματος. Περιέχει 194 φύλλα κιτρινωποῦ χονδροῦ χάρτου, εἶδους περγαμνῆς. Τὸ πρῶτον φύλλον εἶναι ἄγραφον, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου χρησιμεύοντος οἶονεὶ ὡς ἐξωφύλλου εἶναι γεγραμμένα καλλιγραφικοῖς γράμμασι τὰ ἀκόλουθα, τῆς χρονολογίας ἐγκεκλεισμένης ἐντὸς στεφάνου ἐκ δάφνης.

Κ Α Τ Α Σ Τ Ι Χ Ο Ν

τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει ἐσναφίου

τῶν Ἀμπατζήδων

κατασκευασθὲν δι' ἐπιμελείας τοῦ πρωτομαϊστορος Χατζῆ

Κυριάκου Μελικῶν

ἐν ἔτει

1811

Μαΐου 15

"Αν καὶ εἰς κάθε ἄνθρωπον καὶ γέροντα καὶ νέον,
μάλιστα εἰς πραγματευτὴν, εἶν' πρᾶγμα ἀναγκαῖον,
νὰ ἔχ' ἓνα κατὰστιχον μὲ τάξιν συνθεμένον,
ὁμοῦ μὲ καθαρότητα καὶ μέθοδον γραμμένον,
πολλῶ μᾶλλον χρειάζεται ἐν τέλειον βιβλίον
ς' ἓνα μεγάλον σύστημα πραγματευτῶν τιμῶν,
ὅπου καὶ τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν κατὰστόρων,
καθὼς τῶν ὑποθέσεων τοῦ ρουφέτιον ὄλων,
νὰ περιέχῃ ἐν ταύτῳ ἐνθυμήσιν βεβαίαν
εἰς κάθε μιὰν περίστασιν πρῶχειρον καὶ ἀναγκαῖαν.
"Ὅθεν νὰ γείνη τὰ παρὸν ἐφρόντισεν ἰδίως
πρωτομαϊστὸρ ὁ ρηθεὶς, νὰ μείνῃ αἰώνιος,
ὅστις θεόθεν εὐχεται εἰς κάθε ἓν' ὑγείαν,
ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν κοινὴν καὶ εὐτυχίαν¹.

Τὰ ἀκόλουθα τριάκοντα φύλλα, ἡριθμημένα κατὰ σελίδας 1—60 περιλαμβάνουσι τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἀναγορευθέντων μαϊσטרῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πρωτομαιστορείας τοῦ Μελικῶν μέχρι τέλους τοῦ 1817, μεταγραφέντα πιστῶς κατὰ ἔτη ἀπὸ τοῦ δευτέρου βιβλίου (σελ. 1—4), τὰ ὀνόματα πάντων τῶν μαϊσטרῶν, νύων αὐτῶν, καλφάδων, ραπτῶν, τσηρακίων

1) Τὸ στιχοῦργημα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι τοῦ ἱερέως καὶ τότε διευθυντοῦ τῆς Ἑλληνικῆς κεντρικῆς σχολῆς καὶ ἱστοριογράφου τῆς Φιλιππουπόλεως Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, ὅστις ἐβοήθει καὶ ἄλλως τὸ ρουφέτιον συντάσσωσιν τὰ ἐπίσημα αὐτοῦ ἔγγραφα. Ὁ δισέγγονος αὐτοῦ Ν. Γ. Οἰκονομίδης, ὅστις ἐδημοσίευσεν ἐν τοῖς Θρακικοῖς (τόμ. Δ', ἔτ. 1833, σελ. 207 κ ἑξ.) βιογραφικὰς τινας περὶ τοῦ προπάππου του σημειώσεις, βεβαίωι ὅτι οὗτος ἦτο καὶ στιχογράφος σφωζομένης ἐν τοῖς οἰκογενειακοῖς του ἀρχεῖοις ἐμμέτρου παραφράσεως τοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης λόγου τοῦ Πλουτάρχου.

καὶ παίδων ὑπηρετούντων, οἵτινες κοινῇ γνώμῃ ἀπεφασίσθη νὰ λάβωσι τῷ 1817 τεστίριον, τ. ἔ. διοικητικὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐξασχέσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν (σελ. 5—15) καὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ ἑσναφίου μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀναγορευθέντων μαϊστόρων ἀπὸ τοῦ 1818 μέχρι τοῦ 1856 (Μαῖου 1) ἐν διπλογραφικῇ τάξει—νὰ δώσῃ—νὰ λάβῃ (σελ. 16—60). Ἐπομένως τὸ βιβλίον δυνατὸν νὰ ὑποληφθῇ ὡς ἄμεσος συνέχεια τῶν προηγουμένων, Ἐν τῇ 60ῇ σελίδι μετὰ δι᾿ αἰψιν 14 ἐτῶν, καθ' ἃ, ὡς φαίνεται, ἐκ τοῦ προχείρου καταστίχου, ὅπερ ὥφειλε νὰ ἔχῃ ἕκαστος πρωτομαϊστόρω, δὲν μετεγράφησαν οἱ ἀπολογισμοί, ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τεσσάρων ἀναγορευθέντων μαϊστόρων, πάντων Ἑλλήνων, πρωτομαϊστορευόντος τοῦ Νικολάου Π. Κυρτζίκη. Ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ σελίδι (384) ἀναγράφεται πίναν τῶν περιεχομένων καὶ δύο κληροδοτήματα εἰς τὸ ἑσνάφιον τοῦ μὲν Βούλκου τζορμπατζὶ ἐκ 500 γρ. τῷ 1844, τοῦ δὲ Χατζῆ Γιοβαννὴ Χρηστοῦ Κοῦμτζόγλου ἐκ 1000 γρ. τῷ 1854, ὅπως οἱ ἐτήσιοι τόκοι αὐτῶν διανέμονται εἰς τοὺς πτωχοὺς πρὸς μνημόσυνον. Τὰ διακρινόμενα ἐν τῷ βιβλίῳ εἶδη γραφῆς (χεῖρες) εἶναι εἴκοσιν, ἡ δὲ γλῶσσα μᾶλλον καθαρεύουσα καὶ ἀπληλαγμένη ἀνορογραφικῶν καὶ ἀσυνταξιῶν πλὴν ἐκτάκτων ἐξαίρεσεων, ἐν αἷς διαφαίνονται καὶ περιπτώσεις κοφώσεως τῶν ὑπογράφων ὁ καὶ ε.

§ 36. «Ἐν ἔτει 1811 Μαῖου 18 ὁντος πρωτομαϊστόρος τοῦ κυρίου Χατζῆ Κυριάκου Μελκὼν ἐβγήκε μαϊστόρος ὁ... τοῦ... καὶ ἐπλήρωσε τὴν μαϊστορεία τον ἀσλ. 250». Μαϊστορες 23. Ἐν ἔτει 1812 Μαῖου 18 καὶ ἐξῆς μαϊστορες 23. Ἐν ἔτει 1813 Μαῖου 18 καὶ ἐξῆς μαϊστορες 13. Ἐν ἔτει 1814 Μαῖου 18 καὶ ἐξῆς μαϊστορες 15. Ἐν ἔτει 1815 Μαῖου 18 καὶ ἐξῆς μαϊστορες 27. Ἐν ἔτει 1816 Μαῖου 18 καὶ ἐξῆς μαϊστορες 25. Ἐν ἔτει 1817 Ἰουνίου 11 καὶ ἐξῆς μαϊστορες 41. Ἐν ἔτει 1818 Ἰουνίου 17 μαϊστορες 5 (σελ. III, 4). Μαϊστορες ἐν ὅλῳ ἐπὶ Μελκὼν 172.

1817 «τῇ 1ῃ Ἰουνίου εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς ἀμήν ἐν Φιλιππουπόλει. Κατάλογος τῶν ἑσναφί τῶν ἀμπατζήδων, ὅπου ἐσυμφωνήσαμεν ὅλοι οἱ μαϊστορες μὲ κοινὴν γνώμην ἐφέτος κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα διὰ νὰ πάρωμεν τεστίριν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ ἐνδοξοτάτου μας ναζίρη ἀγὰ Σαλή ἐφέντη καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ εὐρισκομένου μας τιμωτάτου καὶ χρησιμωτάτου πρωτομαϊστόρου μας κυρίου Χατζῆ Κυριάκου Μελκὼν καὶ μὲ καλὴν ὥραν νὰ δώσῃ ὁ ἅγιος Θεὸς μὲ υγιάν καὶ εὐτυχίαν εἰς τὸ ἑσνάφι μας νὰ τῷ πολλαπλασιάσῃ τὰ κέρδη τῶν μαϊστόρων μας. Ἀμήν». Ἐδήλωσαν μαϊστορες 266, ὧν ἕκαστος κατέβαλεν ἀπὸ 100—25 ἀσλάνια, ἐν ὅλῳ 12936 : 20.

1817 : «τῇ 1ῃ Ἰουλίου ἐν Φιλιππουπόλει. Ἰδοὺ σημειώονμε καταγραφὴν τοὺς υἱοὺς τῶν μαϊστόρων, ὅπου θανά πάρουν τεστίρι, ὡς φαίνονται κάτωθεν σημειωμένοι. Ἐν πρώτοις. Ἰδοὺ καὶ ἡ ἄντικρυς σοῦμα 12.936:20». Ἐδήλωσαν 188, ὧν ἕκαστος κατέβαλεν ἀπὸ 100—1 ἀσλάνια=14 708 : 12. 1817. «Τῇ 1ῃ Ἰουνίου ἐν Φιλιππουπόλει. Ἰδοὺ σημειώονμε τοὺς καλ-

φᾶδες, ὁποῦ θανά παρουν τεστίρι, ὡς φαίνονται κάτωθεν σημειωμένοι. Ἐν πρώτοις ἰδού καὶ ἡ ἀντικρὺ ἀσλ. 14708 : 12». Ἐδήλωσαν 165, ὃν ἕκαστος κατέβαλεν ἀπὸ 50—5 ἀσλ.—17986 : 12.

1817. «Εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς ἀμήν. Τῇ 1ῃ Ἰουλίου ἐν Φιλιππουπόλει. Ἰδού σημειώνομεν καταγραφὴν τὰ σηράκια, ὁποῦ θανά παρουν τεστίρι, ὡς φαίνονται σημειωμένοι. Ἐν πρώτοις τὰ ἀντικρυς ἀσλ. 17986 : 12». Ἐδήλωσαν 197, ὃν ἕκαστος κατέβαλεν ἀπὸ 12—2 ἀσλ.—19785 : 32.

1817. «Τῇ 1ῃ Ἰουλίου. Ἰδού σημειώνομε τοὺς ραφτακατζήδες, ὁποῦ θανά παρουν τεστίρι, ὡς φαίνονται κάτωθεν σημειωμένοι. Ἰδού καὶ ἡ ἀντικρὺς ἀσλ. 19.785 : 32». Ἐδήλωσαν 49, ὃν ἕκαστος κατέβαλεν ἀπὸ 25—5 ἀσλ.—20.294 : 2.

1817. «Ἰουλίου 1ῃ, ἐν Φιλιππουπόλει. Καταγραφὴν τὰ ξαναμπίδικα τὰ παιδιὰ ὡς φαίνονται κάτωθεν σημειωμένοι. Ἰδού καὶ τὰ ὀπίσθεν ἀσλ. 20.294 : 2». Ἐδήλωσαν 145, ὃν ἕκαστος κατέβαλεν ἀπὸ 25—2 ἀσλ. 21.592 : 22. (σελ. III, 15).

«Διὰ Ἀβράνταλι ἐν ἔτει 1317, Ἰουνίου 30 Φιλιπούπολις. Διὰ ἐνθύμιον, ὁποῦ κάνομεν τὸ τεστίρι τῶν ἀμπατζήδων καὶ προσκαλέσαμεν τοὺς ἀμπατζήδες τοῦ Ἀβράνταλι διὰ νὰ παρουν καὶ αὐτοὶ τεστίρι πρὸς τοῦτοις ἤρθανε καὶ ἐφίλησαν χεῖρι εἰς τὸ ἐσνάφι ἐδίξο ἡς, ὁποῦ εἶναι ὁ μὲν κὶρ Βούλκους Μαργέγκολους, Βούλκους Τσαλσούλους, Μιχάλης Λιοῦτε (καὶ ἕτεροι 17)¹ καὶ ὅσοι δὲν ἤρθαν, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ χωρίον ἀπὸ τὸ ἐσνάφι τοὺς καὶ ἐπλήρωσαν τὸ διατεταγμένον, ὡς καὶ τὸ εἴθαμεν εἰς τὸ παλαιὸν κατάστιχον γρόσια 325 : ἥτοι λέγω γρ. τριακόσια εἴκοσι πέντι ὅθεν ἔγεινε τὸ παρὸν ἐν κοινῶν μαϊστόρων, ἵνα ἔχωσι τὸ κῆρος καὶ τὴν ἰσχὴν ἐν παντὶ τόπῳ καὶ κριτηρίον δικαιοσύνης. 325».

«Καλοφερλήδων ἐν ἔτει 1817 Ἰουνίου 30 Φιλιπούπολις. Διὰ ἐνθύμιον κτλ.». Ἀπαράλλαχτον τῷ προηγουμένῳ παρουσιάζονται μόνον 8 μαϊστορες ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πρωτομαϊστοροῦ τῶν Στόιτσο Φίλο καὶ καταβάλλουσι 350 ἀσλ.

«Διὰ Ντερβέντι ἐν ἔτει 1817, Ἰουνίου 30 ἐν Φιλιππουπόλει κτλ.». Ἀπαράλλαχτον τοῖς προηγουμένοις παρουσιάζονται μαϊστορες 12 καὶ καταβάλλουσι 200 ἀσλ.

«Ἀπὸ Ἀτζάρι ἐν ἔτει 1817 Ἰουνίου 30 ἐν Φιλιππουπόλει». Ἐπλήρωσαν οἱ Ἀτζαρήδες διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Χατζῆ-Πετρονίου (μὲ τὸ χεῖρι τοῦ) ἀσλ. 200 καὶ οἱ Καρλοβηνοὶ ἀσλ. 350. Οὕτω τὸ διὰ τὸ τεστίριον ποσὸν

1) Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐκ τῶν κομῶν ἀμπατζήδων μαϊστόρων, ὡς Βούλγαροι, πλὴν ἐνίων προφανῶς ἐλληνιζόντων, φέρουσιν ἀμετάβλητα τὰ ὀνόματά των, τὰ πατρῷον καὶ τὰ ἐπώνυμον. Τοῖπε, Γιουβάν, Πέγιον, Ντόμπρη, Βούλκον, Στόϊτσο, Ράτομφ, Μόλιουφ, Γκάντσωφ, Γκιάργχαν, Τασιακμάν, Νάϊντινε κτλ.

συνεποσώθη εἰς ἀσλ. 23.017 : 22. Τοῦ τεστιριῶν τοῦ ἐν Φιλίππουπόλει ἀμπατζήδων προσεκληθήσαν νὰ μετασχωσι καὶ οἱ ἀμπατζήδες τῶν προειρημένων κωμῶν ἔνεκα τῶν ἀμοιβαίων συναλλαγῶν τῶν, θεωρουμένων τῶν ρουφετιῶν τῶν κωμῶν ὡς παρατηρημάτων τοῦ ἐν Φιλίππουπόλει (ἐφίλησαν χέρι) ἔξ οὗ καὶ οἱ μαϊστορες τῶν κωμῶν ἠδύναντο νὰ ἐγκαθίστανται ἐν Φιλίππουπόλει καὶ νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἐπάγγελμά των ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀναγορεύσεως. Ἡ λήψις τοῦ τεστιριῶν τῶν ρουφετιῶν ἐγένετο κατὰ περιόδους πανηγυρικῶς συνοδευομένη ὑπὸ συμποσίων καὶ εὐωχιῶν ἐπὶ ἡμέρας. Ἐκ τῶν προκειμένων ἀρχεῖων φαίνεται ὅτι οἱ ἀμπατζήδες τρεῖς ἔλαβον τεστιριῶν. (σελ. III, 16).

Εἶτα ἀκολουθοῦσι κατὰ κονδύλια οἱ ἀπολογισμοὶ εἰς ἄσπρα μαστορικὰ ἀπὸ 1815 Μαΐου 20 ἕως τοῦ 1816 Μαΐου 20 καὶ ἀπὸ 1816 Μαΐου 20 ἕως 1818 Αὐγούστου 21 «ὡς χωριστὸν φαίνονται».

«Νὰ λάβῃ 1818, ὁ ἑναφικὸς λογαριασμὸς : ὅσα ἀπὸ ἔτους 1816 ἕως τοῦ ἔτους 1817 εἰς μετρητὰ τῆς κάσας, ὅπου εὐρέθησαν γρ. 12.246 : 3, ὅσα ἀπὸ ἔτους 1816 ἕως τοῦ ἔτους 1817 διάφορον αὐτῶν γρ. 1836 : 36, ὅσα ἀπὸ ἔτους 1816 ἕως τοῦ ἔτους 1817 εἰσοδήματα αὐτοῦ τοῦ χρόνου ἕως Μαΐου 30 γρ. 5.387 : 6, ὅσα ἀπὸ ἔτους 1817 ἕως ἔτους 1818 εἰσοδήματα ἐνὸς χρόνου γρ. 7605, ὅσα εἰσπράττων τοῦ τεστιριῶν μαϊστόρων, καλφάδων, τσηρακίων καὶ χωριῶν πέντε γρ. 23.017 : 22, ὅσα ἀπὸ διάφορον τῶν γροσίων 8.409 : 35 ἀπὸ 1817 ἕως 1818 ἐνὸς ἀνακλήρου χρόνου γρ. 1261 : 14, ὅσα εἰσοδήματα ἀπὸ 1818 Μαΐου 1 ἕως Ἰουλίου 3 τοῦ αὐτοῦ χρόνου γρ. 1433 : 38, ὅσα εἰς περιρροήματα τοῦ τεστιριῶν, 1127 : 30, ὅσα διὰ γρόσια 5500 ἄσπρα τοῦ τεστιριῶν, ὅπου ἐδούλευσαν, ὡς φαίνονται πολιτισιὰδικα γρ. 715=54.630 : 29, πενήντα τέσσαρες χιλ. ἑξακόσια τριάντα καὶ μαδία¹ εἴκοσι ἑννέα».

«Νὸ δώσῃ 1818 τῇ 21 Αὐγούστου ἔξοδα : ὅσα ἀπὸ ἔτους 1816 ἕως ἔτους 1817 ἀκόλουθα ἔξοδα τοῦ ἑναφίου γρ. 2971 : 34, ὅσα ἀπὸ ἔτους 1817 ἕως 1818 ἀκόλουθα ἔξοδα, ὡς φαίνονται γρ. 1648 : 23, ὅσα εἰς ἔξοδα τοῦ τεστιριῶν καὶ τῆς ἑξορίας, ὡς φαίνονται εἰς ἄντικρυς γρ. 37.062 : 15, ὅσα ἐδόθησαν τῷ ἀγῶ καὶ εἰς φιλότιμον τοῦ δεσπότη γρ. 6330, ὅσα ἑτέρα ἔξοδα, ὡς καὶ αὐτὰ φαίνονται ἐν πρὸς ἐν γρ. 449 : 8=48 : 432, ὅσα εἰς καπιτάλι, ὅπου μένει τοῦ ἑναφίου, τὰ ὅποια εἶναι εἰς ὁμολογίας, ὡς ἄντικρυς φαίνονται, γρ. 6.188 : 29=54.630 : 29, γρόσια πενήντα τέσσαρες χιλιάδες ἑξακόσια τριάντα καὶ εἴκοσι ἑννέα μαδία».

«Τῇ 21 Αὐγούστου 1818 ἐν Φιλίππουπόλει. Ἐθεωρήθη ὁ ἄνωθεν ἑναφικὸς λογαριασμὸς κατ' ἐμπροσθεν ὄλων τῶν μαϊστόρων τῶν κάτωθεν

1) *Μαδία* ἀντὶ ἄσπρα (120=ἐν γρόσιον). Συνεκδοχικῶς δὲ ὡς τὰ *ἄσπρα* καὶ οἱ *παράδες*=χρήματα.

γεγραμμένων ὡς φαίνονται καὶ ἐξωφλήθη : Χ' Παύλης Τζόνη μάρτις, Ἀθανάσιος Κωσταντίνου Μπουλκούρογλου μάρτης, Ἀθανάσιος Γεωργίου Πολίτογλου μάρτης, Δημητράκης Χ' Γιαννάκη μάρτυς, Χ' Γιοβανίς Χρίστου Κουγιμτζόωλους μάρτης, Ἰωάννης Θεοδοσίου Σλαβούια μάρτης, Ἰγνάτιος Δημητρίου μάρτης, Χ' Κωνσταντίνος Παπᾶ Διμιτρίου μαρτιρό, Χ' Θεόδωρος Γεωργίου μάρτης, Στάντζους Θεοδωρη μάρτιρος, Νένος Τὸ ράικο μάρτιος, Γιανάκις Βούλκου μάρτις, Ἀργήρης Γεωργίου Πάνογλου μάρτης, Κωσταντίνους Παροτογλου μαρτιρο, Θεώφιλος Π. Γεωργίου μάρτης, Θεόδωρος Πάρασκενᾶ μάρτις, Χ' Γηβανης Σάβα, Χρηστόδουλος Δερμεντερέλης μάρτης, Χ' Πέτρος Κωσταντινω μαρτιρο, Γιανάκης Χ' Διμιτρίου Σαμουρνάτογλου μαρτιρο, Στογιανίς του Σαρλααντζι μαρτιρο, ιγκο ου Λάμπρις Χρίστο μαρτερος (διὰ βουλγαρικῶν γραμμάτων), Ἀθανάσις Ἰωάννου μάρτις, Νικόλας Εὐστρατίου μαρτιρώ, Χ' Ἀθανάσιος Παπα-Δημητρίου μάρτυς, Γεώργιος Θεοδώρου μάρτυς, Διμιτρίς Βαρουσ κεχαγιά μαρτιρο, Χ' Δημήτρης Κουγιαμτζιόωλους μάρτης, Στογιανους Θεοδόρου μάρτις, Δημήτριος Τέρειτσιαογλους μάρτης, Δημήτρης το Παβλί μαρτιρως, Τοντορι Κόγιου μαρτιρις (διὰ Βουλγαρικῶν γραμμάτων) Γεωργί Σταντζου μαρτις, Πέταρ Τονιο (διὰ Βουλγαρικῶν γραμμάτων), Κωνσταντίνος Μάρκογλους μάρτης, Λαζαρος Χρίστου μαρτης. Πᾶσαι αἱ υπογραφαὶ εἶναι αὐτόγραφοι, ἐν αἷς καὶ τρεῖς βουλγαριστί, τηρουμένης πιστῶς τῆς γραφῆς αὐτῶν¹. (σελ. III, 17).

«1819 ἐν ἔτει τῇ 31 Μαρτίου. Ἰδοὺ σημειώσω οἱ ὅσοι μαϊστόροι, ὅπου θανά ἐβγουν εἰς αὐτὸν τὸν χρόνον ὡς φαίνονται κάτωθεν. Μαϊστορες 12, τέλος ἐκάστου ἀσλ. 200, διὰ τρεῖς τίτους τῶν μασιτόρων τὸ ἥμισυ=γρ. 2300, (σελ. III, 18).

1820 Ἰουνίου 10 ὁ λογαρισμὸς τοῦ Χ' Κυριάκου πρωτομαϊστόρου, νὰ λάβῃ : Ὅσα εἰς 9 ὁμολογίας, ὅπου ἐδούλευσαν ἀπὸ ἔτους 1818 ἕως τοῦ ἔτους 1820 ὁμοῦ μετὰ δύο χρόνων ἰντερέσσα ἔφεραν γρ. 4773 : 30, ὅσα ἕτερα εἰς μετροπτά εἶλθεν γρ. 743, ὅσα εἰσοδήματα λιανικὰ εἰς 2 χρόνους εἰς δύο κονδύλια γρ. 750 : 36, ὅσα ἀπὸ τοὺς ἀντικρυ μαϊστόρους, ὅπου ἐβγήκαν ὡς ἀντικρυ γρ. 2300, ὅσα εἰς πέντε ὁμολογίας μπατάλικες γρ. 3060=12.047 : 26, δώδεκα χιλιάδες σαράντα ἑπτὰ καὶ μαδιὰ εἴκοσι ἕξ».

1820 Ἰουνίου 10, νὰ δώσῃ : ὅσα εἰς ἐννέα ὁμολογίες γερέζ, ὅπου ἔχει, ὡς φαίνονται, γρ. 3660, ὅσα εἰς μετροπτά, ἃ ἔχει ἡ κάσσα, γρ. 1543 : 20, ὅσα εἰς ἔξοδα, ἃ ἠκολούθησαν εἰς δύο χρόνους, ὅπου φαίνονται γρ. 3493 : 5. ὅσα ἕτερα ἐμέτρησε τὸν Χριστόδουλον Νακαχτζόωγλου γρ. 345, ὅσα εἰς 5

1) Οἱ μαϊστορες Νένος τὸ Ράικο, Χ' Πέτρος Κωσταντίνου, Λάμπρις Χρίστο, Δημήτρης τὸ Παύλη, Τοντορη Κόγιου, Γεώργι Στάντοιου, Πέταρ Τόνιο προφανῶς εἶναι Βούλγαροι μῆπω ἐξελληνισθέντες.

ὁμολογίες τσιρουνικες 3060=12047 : 25, ἥτοι δώδεκα χιλιάδες σαράντα ἐπτά καὶ μαδία εἴκοσι πέντε : Ἀθανασῆς Γεωργίου Πολίτογλου, Ἀθανάσιος Κονσταντίνου Μπουλκούρογλου, Δημητράκη Χ' Γιαννάκη, Στάβρης τοῦ Μήτzu μαρτηρω, Χ' Γιοβανῆς Χριστοῦ μαρτις, Χ' Κωνσταντίνος Παπά-
 διμιτρίον μαρτιρί, Δημητρεῖς Στοιανού, Χ' Γηβανῆς Σαβᾶ, Χ' Θεόδωρος Γεωργίου, Νηκῶλαος Χρίστου, Ἰγνάτης Διμιτρίου, Χ' Κοσμάς Γεωργίου, Χ' Μιχαὴλ Παπαδήμητρίου, Χρηστόδουλος Γεωργίου Νακαχτζή, Θεόδωρος Παρασκευά». Αἱ ὑπογραφαὶ εἶναι αὐτόγραφοι².

§ 37. *Πρωτομαίστορες τοῦ Χατζῆ Ἀθανασίου Κωνσταντίνου Βουλγούρογλου, 1820—1821.*

1820 «ἐν ἔτει Ἰουνίου 10 κοινῇ τῇ γνώμῃ ὅλων τῶν μαϊστόρων τίθειται πρωτομαίστωρ ὁ κύριος Χ' Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου Βουλγούρογλου». Μαϊστορες 8, τέλος 200=γρ. 1400, ὅσα ἐσυνάχτησαν εἰς μούμ, ἐργὸν παρασι καὶ παιδείας 654 : 20, ὅσα ὡς ὀπισθεν φαίνεται καπιτάλ ἐνεχειρίσθη παρὰ τοῦ Χ' Κυριάκου Μελκῶν εἰς 9 ὁμολογίαι γεράς καὶ μερτητά, γρ. 5203 : 20, ὅσα ἐν ταῖς τσιρουνικαῖς ὁμολογίαις 212 : 35, ὅσα εἰς διάφορα χρονικά, ὅπου συνάχθησαν δι' αὐτὰ ἀπὸ ἔτους 1820 Μαῖου 1 ἕως 1821 Μαῖου 1 ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται 763 : 2, ὅσα ἑτέρα εἰς διάφορα ὡς φαίνονται ἐπερίσσευσαν 43 : 26=γρ. 8307 : 32, ὅπου τὰ ἀκόλουθα ἔξοδα ὡς εἰς χωριστὸν πρόχειρον φαίνονται 2079 : 8=6228 : 24, ὅσα ἀπὸ 1 φλωρί κάλικον βενέτικο ἐκ χειρὸς Χ' Κυριάκου 16, ὅσα ἀπὸ παιδείαν 28=6272 : 24, ὅσα διὰ σάλδος τοῦ ἀντικυρὸς λογαριασμοῦ εἰς κέρδος φαίνονται γρ. 117=6389 : 24, ἥτοι ἔξ χιλιάδες τριακόσια ὀγδοῆντα ἑννέα καὶ μαδία εἴκοσι τέσσαρα».

«Ἐν ἔτει 1821 Ἰαννου 10. Καταγραφὴ τῶν ὁμολογιῶν. Σῶμμα εἰς 18 ὁμολογίας 5569 : 20, ἔτι ἐκ δύο ὁμολογιῶν 130+529.4=6228 : 24, ἔτι ἀπὸ μίαν ὁμολογίαν 100, ὅσα ἀπὸ 1 φλωρί κάλικον 16, ὅσα εἰς παιδείαν 28, ὅσα εἰς μερτητά ἔπο χαρτισοχάρτι 17=6389 : 24, ἥτοι ἔξ χιλιάδες τριακόσια ὀγδοῆντα ἑννέα καὶ μαδία εἴκοσι τέσσαρα». «Ὅσα εἰς 4 ὁμολογίας τσιρουνικες ὡς φαίνονται γρ. 2245». «Ἐν ἔτει 1821 Αὐγούστου 25 ἐθεωρήθη ὁ ἄνωθεν ἔδναφικὸς λογαριασμὸς καὶ ἐξωφλήθη κατ' ἐμπροσθεν ὅλων τῶν μαϊστόρων, ὡς ὑποφαινόνται : Ἀθανάσιος Χ' Δημητρίου Γιουμουσγκερδάνη, Χ' Παύλης Τζόνη, Στάβρης τοῦ Μήτzu Καρπουζάκογλου, Χ' Κυριά-

2) Ἐν τῷ κώδικι Κυρίλλου σελ. ἔξ' ἀπὸ Νοεμβρίου 2 ἔτ. 1820 ἀπαντῇ περὶ τοῦ Μελκῶν ὡς πρωτομαίστορος τὸ ἀκόλουθον πρακτικόν : Ὁ Χατζῆ Κυριάκος Μελκῶν, πρωτομαίστωρ τοῦ ἐσναφίου τῶν ἀμπατζήδων ἐνώπιον τῶν πρωτομαϊστόρων πάντων τῶν ἐσναφίων παραδίδει ἐντόκος καὶ ἀνελλιπῶς εἰς τὸν διάδοχόν του τὸ κατατεθὲν αὐτῷ ποσὸν ἀπὸ τοῦ 1816 γρ. 12710, ὅπερ ἔληφθη διὰ μέσου τῆς βασιλικῆς κρίσεως καὶ ἀπαλλάσσεται μετ' εὐχαριστιῶν πάσης εὐθύνης.—Προφανῶς πρόκειται περὶ δανείου τινὸς παραχωρηθέντος τῷ Τούρκῳ διοικητῇ ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ τῶν ρουφετιῶν, ὅπερ ἀπεδόθη μετὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν ἐν Κων/πόλει.

κος Μελκών, Χ'' Γιοβανης Κουγιμτζωολους, Χρηστόδολος Γεωργηου Νακατζή, Ἀθανάσης Δερμεντερλη, Χ'' Θεοδωρής Γεωργήου, Χ'' Μιχαήλ Παπὰ Δημιτρίου, Χ'' Κοσμάς Γεωργίου, Θεόδωρος Παρασκευά, Κωστάκης Ἀράπογλους, Χ'' Γηβανής Σαβα, Χ'' Πέτρος Κοσταντίνου, Γιαννακος Χ'' Δημιτρίου Σαμουεράρογλους, Χριστος τις Πυγινας, Στογιανος Μιχαήλου, Λάμπρος Χρήστου». Αἱ ὑπογραφαὶ εἶναι αὐτόγραφοι¹. (σελ. III, 20).

§ 38. *Πρωτομαῖστορεῦντος Σταυρίτσα Μήτσου Καρπουζάκογλου, 1821—1823.*

1821. Ἀυγούστου 25, τίθεται πρωτομαῖστωρ ὁ κύριος Σταυρίτσας Μήτσου Καρπουζάκογλου». Μαῖστορες 17, ἀσλ. 3300, ὅσα ἀπὸ σῦναξιν μούμ και ἐργκὲν παλαιὰ καὶ ἄλλα γρ. 205 : 14, ὅσα ἀπὸ ἐργκὲν ἀχτσεσί καινούργια 111 : 27, ὅσα ἀπὸ μούμ παρασί καινούριον 402 : 14, ἀπὸ χαρτοχαρτία παλαιὰ 282, ἀπὸ παιδείαν 10=γρ. 4311 : 15, ὅσα τὸ ἀντικρυς καπιτάλι, ὅπου τοῦ ἐδόθη ἀπὸ ἔτους 1821 Αὐγ. 25 γρ. 6389 : 24, ὅσα ἀπὸ διάφορα χρονικά, ὅπου ἐσύναξα δι' αὐτὰ 750 : 10=γρ. 11451 : 9, ἑνδεκα χιλιάδες τετρακόσια πενήντα καὶ μαδία ἑννέα, Ὁφείλω τὰ ἀντικρυς ἔξοδα, ὡς φαίνονται, καὶ χροσούρες 4634 : 29=γρ. 6816 : 20, ἔξ χιλιάδες οὐκατόσια δέκα ἔξ καὶ μαδία εἴκοσι».

«Καὶ ἔξεκαθάρισις τοῦ ἐσναφικοῦ λογαριασμοῦ, ὅπου παραδίδει τῷ ἔτει 1822 Σεπτεμβρίου 22, ὡς φαίνονται ἀντικρυς ἔσοδα καὶ ἔξοδα : ὅσα διὰ μπακίρια κιρᾶν, σενδουκία, κίσσας, τσιουσαν, ἔξοδα κονακίων, ἀγιοκέρι, διὰ τὸ ἑλλιᾶμι, ὅπου ἐπλήρωσεν ὁ δεσπότης καὶ ἐδόθη διὰ τῆς χειρὸς μου, δι' ἑναν χιρκᾶν εἰς τὸν Ἐμίρ Σέχην, ὅσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ὅπου πληρώνονται κατ' ἔτος ἀπὸ γρ. 6, τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο πληρωμένα καὶ ἐδώσαμεν διὰ πέντε χρόνους, =569 : 26, τῇ 1 Μαΐου ἐπλήρωσα

1) Ὁ πρωτομαῖστωρ Βουλγούρογλου, οὗτινος ἡ διαθήκη εἶναι κατακεχωρισμένη ἐν τῷ κώδικι Κυρίλλου ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1828 (σελ. 132) ἦτο εὐεργέτης τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος. Τῇ 2 Ἰουνίου 1828 ἐποίησε δωρεὰν 1000 γρ. εἰς τὴν μονὴν Βατσκόβου, ὅπου κατ' ἔτος οἱ τόκοι αὐτῶν (100 γρ.) διανέμονται εἰς τοὺς ἱερεῖς τῶν πέντε ἐκκλησιῶν τῆς πόλεως (σελ. 130). Ὁσαύτως ἀφείρωσε τῇ 5 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς τὴν μονὴν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς Βοδενῶν γρ. 1000, εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου γρ. 1000, εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Κυριακῆς γρ. 1000, εἰς τὸ ρουφέτιον τῶν ἀμπατζήδων γρ. 500, ὅπως ὁ ἐτήσιος αὐτῶν τόκος διδῆται πρὸς ἀπαλλαγὴν φυλακισμένων διὰ χρέος (σελ. 131). Ἡ ἀνεψία αὐτοῦ Μορφούλα κατὰ διαταγὴν του ἐπώλησε τῷ 1833 Ἰανουαρ. 3 τὸ ὁσπίτιον του εἰς τὸν τζορμπατζή Βοῦλκον Κούρτοβιτς μόνον διὰ 3000 γρ. ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ γίνῃ ὁλόκληρον τὸ ὁσπίτιον σχολεῖον κοινὸν τῆς πολιτείας. Ἐλαβε δὲ 2000 γρ. καὶ τὰ 1000 ἀφῆκεν εἰς τὸν ἀγοραστήν, ὅπως ἀπέναντι τοῦ τόκου αὐτῶν κατοικῇ ἑν τινι δωματίῳ, ἐφ' ὅσον 50 (σελ. 237). Ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἐλειτούργησε τὸ ὑπὸ τοῦ προειρημένου τζορμπατζή ἰδρυθὲν τῷ 1834 Ἑλληνικὸν ἀλληλοδιδασκικὸν σχολεῖον τῆς ἁγίας Τριάδος διὰ σιγγιλιώδους πατριαρχικοῦ γράμματος (σελ. 197).

τὸ φιλότιμον τοῦ ἁγίου Φιλίππου πόλεως Σαμουήλ μὲ τὸ φαμιλλιάδιο (1750), ὅσα εἰς λιανικὰ ἔξοδα ὡς φαίνονται εἰς χωριστὸν κατάστιχον ἐλεμωσύνης καὶ λοιπῶν (1420)=γρ. 3739 : 26, ὅσα εἰς χαρτζοχάρτια (529), ὅσα ἐχαρίσθησαν εἰς τοὺς μαϊστόρους (130), ἔτι μία ὁμολογία μπατάλικη (100), εἰς χασοῦραν, ὅπου ἐχάθησαν μετρητὰ καὶ ἄλλα ἔξοδα (136 : 3) = γρ. 4634 : 29. Ὅσα εἰς 22 ὁμολογίας ὅπου εὐρίσκονται εἰς τὴν κάσσαν τοῦ ἑσναφίου εἰς καπιτάλι νέτον χωρὶς διάφορον, σοῦμμα εἰς γρ. 6394 : 20, ἔτι δάνεια 50 καὶ ὅσα εἰς μετρητὰ, ἃ εὐρέθησαν εἰς τὴν κάσσαν γρ. 372 = γρ. 6816 : 20, σοῦμμα γρ. ἔξ χιλιάδες ὀκτακόσια δέκα ἔξ καὶ μαδία 20. Ἀθανάσιως Κωνσταντίνου Βουλκούρογλου, Χ' Παυλὴ Τζονε, Θεόδωρος Παρασκευά, Πέτρος Στοῖνον (διὰ βουλγαρικῶν γραμμάτων) Χ' Θεοδώρης Νιμόγκα, Χ' Δημήτριος Κουνημιτζόγλου, Χ' Νένεος Τουρνῆκας, Χ' Γιοβανης Χρήστου Κουνημιτζώολους, Χ' Κωσμάς Γεωργίου, Χ' Δημήτριος Πέτρου, Κωνσταντίνος Μαβροδὴ, Σταύρης Μίλιου, Χρηστόδουλος Γεωργίου Νακαχτζής, Γεώργιος Θεοδώρου, Κωνσταντῖνος Χ' Κυριάκου μάρτυς, Θεόφιλος π. Γεωργίου, Χ' Γεωργίου Χριστοδοῦλου μάρτυρο, Χριστόδουλος Πέτρου μαρτιρό, Φίλιππος Ἀποστολὴ μαρτιρῶ, Στογιάννης Μιχαὴλ Σιαρλιαγαντζής». Αἱ ὑπογραφαὶ αὐτῶν. (σελ. III, 21).

1822 «ἐν ἔτει Σεπτεμβρίου 22 ἔτι ἐπὶ πρωτομαῖστορος κυρίου Σταυρίτσα Μήτσου». Μαῖστορες 12, ἀπ. 2100, ὅσα ἀπὸ λείψανα, ἀπὸ ἐργκὲν καὶ ἄρσιν παρασί καὶ εἰς μετρητὰ = γρ. 2855. 12, σοῦμμα ὡς φαίνονται γρόσια δύο χιλιάδες ὀκτακόσια πενήντα πέντε» (σελ. III, 22).

1823, Ἰουλίου 20 ἑκαταδράσις τοῦ ἀντικρυς λογαριασμοῦ τοῦ κυρίου Σταυρίτσα Μήτσου πρωτομαῖστορος : ὅσα εἰς ἔξοδα, ὅπου ἠκολούθησαν ἐκ τοῦ ἔτους 1822, Σεπτεμβρ. 22 ἄχρι τοῦ ἔτους σήμερον 1823 Ἰουλ. 20, ὡς εἰς χωριστὸν φαίνεται τὸ καθὲν κατ' ὄνομα εἰς σοῦμμαν γρ. 2195 : 37, ὅσα εἰς τρεῖς ὁμολογίαις μαστορικές, ὅπου ἐγχειρίζει σήμερον τῷ πρωτομαῖστορι κυρίῳ Ἰγνατίῳ Δημητρίου γρ. 600, ὅσα εἰς μετρητὰ τῷ ἰδίῳ πρωτομαῖστορι 67 : 20 = γρ. 2863 : 17, ἥτοι δύο χιλιάδες ὀκτακόσια ἐξήντα τρία. Ὅσα ἐκ τῶν ὀπισθεν ὁμολογιῶν ἐσυναχθήσαν διὰ χειρὸς τοῦ εἰρημένου πρωτομαῖστορος Σταυρίτσα Μήτσου καὶ ἐβάβλησαν εἰς τὰ ρούζια, ὅπου ἐρριφθῆσαν εἰς τὸ ἑσνάρι παρὰ τοῦ ἐνδοξαίου Ναζῖρ ἁγὰ ἐφέντη μας 20 Μαρτίου 1823, ἄπερ εἰσὶν εἰς σοῦμμαν γρ. 4736. (σελ. III, 22).

§ 39. *Πρωτομαῖστοροῦντος τοῦ Ἰγνατίου Δημητρίου 1823—1824.*

1823. 1^η Ἰουλίου 20 ἐπὶ πρωτομαῖστορος κυρίου Ἰγνατίου Δημητρίου» μαῖστορες 6, γρ. 1100, «ὅσα εἰς μετρητὰ, ὅπου ἐνεχειρίσθη ἀπὸ τοὺς μαϊστόρους ὡς ἄνωθεν φαίνονται ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ κυρίου Σταυρίτσα Μήτσου γρ. 667 : 20, ἀπὸ ἄρσιν καὶ ἐργκὲν παρασί καὶ παιδείας γρ. 167 : 38, ἀπὸ μίαν ὁμολογίαν 20, ὅσα ἕτερα λιανικῶς ἀπὸ παιδείας 24 : 22, ὅσα ἀπὸ ἄσπρα τῶν ρυζίων ἀπέρασαν ἀπάνω του γρ. 185 : 17 = γρ. 2165 : 19, ἥτοι

δύο χιλιάδες ἑκατὸν ἑξήντα πέντε καὶ μαδία δέκα ἑννέα».

«Ἐν ἔτει 1824 Ἀπριλίου 25, ἑξακαθάρσις τοῦ ἀντικυρς λογαριασμοῦ τοῦ πρωτομαῖστορος κυρίου Ἰγνατίου Δημητρίου, ὡς καὶ εἰς χωριστὸν κατάστιχον φαίνονται : τὰ ὅσα ἔξοδα ἔκαμεν ἐκ τῶν ἀντικυρς εἰς σοῦμμαν γρ. 1515 : 19, ὅσα εἰς ἔξ ὁμολογίας, ὁποῦ σήμερον παραδίδει τῷ κυρίῳ Χριστοδούλῳ Νακαχιτζόγλου γρ. 650=γρ. 2165 : 19, ἥτοι γρ. δύο χιλιάδες ἑκατὸν ἑξήντα πέντε καὶ μαδία δέκα ἑννέα». (σελ. III, 21—22).

§ 40. *Πρωτομαῖστορεῦντος Χριστοδούλου Νακαχιτζόγλου, 1824—1825.*

1824 «Ἐν ἔτει 1824 Ἀπριλίου 25 ἐπὶ πρωτομαῖστορος κυρίου Χριστοδούλου Νακαχιτζόγλου» μαῖστορες 19 γρ. 3300, ἀπὸ ὁμολογίας, μοῦμ παρασί, παιδείας καὶ ὅσα ἀπὸ ἄσπρα τῶν φτερινῶν ρυζίων ἐπέρασαν ἐπάνω του, σοῦμμα 5358 : 10, ἥτοι πέντε χιλιάδας τριακόσια πενήντ' ὀκτὼ καὶ μαδία δέκα».

«Ἐν ἔτει 1825 Ἰουλίου 4. Ἡ ἑξακαθάρσις τοῦ ἀντικυρς λογαριασμοῦ τοῦ πρωτομαῖστορος κυρίου Χριστοδούλου Νακαχιτζόγλου : ὅσα ἐμέτρησεν ἐκ τῶν ἀντικυρς διὰ τὴν γούναν τοῦ Μωραΐτη 786 : 30 καὶ διὰ τὸν σελιμὲν 350, διὰ τὸ σεβαγί τοῦ Ἐζέτ-μπέη 250, διὰ τὸ θουνέτ τοῦ Μολά 220 : 30, εἰς σεβαγί 246 : 26, τὸν δεσπότην διὰ μίαν ἀγλάβαν 225, ὅσα λιανικῶς ἔξοδα ἔκαμεν, ὡς εἰς χωριστὸν κατάστιχον φαίνονται γεγραμμένα ἰδιοχειρὸς αὐτοῦ, γρ. 2070 : 24, ὅσα εἰς μετρητὰ λιανικὰ ἔχει 291 : 30, ὅσα εἰς ὁμολογίας καὶ δάνεια, ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν κάσσαν 1023=γρ. 5243 : 30, ἥτοι πέντε χιλιάδας διακόσια σαράντα τρία καὶ. Χρεωστεῖ διὰ σάβδος τῶν ἀντικυρς νὰ μετρήσῃ γρ. 114 : 20=5358 : 10». (σελ. III, 23).

§ 41. *Πρωτομαῖστορεῦντος Χατζῆ Σλαύη Στόγιου, 1825—1826.*

1825. «Ἐν ἔτει 1825 Ὀκτωβρίου 4. Ἐπὶ πρωτομαῖστορος κυρίου Χατζῆ Σλαύη Στόγιου. Ἐν ἔτει 1826 Ὀκτωβρίου 20 ἡ ἑξακαθάρσις τοῦ ἀντικυρς λογαριασμοῦ τοῦ πρωτομαῖστορος κυρίου Χατζῆ Σλαύη Στόγιου». (σελ. III, 24). Δὲν μετεγράφη ἐκ τοῦ προχείρου καταστίχου ὁ ἀπολογισμός, τῆς σελίδος ἀφαιρεθείσης κενῆς. (σελ. III, 24).

§ 42. *Πρωτομαῖστορεῦντος τοῦ Στογιάννου Θεοδώρου, 1826—1829.*

1826. «Ἐν ἔτει 1826, Ὀκτωβρίου 20, ἐπὶ πρωτομαῖστορος κυρίου Στογιάννου Θεοδώρου» μαῖστορες 23=γρ. 3600, ἔτι ἔξ ἐξοφληθεισῶν μαστορικῶν ὁμολογιῶν, λειψάνων, ἐνοικίου ὄντ' αὐ καὶ μετρητῶν παραδοθέντων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ προκατόχου τῶν=6999 γρ. ἥτοι ἔξ χιλιάδας ἑννεακόσια εἴκοσι ἑννέα. (σελ. 24).

1827. Νοεμβρίου 22 : «Ἡ ἑξακαθάρσις τοῦ ἀντικυρς λογαριασμοῦ τοῦ πρωτομαῖστορος κυρίου Στογιάννου Θεοδώρου : ὅσα εἰς δύο ὁμολογίας χρεωστικὰς, ὁποῦ ἐπλήρωσα τῇ κοκκῶν' Ἀννίσῃ Χιντισταλοῦ ὁμοῦ μὲ τὰ ἐντερέσσα, ὡς φαίνεται καὶ εἰς χωριστὸν κατάστιχον, γρ. 2260, ὅσα ἐμέτρησεν εἰς τὰ ραμπόσια ἀπὸ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Χ' Σλαύη 1200, ὅσα εἰς ἔξοδα,

ὅπου ἔκαμεν, ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται, ὅσα εἰς 7 ὁμολογίας τοῦ ἔσναφιου, ὅπου ἐγγχειρίζει τοὺς μαστόρους, διὰ τὰ συνάξωσι 1533, ὅσα εἰς μετρητά, ὅπου ἐγγχειρίζει τοὺς μαστόρους εἰς τὴν κάσσαν 308 : 26=γρ. 6929, ἥτοι ἐξ χιλιάδας ἑννεακόσια εἴκοσι ἑννέα». (σελ. 25).

1829. «Ἐν ἔτει 1829 Ἰουλίου 17, ἡ ἑκαθάρσις τοῦ πρωτομαῖστορος κυρίου Στογιάννου Θεοδώρου ἀπὸ ἔτους 1828 Φεβρουαρίου 12, ὡς φαίνεται, ἔως τοῦ ἔτους 1829 Ἰουλίου 17», μαῖστορες 6, ἐκ λειψάνων, ἄρσιν παρὰσί, ἑξοφληθέντων παλαιῶν χρεῶν καὶ ὁμολογιῶν=γρ. 2077 : 15. Ἐξοδα «ὅσα ἐκ τῶν ἀντικρυς ἐξώδενσεν εἰς λιανικά ἔξοδα τοῦ ἔσναφιου, ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται, ἕτερα ἔξοδα, ὅπου ἔκαμεν εἰς τὸν Ναζιρ ἀγὰ ἐφέντη μας καὶ χασνεδιάσθη καὶ τὰ ἐδέχθη τὸ ἐσνάφι (323.36), ὅσα ἐχαρίσθησαν εἰς τὸν ἴδιον πρωτομαῖστορα διὰ εὐλογίαν τῶν μαϊστόρων, διὰ ἕτερες χασοῦρες τοῦ κονακίου (γρ. 151 : 30), ὅσα ἐμέτρησεν ὁ πρωτομαῖστωρ διὰ σάλδος τοῦ ἀντικρυς λογαριασμοῦ εἰς τὸ ἐσνάφι, ὡς φαίνονται καὶ ἀλλὰχοῦ (300)=γρ. 2077». (σελ. III, 26).

§ 43. *Πρωτομαῖστορέοντος Σταυρίτσα Μήτσου Καρπουζάκογλου, 1829—1832.*

1829. «Ἐν ἔτει 1829 Μαΐου 12 τίθεται πρωτομαῖστωρ ὁ κύριος Σταυρίτσας Μήτσου. Ἡ ἑκαθάρσις αὐτοῦ τῶν ὅσων σύναξιν ἔκαμεν καὶ ὅσα ἔξοδα ὡς φαίνονται ἀπὸ τοῦ ἀντικρυς ἔτους ἔως 1830 Μαΐου α΄». Μαῖστορες 18, ἐνοίκιον ὄντᾳ καὶ μπακιρίων, παιδεία, νεκρώσιμα, μὸιμ παρὰσί=γρ. 4075 : 14. «Ὅσα εἰς ἔξοδα, ὅπου ἠκολούθησαν λιανικῶς, ὡς εἰς χωριστὸν κατάστιχον φαίνονται εἰς δύο, (1804 : 8), ἕτερα τὰ συμφωνηθέντα περὶ μισθοῦ αὐτοῦ 500, ἔτι δι' ἀγιοκέρει καὶ ἐλεημοσύνην 111, ἕτερα ἐδόθησαν εἰς τὴν φυλακὴν 395 : 15, ὅσα εἰς τρεῖς ὁμολογίας ἐσναφικὰς, ὅπου ἔχει 600, ὅσα εἰς μετρητά διὰ σάλδος τοῦ ἀντικρυς ἔχει 664 : 31=γρ. 4075 : 14». (σελ. III, 27).

1830. «Ὅσα ἀπὸ ἔτους 1830 Μαΐου α΄ ἔτι ὁ ἴδιος κύρ Σταυρίτσας Μήτσιου», μαῖστορες 17, ἐντερέσσα ὁμολογιῶν, παιδείαι, λείψανα, ἐνοίκιον ὄντᾳ, ἀφιέρωμα μακαρίτου, μηνιάτικον τοῦ ἱντζίπ (622 : 20) μετρητά 1.124 : 11)=5954 : 31 γρ. «Ὅσα ἡ ἑκαθάρσις τοῦ ἀντικρυς λογαριασμοῦ του ἀπὸ ἔτους 1830 ἔως τοῦ ἔτους 1831 Μαΐου α΄ ὡς φαίνεται τῶν ἐξόδων : διὰ τὰ σπιτάλια γρ. 375, τὸν χαρατοῇ μπάσι διὰ τὰ παιδιὰ 200, τὸν κιατίπην τοῦ δεσπότου διὰ τοὺς τεσκερέδες, τὸν Ἐζέτ μπέην Χεντιέν, ὅταν ὑπάνδρευσε τὸν υἱὸν του 200, τὸν συμπεφωνημένον μισθὸν τοῦ πρωτομαῖστοροῦ 500, εἰς ζημίαν διὰ τὰ ρομπόσια, ἅπερ ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν Καίπ, 131.9, ὅσα ἔξοδα λιανικά, ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται, 1924 : 28, μία ὁμολογία χρεωστικὴ νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὰ σπιτάλια 600, ἔτι ἀπὸ 8 ὁμολογίας μαστορικὰς διὰ τὰ συνάσσονται 1600, ἕτερα μετρητά ἔχει ὁ ρηθεις κύρ Σταυρίτσας Μήτσου 308 : 10, ὀφείλω, ἃ ἔχει νὰ λάβῃ ὁ κύρ Σταυρίτσας Μήτσιου, ὅπου

ἀπερνοῦν ἰδικά του διὰ σάλλος τοῦ ἄντικρυς λογαριασμοῦ 5954 : 31. (σελ. III, 27).

«1830 τῇ 22 Αὐγούστου. Ἰδοὺ φαίνεται, ὅπου ἀφιερώνει ὁ μακαρίτης Μιχαήλεις Γεωργίου Μπουρνάκη ἀπὸ τὴν περιουσίαν του καὶ διὰ χειρὸς τῆς μητρός του Σοφοῦλας γρ. 100 ἑκατὸν καὶ ὁ τόκους αὐτουνοῦ νὰ δίδωνται εἰς ἐλεημοσύνην τῆς Λαμπρῆς καθ' ἕκαστον χρόνον πρὸς γρ. 12 δώδεκα. Ὅσον ἀπὸ τὰ μετρητὰ ἐλάβομεν ἀπὸ τὴν μητρόπολιν παρὰ τοῦ δεσπότη κυρίῳ Νικηφόρου Φιλίππῳ διὰ τὶς 10000 χιλιάδες γροσίων, ὅπου εἶναι μὲ τὸν τόκον εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν ἄπου 10 τὰ ἑκατὸν. Ἐλάβομεν τὰ ἡμίση ἐντερέσσα ἡμεῖς οἱ ἐπιτρόποι Χ' Ἰωάννης Χρήστου, Χ' Νέος Ράσκου καὶ Νικόλας Δημητρίου Γιαζατζῆς καὶ πρωτομάστορης Σταύρου Μήτσιου Καρποζάκογλου, 1830 τῆς 20 10βρίου διὰ τῶν Χριστογεννῶν γρ. 500. Ὅπου ἐμοιράστηκαν ἀπὸ τὰ ἄντικρυν γροσίων ὡς φαίνονται κάτωθεν διὰ χειρὸς τῶν κυρίων ἐπιτρόπων 1830 τῆς 20 10βρίου. Εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον τὴν ἐνορίαν εἰς χεῖρας τοῦ Δημητράκι Κυτάνογλου ἐπιτρόπου 17 σίτια πρὸς γρ. 5—85, εἰς τῆς ἁγίας Κροιακῆς τὴν ἐνορίαν εἰς χεῖρας τὸν Μήλιο Πέτρου ἐπίτροπον 32 σίτια πρὸς 5—160, εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον τὴν ἐνορίαν εἰς χεῖρας τὸν Κασά-Τάνο ἐπίτροπον 11 σίτια πρὸς 5—55, εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίνα τὴν ἐνορίαν εἰς χεῖρας τὸν Φίλιππα Ἀποστόλου ἐπίτροπον 30 σίτια πρὸς 5—150, εἰς τῆς Παναγίας τὸν μαχαλὲν ἐνορίαν εἰς χεῖρας τὸν Χ' Γεωργίου Χ' Ἰωάννου ἐπίτροπον 10 σίτια πρὸς 5—50 = γρ. 500 '». (σελ. III, 26).

1831. «Τῇ α' Μαΐου 1831 κατ' ἐμπροσθεν τῶν μαϊστόρων ἐθεωρήθη καὶ ἐβάρθη πάλιν ὁ ἴδιος μὲ τὸ ἄνωθεν καπιτάλι τῶν ἐννέα ὁμολογιῶν καὶ μετρητῶν, ὡς φαίνονται, μαῖστορες 14, μηνιατικά καὶ ἐντερέσσα ὁμολογιῶν, ἐξόφλησις ὁμολογιῶν, παίδευσις, λείψανα (τρία καὶ μίαν ἀρχόντισσα), ἄρσιν καὶ μούμ παρσσί (ὅπου ἐσύναξα εἰς τὸ χάνι, ἐσὶ τισαροὶ καὶ οὐζοὺν τισαροὶ) = γρ. 3809 : 8. «Κάτωθεν φαίνεται ἡ ξικαθάρισις τοῦ ἄντικρυ λογαριασμοῦ, νὰ δώσῃ : πλήρωσα κερὰν διὰ τὴν κάσσαν (30), διὰ τὴν Λαμπρὴ ἕναν πτωχὸν καὶ τὸν Βαροὺς κιχαγιᾶ (84 : 40), ζημίᾳ διὰ τὸ τιφτίκι τὸν νιζάμι (6), διὰ 5 ἐκκλησίαις, ὅπου μνημονεύουν καὶ διὰ τῇ Ρούσα τὴν τροφῇ (8 : 10), ζημίᾳ διὰ τὸ ἐντιζάμι (11 : 30), διὰ τὸν ὄνταν (3 : 30), 5 ὀκ. ἀγοιζέρι μὲ τὸ χύσιμόν της (70), διὰ τῇ λειτουργιᾷ τοῦ Προδρόμου (55), διὰ τὸν τισιμέν (20), τὸν νταμκατζῆ τοῦ Πάσχα (40), ἐλεημοσύνη εἰς μίαν φυλακωμένην, δύο ὄρφανά, πτωχοὺς, διὰ ἕναν ἄνθρωπον, ὅπου τὸν σήκωσαν, διὰ ἕναν μάστορη, ὅπου ἀπόθανε, διὰ ἕναν Συμεριὸν σκλάβον

1) Τὸ σημεῖωμα τοῦτο οὐ μόνον ἔχει ἐνιαχοῦ κωφώσεις τοῦ ἀτόνου φθόγγου ε καὶ ο, ἀλλὰ εἶναι καὶ πλήρες ἀφορητὴν ἀνορθογραφίῶν μεθ' ὅλην τὴν ἐν αὐτῇ ἀπαντῶσαν φρασεολογίαν ἐκ τῆς καθαρευούσης.

εἰς μητρόπολιν κτλ. μισθὸς εἰς τὸν τσαούση Τζιάννος, διὰ τὸ ἐντιζάπι (233 : 30), τὸ χαράτσι τοῦ τσαούση (25 : 30), τὸν κετίλι στὸ δεσποτικὸ (130), τῶν Χριστουγεννῶν ἐλεημοσύνη (150), δύο ὄρφανὰ ἐντίσαμε τὴν Λαμπρὴ (23 : 30), 1 καλόγηρο, ὁποῦ συνάζει διὰ τὴ Ἑροσαλίμ, εἰς τὸν ντοπισὴ τοῦ παραγιάμι, ἔλαβεν ὁ πρωτομαΐστορος διὰ τὸν δουλευμένον χρόνον μιστὸν του (500), ἔδωσα τὸν δεσπότη διὰ τὴν λειτουργίαν (108), εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντίντῖνον 3 ἀφιέρωσεις τῶν γυναικῶν, ἁγιοκέρι 3 ὁκ, τὸν δεσπότη τὴν λαμπάδα (37 : 20), 3 ὁκ. 100 δράμια διὰ τὶς ἐκκλησίες τὶς λαμπάδες, ὅσα ἐμέτρησα τοῖς μαστόροις διὰ τὸ ἀντικρυ σάλδος (1.673 : 35) = γρόσια 3809 : 10». (σελ. III, 28).

«Σημεῖωσις» κάτωθεν φαίνεται ὅτι σήμερον ἀφιέρωσεν ἕνας χριστιανὸς διὰ τὰ σπιτάγια γρ. 500· καὶ νὰ παίρνωντι τὰ ἐντιρέσσα τῆς χρονικῆς, δηλαδὴ γρ. 75, ἥτοι λέγω γρόσια ἐβδομήκοντα πέντι ἀπὸ τὸν ἀμπατζήδικον ἐσνάφι καὶ νὰ δίνωντι τοὺς πτωχοὺς. 1831 τῆς 7 Ἀπριλίου γρ. 500». «Ὅσον ἀπὸ μετρητὰ ἔλαβamen ἀπὸ τὴν μητρόπολιν παρὰ τοῦ δεσπότη κυρίῳ Νικηφόρου Φιλιπούπολιν διὰ τὶς 10.000 χιλιάδες γρ. ὁποῦ εἶναι μὲ τὸν τόκον εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν ἀπὸ 10⁹ τὸν ἔλαβomεν. 1831, Ἀπριλίου 12, ἔλαβamen γρ. 500. Δεκεμβρίου 20 ἔλαβamen ἀπὸ τὸν ἴδιον δεσπότη διὰ τὰ Χριστουγεννῶν 500». Εἰτα ἀκολουθοῦσιν οἱ λαμβανόμενοι τόκοι δις τοῦ ἔτους μέχρι 20 Δεκεμβρίου τοῦ 1840, ὁπότε συνεπληρώθη ποσὸν 10000 γρ. ἴσον τῷ δεδανεισμένῳ κεφαλαίῳ. Ἐπειδὴ ἔν τοις ἐξῆς οὐδεὶς πλέον τόκος τοῦ εἰρημένου κεφαλαίου μνημονεύεται δοθεὶς τῷ ἐναφίῳ ὑπὸ τῆς μητροπόλεως, εἰκάζεται ὅτι τὸ κεφάλαιον ἐχαρίσθη εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν. (σελ. III, 26).

§ 44. *Πρωτομαΐστορεύοντος τοῦ Φιλίππου Ἀποστόλου, 1832—1834.*

1832 τῆ α΄ Ἀπριλίου : «Κοινὴν τῆς γνώμης ὅλων τῶν μαΐστωρων σήμερον τίθεται πρωτομαΐστορος ὁ κὺρ Φίλιππος Ἀποστόλου καὶ ἐγχειρίζεται τὰ τῆς κάσας, κάτωθεν σημειωμένα, ὡς φαίνονται : Ἰδοὺ τὲς ὅσες ὁμολογίαι παραδίδομεν τὸν πρωτο(μαΐστορον)—16 ὁμολογίας—, ὅσα εἰς μετρητὰ, ὅπου ἔλαβεν ἀπὸ τὸν μαστορ-Στανούτσα, ὅσα ἀπὸ γρόσια τοῦ σπιταλιῶν, ὁποῦ ἔλαβον διὰ χειρὸς τοῦ Βουλζου (1500), ὅσα ἀπὸ μαστόρους, ὁποῦ ἐβγῆκαν ἀπὸ ἕναν χρόνον, ὡς εἰς χωριστὸν κατάστιχον φαίνονται, ἀνθρωποὶ 22, ὡς φαίνονται κάτωθε (4300), ὅσα ἕτερα ἀπὸ ἐντιρέσσα, ἀπὸ παιδεύσεις καὶ ἀπὸ λειψανα, ὡς εἰς χωριστὸν (832 : 10), ὅσα ἀπὸ ἀρσῖν παρὰσι (440 : 22), ὅσα ἀπὸ τὸ οὐζοῦν τσαρσί (127), ὅσα ἀπὸ τὸν δεσπότην ἔλαβα (280) = γρ. 12389 : 22». Μαΐστορες 23.

«Ὅσα ἔχει ἡ κάσσα εἰς ὁμολογίας (13) = 3538, ὅσα ἔχω εἰς ἔξοδα, ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται, 3481 : 20, ὅσα ἐμέτρησα ἐντερέσσα διὰ τὰς 15,000 τοῦ κουναχίου 679 : 17, μία ὁμολογία τοῦ Θεοφίλου Παπαγεωργίου 544, ὅσα νὰ λάβω ἀπὸ 3 ἐργαστήρια ἀπὸ ἑσθὶ τσαρσί ἀπὸ τὰ μηνιάτικα 71 : 20

ὅσα εὐρέθησαν μετρητὰ εἰς τὴν κάσσαν 3751 : 20=12,065 : 37, ὅσα ἔχω παρασμένα περισσότερα κατὰ λᾶθος ἀφαιρῶ 100=11965, χασοῦρα ἀπὸ 8 δωδεκάρικα 18, ὅσα ἐμέτρησα διὰ τὴν ἐλεημοσύνην ρέστα 153, ὅσα ἔτερα εἰς μετρητὰ 127, ὅσα χρεωστῶ εἰς τὴν κάσσαν 125 : 25=γρ. 12389 : 22.» Νέννος Ράσκο Χ' Στογιάνος Θεωδόρου, Χριστόδουλος Ἰωανν. Τιφτικτζί, Χ' Γιοβανίς Χρίστου Κωγιμιτζώλους, Κυριάκου Νικολάου (διὰ βουλγαρικῶν γραμμάτων), Δημήτριος Σταύρου.— Αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐλεγκτῶν εἶναι αὐτόγραφοι (σελ. III, 30).

1833. «Ἐν ἔτει 1833 τῇ α'. Ἀπριλίου τῆς δευτέρας χρονιάς, ὁποῦ ἐδούλευεν ὁ αὐτὸς πρωτομάστοράς μας κύρ Φίλιππας Ἀποστόλου, καὶ ὅσα ἐξεκαθαρίσθησαν τὸν ἀντικυρ λογαριασμοῦ : εἰς μετρητὰ 7986 : 5, μαῖστορες 10, ὅσα εἰς ἀρσὶν παρασὶ ἐσυνάχθησαν (466 : 20), ὅσα ἀπὸ λείψανα (50) ὅσα ἀπὸ μπακιρία καὶ παιδεύσεις μαστόρων, (261), ὅσα ἀπὸ ἐντερέσσα, ὡς φαίνονται εἰς ξεχωριστὸν (671 : 20) = γρ. 11.335 : 5». Ἔως 1834 Ἀπριλίου α'. ἐθεωρήθη ὁ ἀντικυρ λογαριασμός, ὡς κάτωθεν διαλαμβάνει ἡ ἐξαθάρσις, ὅσα εἰς ἔξοδα τοῦ ἑσναρίου ἐνὸς ὁλοκλήρου χρόνου, ὡς φαίνεται καὶ εἰς ξεχωριστὸν κατάστιχον, γρ. 2974 : 10, ὅσα ἐδόθησαν εἰς τὸ κονάκι, 500=3474 : ὅσα μᾶς ἐγγειρίζει εἰς ὁμολογίας (9)=3293 : 20, ὅσα τοῖς μετρητοῖς 4567 : 35=γρ. 11,335 : 5» Χ' Νέννος Ράσκο, Χ'' Στογιάνος Θεωδόρου, Χριστόδουλος Ἰωαν. Τιφτικτζί, Χ' Γιοβανίς Χρίστου Κωγιμιτζώλους, Κυριάκου Νικολάου (διὰ βουλγαρικῶν γραμμάτων), Δημήτριος Σταύρου. Αἱ ὑπογραφαὶ αὐτόγραφοι. (σελ. III, 31).

§ 45. *Πρωτομάστορεύοντος Γεωργίου Κωνσταντίνου Κεντιντένογλου, 1834—1835.*

1834 Μαῖου α'. «Γίνεται πρωτομάστορης εἰς τὸ ἐσνάφι μας τῶν ἀμπατζήδων ὁ κύριος Γεώργιος Κωνστ. Κεντιντένογλου. Τὰ ὅσα τοῦ ἐγχειρίζομε καπιτάλι εἰς μετρητὰ καὶ ὁμολογίας (9) γρ. 3669 : 9, ὅσα εἰς μετρητὰ εὐρέθησαν εἰς τὴν κάσσαν καὶ ἐγχειρίσθησαν 4567 : 15, ὅσα ἔτι ὁποῦ ἔχομε νὰ ζητῶμε ἀπὸ τὴν μητροπόλιν διὰ τὸ πιδὶ 500, ὅσα ἔτερα ἔχομε νὰ ζητοῦμε ἀπὸ ἐλεημοσύνη 145=γρ. 8.881 : 24.» Μαῖστορες 20.—1835 Μαῖου α'. «νὰ δώσῃ : ὅσα ὡς ἀντικυρ φαίνονται νέτα, ὁποῦ ἐμβήκαν εἰς τὴν κάσσαν 7936 : 21 ὅσα ἐπερίσσευσαν ἀπὸ τὴν σύναξιν (μαστορειῶν), ὁποῦ ἔκανεν κατασκευάζων τὰ ἔξοδα 1921 : 5, ὅσα ἐσύναξεν ἀπὸ ἄσπρων διάφορα 1499, ὅσα διὰ ὁμολογίαν 100, ὅσα διὰ τὸ σχολεῖον 100, ὅσα ἀπὸ μηνιάνικα ἀπὸ τὸ ἐντιζὰπ 41, ὅσα ἔτερα ἐπερίσσευσαν 16=γρ. 11.614. Χ'' Γιοβανίς Χρίστου Κωγιμιτζώλους, Χ' Νέννο Ράσκο, Κυριάκου Νικολάου (βουλγαριστί), Χριστόδουλος Ἰωαν. Τιφτικτζίόγλους, Δημήτριος Σταύρου, Βούλκους Ράτη, Δημήτριος Πέτκου Καντζόγλος». Αὐτόγραφοι αἱ ὑπογραφαί, (σελ. III, 31).

§ 46. *Πρωτομάστορεύοντος Χατζῆ Νένον Ράικου, 1835—1839.*

1835 «Μαῖου πρώτη : ὅσα ἐγχειρίζει ὁ κύρ Γεώργιος εἰς τῷ κυρίῳ Χ''

Νένου τὰ κάτωθεν: ὁμολογίαι (18) γρ. 10,300, ὅσα εἰς μετρητὰ παλαιὰ μουνέδα 285, ὅσα εἰς πασιρικά ἔτι πεσλίγια 962:20, ὅσα εἰς ψιλὰ μαδιὰ 22.20, ὅσα νὰ λάβῃ 45 = γρ. 11.614.»—«Σημείωσις περὶ τὶς ἀνωθεν ὁμολογίες, ὅπου ἐπερίλαβεν ὁ κύρ Χ' Νένο Ράϊκου καὶ τὰς ἐπαράδωσεν ὀπίσω: 18 ὁμολογίες ἀπερασαν εἰς τῷ κύρ Γεωργίῳ Κεντιντένογλου γρ. 10.300, 1 ὁμολογία ἔτι τοῦ μάστορος Βέλιον εἰς τῷ ἰδίῳ Γεωργίῳ 1000. ἀπὸ Δημήτριον Προίμικα εἰς τῷ ἰδίῳ Γ. 15, ἀπὸ Χ' Γεωργίον εἰς τῷ ἰδίῳ 30=γρόσια 11.345, ὅσα μένουσιν εἰς τῷ κύρ Χ' Νένου 269=γρ. 11614. Φύλιπας Ἀποστόλου, Ἰωάν. Κωνσταντίνου Οὐσιακλί, Χ' Μιχαὴλ Παπαδημητρίου, Χ' Στοιγιάνος Θεωδόρου, Χριστόδουλος Ἰωαν. Τιφτικτῆς, Δημήτριος Σταύρου». Αἱ ὑπογραφαὶ αὐτῶν (σελ. III, 32).

1836 «Μαῖον πρώτη. Νὰ λάβῃ. Ὁ λογαριασμὸς τοῦ κυρίου Χ' Νένου Ράϊκου πρωτομαῖστορος, ὅπου παραδίδει τοῦ ἐσναφίου μας: ὅσα ἐπερίλαβεν ἀπὸ τὸν κύρ Γεωργίῳ ὡς ἀντικυρ 269, ὅσα ἀπὸ 27 μαῖστρος, ὅπου ἐβγήκαν ὡς κάτωθεν 5100, ὅσα ἀπὸ παίδευσιν 250, ὅσα ἀπὸ ἀφιέρωμα 250, ὅσα ἀπὸ 4 χαρὲς ἀπὸ μπακίρια κυρῶν 125, ὅσα ἀπὸ 12 λείψανα 65, ὅσα ἀπὸ ἀρσὶν παρασί 527:20, ὅσα ἀπὸ ἀρσὶν παρασί 527:20, ὅσα ἐσύναξεν διὰ τσισιμὲ παρασί 60, ὅσα ἀπὸ ἐνὰ ὄντιον ἀγγίλια 30, ὅσα ἐδούλευσαν τὰ ἀνωθεν γρόσια καὶ ἔλαβεν ἄσπρον διαφορὸν 524=γρ. 7200:20.—Νὰ δώσῃ: ὅσα εἰς ἔξουδα, ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται γρ. 1618, εἰς ἀγκιόκερι 204, εἰς χασούρα μουνέδας 67, διὰ ρόγα καὶ γιμινὰ τσισιμὲ 217, μία ὁμολογία Γ. Πασχάλη ἐδόθη τῷ Γ. Κεντιντένογλου 345, ὅσα εἰς μία ὁμολογία τοῦ Κατζιάνογλου ἐδόθη τῷ Γ. Κεντιντένογλου 500, ὅσα εἰς μία ὁμολογία τοῦ Καζαντζόγλου 4245, ὅσα ἀπὸ πόλιτσαν χασούρα 4:20=γρ. 7200:20. Χ' Γιοβάνης Χρίστου Κοχμτζώλους, Βέλους Ράτη, Κυριάκου Νικολάου (βουλγαριστί), Φύλιπας Ἀποστόλου, Χ' Μιχαὴλ Παπαδημητρίου, Δημήτριος Πέτκου Καζαντζόγλου, Δημήτριος Σταύρου, Χριστόδουλος Ἰωαν. Τιφτικτῆς, Ἰωάν. Κουσαντηνο Οὐσιακλή, Χ' Στοιγιάνος Θεωδόρου, Δημήτριος Σταύρου». (σελ. III, 33).

1839. «Νὰ λάβῃ. Ὁ λογαριασμὸς τοῦ κυρίου Χ' Νένου Ράϊκου, ὅπου παραδίδει εἰς τοὺς μαῖστρος ἀπὸ ἔτος 1838 τῇ 2 Φεβρ. ἕως 1839 Ἀπριλίου 19.»¹ τόκοι ὁμολογιῶν, διαθηκῶν κληροδοτήματα (1100), λείψανα, ἐνοίκιον μπακιρικῶν, ἀρσὶν παρισί, τέλη μαῖστρος 19=γρ. 6123.—«Νὰ δώσῃ. Ὅσα εἰς ἔξουδα διὰ χειρὸς τοῦ ἰδίου Χ' Νένου Ράϊκου ὡς κάτωθεν φαίνονται ἀπὸ 1838-1839» ἐλεημοσύνη εἰς 24 κονδύλια (233), μακαρεϊὰ (260) εἰς Βαρούς κεχαγιὰ (140), ἐλεημοσύνη τοῦ Πάσχα (310), τσεσμετζήδες

1) Ἐλλείπουσιν οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἔτων 1836—37 καὶ 1837—38. Αἱ ἰσναφικαὶ ὁμολογίαι δὲν φυλάσσονται ὑπὸ τοῦ πρωτομαῖστορος, ἀλλὰ παραδίδονται εἰς ἄλλον, ἴσως ὁ Ράϊκος δὲν εἶχε χρηματοκιβώτιον πρὸς φύλαξιν τῶν.

(320), ἀγιοκέρι (153), τόκος εἰς μητρόπολιν (225), λειτουργία εἰς τὰ γεννέθλια Προδρομόν (77 : 20), μακαρεῖα ψυχῶν, ἐλεημοσύνη Χριστουγέννων καὶ Πάσχα (550), ρόγα τσιαούση, δῶρα, κτλ. δάνεια (2440), μετρητὰ 775:20 = 6123 : 28. «X' Γιοβανις Χριστου Κογιμτζόουλους, X' Μιχαήλ ΠαπαΔιμιτρίου, Φίλιππας Ἀποστόλου, Γεώργιος Κωνσταντίνου Κεντηνένεογλου, Βέλους Ράτη, Δημήτριος Πέτκου Καζαντζόγλους, Δημήτριος Σταύρου, Κυριακο Νικολαου (βουλγαριστί). Νικόλας Ἰωάννου, Ἰωαν. Κωνσταντίνου Ουσιακλη, Χριστόδουλος Ἰωαν. Τιφτικτζόγλους» Αὐτόγραφοι αἱ ὑπογραφαὶ (σελ. III, 36).

§ 47. *Πρωτομαϊστορεύοντος Κυριάκου Νικολάου, 1839—1840.*

1839. «Τῇ 22 Ἀπριλίου. Σήμερον τίθεται πρωτομαϊστωρ ὁ κύριος Κυργιάκος Νικολάου εἰς τῷ ὁποίῳ ἐγχειρίζονται τὰ κάτωθεν σημειωμένα τῆς κάσας γρόσια ὡς φαίνονται :» μετρητὰ παρὰ τοῦ προκατόχου του γρ. 775 : 20, τέλη μαϊστόρων 21, ἀρσὶν παρασί, ἐνοίκιον σχευῶν, τόκοι ὁμολογιῶν, λείψανα=γρ. 5293. «Ἰδοὺ καὶ ὁ λογαριασμός, ὅπου παραδίδει ὁ ἴδιος Κυργιάκος Νικολάου ὡς κάτωθεν καὶ τὸν ἐπερίλαβεν ὁ κύρ Στάντισιος Ἰωάννου τῇ 3 Μαΐου 1840». Ρόγα τσιαούση, ἀγιοκέρι διὰ μανουάλια τοῦ ἁγίου Γεωργίου Μπελάστιτσα (1500), δάνεια ἐπὶ ὁμολογία καὶ διάφορα εἰς κονδύλια 56, σάλδος (20 : 10)=γρ. 5293. (σελ. III, 37).

1839, Μαΐου 15. «Σημείωσις τὰ ὅσα γρόσια ἐπερίλαβεν τὸ ἑσναφί μας παρὰ τοῦ μακαρίτου Θεοδωρῆ Ἀποστόλου, ὀνομαζόμενον Στογιάννου Παπαδημητρίου, ἅπερ τὰ ἄφησεν ὁ μακαρίτης κατὰ τὴν διαθήκην του εἰς τέσσαρας ἐπιτρόπους, δηλ. X' Νέγγου Ραίκου, Γεώργιον Κωνσταντίνου, Δημήτριον Σταύρου καὶ Χριστόδουλον Ἰωάννου, διὰ τὰ λαβούν τὸν λογαριασμόν τοῦ εἰρημένου συντρόφου Στογιάννου καὶ Ἰωάννου Καρατζῆ καὶ περιλαμβάνοντας κατὰ τὴν παραγγελίαν του τὰ ἐδέχθη τὸ ἑσναφί μας πρὸς δέκα εἰς τὰ % νὰ πληρώσεται ὁ τόκος εἰς τὸ ὄρφανὸ τοῦ μακαρίτου ὀνόματι Ἀθανάσιος. Ἰδοὺ ὅσα ἐξεκαθάρισεν ὁ λογαριασμός τοῖς συντρόφοις τοῦ μακαρίτου, ὡς καὶ εἰς χωριστὸν ἐθεωρήθη καὶ μᾶς τὰ ἐπαράδωσαν σοῦμμα ὅλα, ἧτοι εἴκοσι ἑννέα χιλιάδας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ γρ. 29127». (σελ. III, 37). Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐτοκίσθη ὑπὸ τοῦ ἑσναφίου ἐπὶ ὁμολογίαις εἰς διάφορα μέλη καὶ ἀνατοκισόμενον μέχρι τοῦ 1851, ἀφαιρουμένων κατ' ἔτος τῶν ἐξόδων τῆς συντηρήσεως τοῦ ὄρφανου, ἠδὲ τῇ εἰς γρ. 50.444, ἅπερ παρεδόθησαν εἰς τὸν κληρονόμον ἐνηλικιωθέντα. Ἐν διαφόροις τοῦ βιβλίου σελίδι ἀναγράφεται ὁ λογαριασμός αὐτοῦ.

§ 48. *Πρωτομαϊστορεύοντος τοῦ Στάντισιον Ἰωάννου, 1840—1841,*

1840, τῇ 3 Μαΐου. «Σημείωσις, ὅπου τίθεται πρωτομαϊστωρ ὁ κύριος Στάντισιος Ἰωάννου καὶ ὅσα περιλαμβάνει παρὰ τοῦ πρωτομαϊστορος Κυριάκου Ν. ἀπὸ γρόσια τῆς κάσας τοῦ ἑσναφίου μας ὡς κάτωθεν :» Μαϊστορες 21, ἀπὸ λείψανα, γάμους, ἐνοικίων=γρ. 5488 : 30. (σελ. III, 39).

«Ὅσες ὁμολογίες ἐπερίλαβεν ὁ κύρ Στάντισιος Ἰωάννου ἱσναφικῆς ἀπὸ κυρίου Γεώργιον Κωνστ. Κεντιντένογλου, ὡς κάτωθεν» : ὁμολογίαι 18=γρ. 19400, ὅσες ἔτι ἐπερίλαβε διὰ χειρὸς Δ. Καζιαντζόγλου 5=γρ. 3400, μία τοῦ Παρασκευᾶ 1500, ἐσυνάχθη τόκος διὰ χειρὸς τοῦ κύρ Στάντισιου 3926 : 15, ἀπὸ λογαριασμὸν τοῦ ἱσναφίου ἐπερίσσευσαν διὰ σάλδος 212:15=γρ. 28438 : 35, ἔφεραν τόκον 4265 : 35=32.704 γρ., περισσεύματα ὀρφανικῶν 1808=34.512, ὅσα ἐσυνάχθη τόκος διὰ χειρὸς τοῦ Σταύρου Κοσμᾶ καὶ τὰ παραδίδει εἰς τῷ Δ. Σταύρου 5176 : 20=39.688 : 20.

1841, Μαΐου 1. «Σημείωσις τοῦ ἀνικρυ ἱσναφικοῦ λογαριασμοῦ, ὅπου παραδίδεται παρὰ τοῦ κυρίου Στάντισιου Ἰωάννου εἰς τῷ κυρίῳ Δημητρίῳ Σταύρου, ὡς κάτωθεν : ὁμολογίαι 30=γρ. 31.300, καθυστερήσεις, τόκοι, σάλδος γρ. 34.512, ὁμολογίαι 4=38.512, ἐμετρήθησαν διὰ τὴν ἐκκλησίαν Παζαρτζικίου 500, διὰ τόκον τῆς σχολῆς καὶ νοσοκομεῖον 500, διὰ τὴν ἐκκλησίαν Κιρκαγάτσι 225, χασούρα 34 : 20, διὰ σάλδος χρέος κύρ Στάντισου 192=γρ. 39.688 : 20. (σελ. III, 34).

«Εἰς ὅσα ἔξοδα ἔκανεν ὁ κύρ Στάντισιος Ἰωάννου κατὰ καιροὺς εἰς ὅσον καιρὸν ἐχορηγᾶτισεν πρωτομαίστωρ, ὡς εἰς χωριστὸν κατάστιχον τοῦ ἱσναφίου φαίνονται ἐν πρὸς ἐν εἰς κονδύλια 81 γρ. 4266 : 10, μία ὁμολογία τοῦ Χ' Γιάνκου Κοσμᾶ ἀπέρασεν εἰς τὰς χρονικὰς ὁμολογίας τὰς ἱσναφικὰς γρ. 1000, διὰ σάλδος ἐμετρήθησαν εἰς τῷ Δημητρίῳ Σταύρου γρ. 212 : 20=5478.30. (σελ. III, 39)». Κατὰ τὸ διάστημα τῆς πρωτομαϊστορευείας του εἰσέπραξε τέλη 21 μαϊστόρων, ἀπὸ κηδεῶν, γάμων, ἐνοικίων κτλ. γρ. 5488 : 30.

§ 49. Πρωτομαϊστορεὺς τοῦ Δημητρίου Σταύρου, 1841—1844.

1841—44. «Ὁ λογαριασμὸς τῷ κυρίῳ Δημητρίῳ δι' ὅσον καιρὸν ἐπικράτησεν πρωτομαίστωρ εἰς τὸ ἱσνάφι τοῦ ἀμπατζήδων ἀπὸ 1841 Ἰουλίου 1 ἕως 1844 Ἰουλίου 1, Φιλιππούπολιν. Νὰ λάβῃ. Ὅσον ἀπὸ μαστόρους ἐβγήκαν εἰς τὸν καιρὸν μου (42) γρ. 8200, 40 ἡμεροῦσια, ὅπου μᾶς ἐγύρισαν ἀπὸ τὸ ἐντάπι διὰ τὰ ἀργαστήρια 546, 8 τεσκερέδες, ὅπου ἐπῆρα ἀπὸ τοὺς Πομπᾶκούς 24, ἀπὸ τὴν διαθήκην τοῦ τζορμπατζῆ Βούλκου 500, κερὰν 150=9420, ὅσα μᾶς ἀνγάτισαν ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνην τοῦ Πάσχα, ὅπου εἶχαν συνάξει καὶ ἀπὸ τὰ ἰχτιμάρια 1007 : 23, ὅσα ἀνγάτισαν ἀπὸ τὰ ἔξοδα τοῦ πρατίκου, ὅπου συνάξαμεν 57, ὅσα ἐσύναξαν ἀπὸ τὰ φρετινὰ ἰχτιμάρια καὶ δὲν τὰ πλήρωσα 560=11044 : 23, ὅσα ἔλαβα ἀπὸ Ἱ. Οὐσιακλῆ διὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Παρασκευᾶ εἰς μοντουχαέδες ἀρ. 20 : γρ. 1725=12769 : 23, ἀπὸ 17 λείψανα εἰς τὸν καιρὸν μου, ἀπὸ 7 παιδευσεις, ἀπὸ κερὰδες καζανίων=γρ. 14.122 : 3. Νὰ δώσῃ. Ἐμέτρησα τὸν Χ' Γιοιβαννὴν Κουγιμτζόγλου μιριάτικα τοῦ ἀντζαλίου, ὅπου μᾶς ἐγύρισεν γρ. 500, ὅσον ἔβωδευσαμεν διὰ τὸ πηγᾶδιον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ὅπου μερμετίσαμεν 295 : 30, ἐπλήρωσα διὰ χρόνους δύο διὰ τοὺς τσουσμεδες 320, διὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χάσκιον συνδρομὴν 100, διὰ τὸ Καρόφύλλον τὴν ἐκκλησίαν

100,=1315 : 30, ὅσα ἐξωδεύθησαν εἰς τὸν ντουναγνιῶν τοῦ βασιλέως, ἀφαιρῶντας ἐκεῖνα, ὅπου μᾶς εἶχαν φιλοδωρήσει 1302 : 5, ἐπλήρωσα τὸν τσορμπιτζή Στογιάννου τόκους διὰ τὰ γρ. τῆς σχολῆς, ὅπου ἔχομεν 2500 γρ. 450, εἰς μητρόπολιν διὰ τὴν ἐξορίαν τοῦ Χ' Χριστοδούλου 1000, ζημίαν 176, 28 ὀκ. ἀγιοκέρριον εἰς ὅλον τὸ διάστημα, ὅπου ἐδώσαμεν εἰς τὰς ἐκκλησίας 594=4.837 : 38, 4 ὀκ. ἀγιοκέρριον διὰ τὸν δεσπότην τοῦ λαμπαδαρίου, ὅπου εἶναι νόμος εἰς ἐπτὰ χρόνους νὰ γείνη ἡ λαμπάδα ἀπὸ τὸ ἰσνάφι 102, διὰ τρεῖς χρόνους μισθὸν καὶ χαράτσι τὸν τσιαούση μας 690 : 20, ὅσα ἐφιλοδωρήσαμεν τὸν κουμμερτζιάρην καὶ ἀντιζάπην τοὺς γραμματικούς διὰ εὐκολίαν τοῦ ἰσναφίου μας 714, λιανικῶς εἰς ἐλεημοσύνην, ὥς φαίνεται εἰς ἐξχωριστὸν 1049 : 30, διὰ τὰ συλλεϊτουργα τοῦ δεσπότη ἀπὸ δύο φορὰς τοῦ χρόνου, ὅπου λειτουργοῦσαν, ἔξοδα 810 : 20, ἐλεημοσύνη Λαμπρῇ καὶ Χριστοῦγεννον εἰς τρεῖς χρόνους 1800=10.004 : 28, ἕναν τεκεμέ διὰ τὸ ἀσκή τοῦ Ἰζιάτ μπέη, διὰ τὸ γιουφύρι τὸ ἀσκή ἕνα τόπι γρίζον 120=10124 : 28, ἐμετρήθησαν διὰ τὸ ἀντικρὺς σάλδος εἰς τὸν νῦν πρωτομαϊστορα κύριον Χ' Ἰωάννην Παύλου διὰ τὰς δύο ὁμολογίας, ὅπου ἐπῆραμεν ἀπὸ τὴν Παναγίαν διὰ τὸ ἰσνάφι μέσον τοῦ Ὁρσισαζή 3.998 : 15 = 14.122 : 3 γρ.». (σελ. III, 44).

1853, Μαῖου 1. «Κάτωθεν φαίνεται ἡ ἀντίζου σοῦμμα, ὅπου ἔχομε εἰς τοὺς μαστόρους καὶ ἰσναφικά με ὁμολογίας» ὁμολογία 31 γρ. 33.540, ὁμολογία 10=11000, ὅσα ἔχω νὰ λαμβάνω ἀπὸ τὸν Στάντσιο 1364, ὅσα ἔχω εἰς τὴν κάσσα μου παλαιὰ γρ. 419—γρ. 46323. (σελ. III, 41). Ἐκ τούτων κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ λογαριασμοῦ τῷ 1842, Μαῖου α', ἐκκαθαρίσθέντος τελείως τοῦ κυρίου Στάντσιοι ἐλήφθησαν εἰς ὁμολογίας 38.704 καὶ μετρητὰ 1000=39.704, ταῦτα μέχρι α' Μαῖου 1843 ἔφεραν τόκον πρὸς 15 % = 5955=γρ. 45659, κέρδος ἐκ τῶν ὀφρανικῶν τοῦ Ἀθανασίου Θεοδωρῇ 664=γρ. 46323. (σελ. III, 39).

1843, Ἀπριλίου 20. Καταγραφὴ τοῦ κληροδοτήματος τῆς ἐν Βιέννῃ ἀποθανούσης Φιλίππουπολίτιδος Σμαράγδας θυγατρὸς Πιερράκι Ἀντωνίου ἐξ 26.622 : 20 γρ, ὅπως ὁ ἐτήσιος τόκος αὐτῶν πρὸς 10 % διαμοιράζεται εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὸ νοσοκομεῖον. Ἐκ τούτων ἐτοκίσθησαν πρὸς 12 % εἰς τὴν κοινότητα τῶν Ἀβραδάλων 10.000 καὶ εἰς τὸν κύριον Μπατζιά Κυριακὸν Νικόλα τὰ ὑπόλοιπα 16.622 : 20. (σελ. III, 39).

§ 50. Πρωτομαϊστορεύοντος τοῦ Χατζῆ Ἰωάννου Χατζῆ Παύλου, 1844—1845.

1844. «Καταγραφὴ τῶν 14 μαϊστόρων, ὅπου ἐβγῆκαν ἐπὶ Χ' Ἰωάννου Χ' Παύλου πρωτομαϊστορεύοντος κατὰ τὸν ἐμπροσθεν ἱσολογισμόν περιγράφοντες ἐν συνόψει τὸ ἔτος 1844 Ἰουλίου α' = γρ. 2600».

1844—1845. «Πρωτομαϊστορεύοντος τοῦ κυρίου Χ' Ἰωάννου Χ' Παύλου 1845 ὁ λογαριασμὸς χρημάτων τῶν ἀμπατζήδων τοκισμένα εἰς διαφό-

ρους: Νὰ δώση. Μαΐου α'. εἰς 30 ὁμολογίας, ἃς παρέλαβε ἀπὸ Δημ. Σταύρου γρ. 31.800, τόκους αὐτῶν ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται, 4785 = 36585, Ἰουνίου α'. εἰς 12 ὁμολογίας, ἃς ἔλαβεν ἀπὸ Δημ. Σταύρου 19.400, τόκους αὐτῶν, ὡς εἰς ἰδιαίτερον φαίνονται, 2660 = 22000, εἰς 9 ὁμολογίας, ἃς ἔλαβεν ἀπὸ Στάντσιου Ἰωάννου 15.000, τόκους αὐτῶν 1510 = 16510, εἰς 13 ὁμολογίας, ἃς εὐρῆκεν εἰς τὴν κάσσαν τοῦ ἔσναφίου, 30600, τόκους αὐτῶν 3432 = 34.032, εἰς ὅσα ἐσύναξε συνδρομὴ διὰ τὸ σχολεῖον τῆς ἀγ. Παρασκευῆς 874 καὶ ὅσα ὁμοίως 8813 = 8813, Ἀπριλίου α'. εἰς ὅσα ἔλαβε μετρητὰ διὰ Δημ. Σταύρου εἰς 2 δόσεις = 5929 : 20, Μαΐου 15, ὅπου ἐσύναξε διὰ διαφόρους λογαριασμοὺς ἔσναφίου 1539 : 20, Ἰουλίου α'. εἰς 14 μαϊστόρους τοῦ ἔτους 1845 ἐσύναξε μαστορικὰ 2600, Ἀπριλίου 23, εἰς ἐνοίκιον τῶν ἀγορασθέντων δύο οὐδάδων προπληρωτέον 650, Ἰουλίου α'. εἰς διάφορα ἔσοδα ἀπὸ καζάνια 236, ἀπὸ διαφόρους παιδεύσεις μαϊσטרῶν 63.20, Ἰουνίου α'. εἰς διπλὴν φορὰν ἐσύναξεν εἰς τόκους τῶν γρ. 31800 — 4785, εἰς ὅμοια ὁμοίως τῶν γρ. 19.400 — 2260, Ἀπριλίου 13, εἰς ὅσα ἐσύναξε δι' ἕλεος τῶν πτωχῶν τὸ Πάσχα 2275, εἰς ὅσα ἀπὸ πώλησιν 8 τόπια ἀμπάδων πρὸς 38 = 228 = γρ. 139.840 : 20. «Νὰ λάβῃ: Μαΐου α'. ἀπὸ ὅσους τόκους δὲν ἐσύναξε 180 + 360 + 759, Φεβρουαρίου 15, τόκους τῶν 15 χιλ. γρ. ἀγίας Παρασκευῆς πρὸς 15 = 2250, Ἀπριλίου 23 ἀγορὰν δύο οὐδάδων εἰς Κουρσοῦμ χὰν 11.500, Ἰουλίου 23, ὅσα ἐμέτρησε τῷ ὁρφανῷ τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου τῷ Κασαντζόγλου 1500, Ἀπριλίου 13, ὅσα ἔδωκε τοῖς πτωχοῖς διὰ ἕλεος τοῦ Πάσχα 1202, Ἰουνίου α'. 36 ὁμολογίας ἔχει ἐτοιμοὺς 37.800, 30 ὁμοίως 55.300, 4 ὁμολογίας μὲ διαφόρους ἐποχὰς 6.400, 4 ὁμολογίας μὲ τόκων μηνιαῖον 16.000, ὅσα ἐπλήρωσε διὰ 18 τόπια ἀμπάδων 600, ὅσα διάφορα ἔσοδα ἔγειναν, ὡς εἰς χωριστὸν 2513 : 20 = 137.840 : 20, τὸ σάλδος τοῦ παρόντος λογαριασμοῦ μένει χρεώστης εἰς αὐτὸν 1985 = γρ. 139.840 : 20. Ἐν Φιλιππουπόλει τῇ α'. Ἰουλίου». (ΠΙ, 42).

1845 — 1846 «ὁ λογαριασμὸς χρημάτων ἔσναφίου ἀμπατζήδων νὰ δώσῃ διὰ τόκους καὶ κεφάλαιον ὁμολογιῶν κατ' ὄνομα 31 + 42, διὰ τέλη 14 μαϊσטרῶν = γρ. 131.992 : 15, εἰς 10 τόπια ἀμπάδια Σλήβνου 330 εἰς 2 ὅμοια ἐπώλησα 70, εἰς ἀφιέρωμα παρὰ τῆς μακαρίτιδος Κατίκους Χ' Δημητρίου 500, εἰς μεκελιάρδες τεσκερέδων σύναξις 508, εἰς παιδεύσεις μαϊσטרῶν 54, εἰς λείψανα νεκρῶν 50 = γρ. 133.504 : 15. Ἐν Φιλιππουπόλει τῇ α'. Ἰουλίου 1846. Νὰ λάβῃ ἀπὸ 31 ὁμολογιῶν ὀνοματικῶν γρ. 34.800, ἔξ ἑτέρων 34 γρ. 81670, ἀπὸ Στάντσιου Ἰωάννου διὰ τὴν σχολὴν τῆς ἀγίας Παρασκευῆς 4500, ἀπὸ Ἱ. Οὐσιακλή διὰ βοήθειαν τῆς ἐκκλησίας Παναγίας 2000, ἀπὸ Παναγιώτου ψάλτου διὰ τὸ ὁρφανὸν ἔσοδα 1500, διὰ κοινὰ ἔσοδα τοῦ παρελθόντος ἔτους 3204, διὰ ἐνοίκιον δύο οὐδάδων τοῦ ἔσναφίου δὲν ἐλήφθησαν = 127.714 : 20, ἀπὸ ὅσων ἐχρεώθη κατὰ παραδρομὴν ἀπὸ τόκων 2032.26, ἀπὸ 10 τόπιων ἀμπάδων Σλήβνου 330, διὰ σάλδος ἐμέτρησα τὸν

κύρ Ἰωάννην Κωνσταντίνου Οὐσιακλῆ τὸν νέον πρωτομαῖστορα 3427=γρ. 133.504 : 15. Ἐν Φιλίππουπόλει τῇ α'. Ἰουλ. 1846.

§ 51 *Πρωτομαῖστορέντος Ἰωάννου Κωνσταντίνου Οὐσιακλῆ*, 1846—1851.

1846 «Καταγραφή διὰ ὅσες ὁμολογίες ἐγχείρισεν ὁ κύρ Χ'' Ἰωάννης Χ' Παύλου πρῶην πρωτομάστορος εἰς τὸν κύριον Ἰωάννην Κωνσταντίνου Οὐσιακλῆ τὸν νῦν πρωτομάστορα, ὡς φαίνονται κάτωθεν εἰς τὸν ὅσον τοῦ ἱσναφιοῦ τόσον καὶ τοῦ ὄρφανοῦ τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου ἐφέντη». «Ἰουλίου 20, 1846 νὰ λάβῃ ὁμολογίας 53=γρ. 103.800, καὶ εἰς μετρητά, ὅπου τὸν μέτρησαν 3157:20=106.957 : 20, ὅσα μένουσιν τὸν Χ'' Ἰωάννην νὰ δίνη κατὰ τὴν πόλιν 1539 : 20. 1846 Ἰουλίου 30. Ὅσες ὁμολογίες ἔχομε μπατάλικες εἰς τοὺς μιχλουζήδες, ὡς φαίνονται κάτωθεν (14)=γρ. 12.712». (σελ. III, 48).

1847 «Ὁ λογαριασμὸς χρημάτων ἱσναφίου τῶν ἀμπατζήδων νὰ δώσῃ». εἰς ὁμολογίας 53 διὰ κεφάλαιον καὶ τόκους καὶ εἰς μετρητά ἀπὸ Χατζῆ Ἰωάννου 9157½ γρ. 106.957 : 20 κεφάλαιον καὶ 11941 τόκους νὰ λάβῃ τοὺς ἄντικρυ τόκους 11.941, κιρὰν 250+400, τόκους 120+1000+451=14.182 ὡσαύτως ἐξόφλησιν ὁμολογιῶν 1000+200—236+1507½+70=17195½, ἐχιπαρία συναχθέντα ἀπὸ τοὺς πεκιάρηδες 456 καὶ τόκους μηνιάτικα 402=18053½, τέλη μαῖστώρων 11—1400=19.453½, ἀπὸ τοὺς πεκιάρηδες 582½, πώλησις καζανιοῦ 375=20417. «Ὅσα ἔξοδα ἠκολούθησαν ἀπὸ 1846 ἕως 1847 ὡς φαίνονται καὶ ἰδιαιτέρως 3795 : 10, διὰ τὴν σχολὴν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ἕναν χρόνον τόκον πρὸς 15%, 2250, διὰ τὰ σπιτάλια τὰς 10 χιλιάδας τόκον 1000, διὰ τὸν ὄντᾶν ἀγορὰ 6000=13046 : 10, τὸν μακαρίτην ἀφέντην τὸ παιδί νικαφά, διὰ βιβλία τοῦ παιδιοῦ τοῦ Δημητρίκα 1815, διὰ τὸν ὄντᾶ τὸ ἱντικάλι 165=15026 : 10, τρεῖς ὁμολογίας 5000=20026 : 10, διὰ σάλδος λογαριασμοῦ μένει χρεώστης 384 : 30=γρ. 20417» (σελ. III 49).

1848 «Ὁ λογαριασμὸς χρημάτων ἱσναφίου τῶν ἀμπατζήδων νὰ δώσῃ : 8)βρίου α' : εἰς ὑπόλοιπον τῶν ὀπισθεν ἰσολογισμῶν 384.30, εἰς ὁμολογίας 50 διὰ κεφάλαιον 118557 : 20 καὶ διὰ τόκους 12.688 : 30. Νὰ λάβῃ : μεταφορὰ τῶν ἄντικρυ τόκων 12668 : 30, κιρὰς καὶ ἐξόφλησις ὁμολογιῶν 250+400+300+691+750=γρ. 15059 : 30 τέλη 3 μαῖστώρων 400=15459 : 30, ἀφαιρῶ, ἐπειδὴ ἔχομεν λάθος, 91=γρ. 15368 : 30. Ἐξοδα : «διὰ τὴν σχολὴν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς 1500, τὰ σπιτάλια τόκον 1000, εἰς ἕναν χρόνον διάστημα ἔξοδα, ὡς φαίνονται ἰδιαιτέρως, 3089=5589, διὰ τὸ ἀφέντη τοῦ παιδὶ τὸν νικαφά 1500, διὰ τὸν Θεοδωρῆ Ἰωάννην ἱατρὸν 300=7389, δάνεια μία ὁμολογία τοῦ Στανιμάχου 5000, μία ὁμολογία Στανιμάχου ἁγίου Γεωργίου 1600, διὰ τόκον 60=14049, διὰ τοῦ Καρόλβου τὴν ἐκκλησίαν 100=14,149, 8)βρίου 5 τὸν τσιαούσην διὰ τὸν μισθόν του 100=14249, διὰ

σάλλδος τοῦ λογαριασμοῦ 1119 : 30—15368 : (σελ. III, 50).

1849. Καταγραφή τῶν ὁμολογιῶν τῇ α' ἑβραίου 1848, ὁμολογαί 50= γρ. 116.200, διὰ σάλλδος τοῦ λογαριασμοῦ 2357 : 20=γρ. 118.557 : 20. 1849, Ἰανουαρίου 17, καταγραφή τῶν 8 μαϊστόρων, ὅπου ἐβγήκαν ἐπὶ Ἰωάννου Κ. Οὐσιακῆ, τέλος 1600, ἀπὸ 12 ἀνθρώπων πικιάρηδες ὅσα συνάξαμεν 238, ἀπὸ λείψανα 16 γρ. 320. «Ὁ λογαριασμός χρημάτων τοῦ ἰσναφίου τῶν ἀμπατζήδων. 7βρίου 30 1849 νὰ δώσῃ εἰς ὑπόλοιπον ἰσολογισμοῦ ἀντικρὺ 677 : 10, εἰς ὁμολογίας 47 διὰ κεφάλαιον γρ. 116.877 : 10, διὰ τόκον 12.731 : 20—129.608 : 30, εἰς 8 μαϊστόρων μαστορείας 1600, εἰς ὅσα ἀπὸ 12 πικιάρηδες 238, εἰς ὅσα ἀπὸ 12 λείψανα καὶ ἄλλα 320, εἰς τόκους 93 : 30+880+450+265=133.455 : 20 γρ. Νὰ λάβῃ εἰς ὁμολογίας 53 γρ. 122.400, διὰ τὸ σχολεῖον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ἔχον 1500, διὰ σπιτάλια τόκον 1000, διὰ ἔξοδα λιανικὰ δι' ἐν ἔτος 3270 : 20, τοῦ ἀφέντη τοῦ παιδὶ νάκιρᾶν 2000=γρ. 130170 : 20, διὰ σάλλδος τοῦ λογαριασμοῦ 3285 : 20=133.455 : 20». (σελ. 53).

1850. «Ὁ λογαριασμός χρημάτων τοῦ ἰσναφίου τῶν ἀμπατζήδων, 7βρίου 30, 1850. Δοῦναι εἰς ὁμολογίας 54 διὰ κεφάλαιον γρ. 122.400, διὰ τόκους 14836, διὰ μαστορείας 9 μαϊστόρων 1600, ἀπὸ λείψανα, πικιάρηδες, καζάνι 282, κισῶν ὀντάδων 850, σάλλδος 3285=γρ. 143.253». «Λαβεῖν ἀπὸ ὁμολογίας 50 γρ. 127.490, τόκον διὰ τὰ σπιτάλια 2400, τὴν ἐλληνικὴν σχολὴν 300, ὁμοίως 2300 ἔξοδα ἰσναφίου ἐνὸς ἔτους 3520, τὴν σχολὴν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς 1560, τόκον διὰ ὁμολογιῶν 510, διὰ σάλλδος τοῦ λογαριασμοῦ 5323=γρ. 143.253». (σελ. III, 54—55).

§ 52. *Πρωτομαϊστορέοντος Κωνσταντίνου Ἀθανασίου Οὐζούνου*, 1851—1854.

1851. «Ἀπριλίου α' 1851 ἕως δ' Ἀπριλίου 1852 ἰσολογισμός τοῦ πρωτομαϊστορος Κ. Ἀθ. Γ. Οὐζούνου. Δοῦναι : ὅσα ἐμέτρησεν τὸν Ἀθαν. Θεοδώρου ἐφέντη 50.444, δι' ἀγορὰν δύο ὀντάδων ἐκ Κουρσοῦμ γὰν 9000, ἔξοδα τῶν ὀντάδων 2.144.8, τὸ φιλότιμον τοῦ ἁγίου Χρυσάνθου Φιλίππου πώλεως 500=64058,8, διὰ τὸν κύριον Ἰωάννην Οὐσιακῆ 50, διὰ τὸ σχολεῖον 300, διὰ ἔξοδα μνημοσύματος 378¹/₂, διὰ τὰ σπιτάλια 1000, ὅσους τόκους ἐκράτησε διὰ πληρωμὴν πρὶν τῆς διορίας 507+201+322, ὅσα ἐμέτρησε διὰ ἐλεημοσύνην 1373, διὰ ἔξοδα διάφορα 2193¹/₂, διὰ τὰ σπιτάλια 1400, ὅσας ὁμολογίας παραδίδει ὡς φαίνονται ἀντικρὺ 80140=149.887:18 ὅσα παραδίδει πρὸς ἐξίσωσιν 38:2=γρ. 149.925.29. Λαβεῖν : διὰ τὸ ποσὸν 51 ὁμολογιῶν-παρέδωκε ὁ Κ. Ἰωαν. Οὐσιακῆς 127000, διὰ τόκον τῶν εἰρημένων ἐνὸς χρόνου 14.836, ἀπὸ κύρ Στάντισιον ἀνευ ὁμολογίας ἔλαβε 3715, ἀπὸ ἐνοίκιον 3 ὀντάδων 850, ἀπὸ ἔξοδα διάφορα 1924 20 ἀπὸ Στέφον Σπάσου ἔλαβεν εἰς τὸν μιστωμὸν του 303, ἀπὸ νέους μαστόρους (5)—1000=γρ. 146.925 : 20. Σημεῖωσις τῶν ὅσων παραδίδει ὁμολογιῶν (39) κε.

κεφάλαιον 80.104 καὶ τόκους 9605». (σελ. III, 56).

1852. «Ἰσολογισμὸς ἐπὶ τοῦ πρωτομαΐστορα κυρίου Ἀθ. Γ. Οὐζούνου ἀπὸ 1852 Ἀπριλίου α' ἕως 1853 Ἀπριλίου α' Λοῦναι» εἰς ὅσα διὰ τὸν περυσινὸν λογαριασμὸν ἐμέτρησε τὸν Κ. Γ. Κεντιντένογλου 1500, τόκον ἐκράτησεν ὁ ρηθὺς 230, τόκον δὲν ἐμέτρησεν ὁ Γ. Πόμακος 300, ἐμέτρησε τὸν Στέφον Σπάνου ὁμοῦ μὲ τὸν τόκον 330, διὰ διάφορα ἔξοδα, ἐλεημοσύναι καὶ λοιπὰ 5858 : 20, ἔτερα ἔξοδα 83, ὅσας παραδίδει ὁμολογίας ὡς ἔπονται 38 ὁμολ. 82804 : 20 γρ. 91507. Λαβεῖν, διὰ τὸ ποσὸν 37 ὁμολογιῶν ὡς φαίνεται ἀντικρὺ 80.104, τόκον τῶν εἰρημένων 9605, ὅσα ἔλαβεν ἀπὸ μαϊστόρους νέους (4), —600, ὅσα διάφορα ἔξοδα—λείψανον καὶ λοιπὰ 217, δι' ἐνοίκιον τῶν ὀνδάδων 500, πρὸς ἐξίσωσιν 81=γρ. 91.107.

«Σημείωσις τῶν ὧσων παραδίδει ὁμολογιῶν (38), κεφάλαιον 82.804, τόκους 9874 : 20. Μεταφορὰ τῶν ἄνω προγεγραμμένων τόκων 9874, ἔξαιρουνται τὰ κάτωθεν (6 ὁμολογιῶν), ὅπου δὲν εἰσπράχθησαν 1395=8479, ἀπεράσθησαν ἀνωτέρω 38 ὁμολογιῶν ἡ ποσότης μεταφέρεται ὡς φαίνονται γρ. 82.804, ἔξαιρουνται 4 ὁμόλογα ὡς φαίνονται 4750, ὑπολείπονται 34 ὁμολογίαι γρ. 78.045». (σελ. III, 57).

1853 «Σημείωσις τοῦ ἐσναφικοῦ λογαριασμοῦ ὅπου παραδίδει ὁ κύριος Ἀ. Γ. Οὐζούνουλος ἀπὸ 1853 μέχρις 1854. Νὰ λάβῃ : εἰς ὅσα ἐμέτρησεν διὰ τὰ ὀσιπτάλια εἰς 21000 τόκον πρὸς 10% εἰς τὰ 1852 8βρίου 18 γρ. 2400, εἰς τὰ 1853 Φεβρ. 28 ὁμοίως 2400, εἰς ὅσα ἄλλα, ὅπου ἀγοράσθησαν καὶ ἐδόθησαν εἰς τὸ κονάκι ὁμοῦ μὲ τὰ ἔξοδα 1394, εἰς ὅσα εἰς ἐλεημοσύνας καὶ λοιπὰ ἔξοδα διάφορα, ὡς εἰς χωριστὸν κατάστιχον φαίνονται ἐν πρὸς ἕν, 5344 : 20, εἰς ὅσα 2 κονδύλια διὰ δύο χρόνους ἀπὸ 1500 διὰ τὸ σχολεῖον τῆς ἀγίας Παρασκευῆς 3000, διὰ τὸ μέγα σχολεῖον 300, πρὸς ἐξίσωσιν τοῦ ὑπερσυνῶν λογαριασμοῦ 80, τὸν τσιανούσην διὰ τὸν μισθὸν του μὲ 2 ζευγάρια παπούτσια 130, ὅσα ἀπαιτεῖ ἀπὸ 1852 ἔτος εἰς ἔξουδα, ὅπου δὲν ἀπεράσθησαν εἰς αὐτὸ 723 : 38=γρ. 15772 : 38. Νὰ δώσῃ : εἰς ὅσα ἐσυνάχθησαν ἀπὸ τόκους, ὡς ὀπισθεν τοῦ ἰδίου καταστίχου φαίνονται, 8479, ὅσα ἐσυνάχθησαν κιρᾶδες ἀπὸ οὐντᾶδες 1410, 1 ὁμόλογον κεφάλαιον 1000, ἀπὸ 2 ὁμόλογα 1759 γρ. ἐσυνάχθησαν 977, ἀπὸ 1 ὁμολ. 2000 γρ. 1313 : 10, ἀπὸ 17 λείψανα 154, ὅσα ἐδανείσθη ἀπὸ κύριον Στάντισιον, τὰ ὅποια ἔγενναν εἰς ἔξοδα μέσα εἰς τὰς 11538 : 20 γρ. 1000, μαϊστόρων 5 τὰ χρήματα (τέλη) 900, ὅσα ἀπαιτεῖ διὰ σάλδος τοῦ λογαριασμοῦ του 539 : 28=γρ. 15772 : 38.

«Σημείωσις τὰς κάτωθεν ὁμολογίας, ὅπου παραδίδει ὁ πρωτομαΐστωρ Ἀθ. Γ. Οὐζούνουλος. Ὁμολογίαι 34, γρόσια 48.045». (σελ. III, 58) ¹.

1) Ἐκ πάντων τῶν ἐτησίων ἰσολογισμῶν ὁ μᾶλλον ἐν τάξει καὶ ἀκριβεῖς δια-

